

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน

สารนิพนธ์
ของ
นางเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
มกราคม 2546

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

บทคัดย่อ
ของ
นางเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มกราคม 2546

เพชรรัตน์ ขวัญสังข์. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).*
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการวัดผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE OPINIONS ON TYPING LEARNING OF THE VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS AT CHETUPON COMMERCIAL COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
MRS.PETCHARAT KWANSUNG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
January 2003

Petcharat Kwansung. (2003). *The Opinion on Typing Learning of The Vocational Certificate Students in Chetupon Commercial College*. Master Project. M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School. Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assoc.Prof.Suwat Watanawong.

The purposes of this research was to study the opinion on typing learning of Vocational Certificate students in Chetupon Commercial college in 5 aspects. These 5 aspects were included of content, teaching methods, instructors, teaching media, and student evaluation classified by variations, sex, studied programs, study achievement, and experience in using computer.

The sample group used for this research were 256 Vocational Certificate students in third year level of Chetupon Commercial College during academic year 2002, the academic curriculum year 1995. Tools used for data collection were five-level-evaluation questionnaire, statistic used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance.

The results were as follow:

1. The students have opinion as a whole at the medium level in typing learning of 5 aspects included content, teaching methods, instructors, teaching media, and student evaluation.
2. The difference of sex among the students has no significant difference in typing learning as a whole. For aspects of content, and instructors, the students have significant difference at .05 level. The student have no significant difference in teaching methods, teaching media, and student evaluation aspects.
3. The students in different studied programs have significant difference at .05 level as a whole and as the aspects of contents, and instructors, too. The opinions of the students have no significant difference in aspects of teaching methods, teaching media, and student evaluation.
4. The students in different level of study achievement have no significant difference as a whole. As the aspects of content, and instructors the students have significant difference at .05 level, but in the aspects of teaching methods, teaching media, and student evaluation they no significant difference.
5. The students in different experience of using computer have no significant difference as a whole. For content aspect, the students have significant difference at .05 level. There is no significant difference in the aspects of teaching methods, instructors, teaching media, and student evaluation.

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

สารนิพนธ์
ของ
นางเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
มกราคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้รับพิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ)

..... กรรมการ
(อาจารย์สิมฐากร ชูทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)
วันที่ เดือน มกราคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากการให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่ง ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และอธิบายให้ผู้วิจัยเข้าใจสาระอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธ์ และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่ได้เป็นกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ และให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์พูลจิตร สุนทรปฎิภาคและอาจารย์สัมพันธ์ หยกสุวรรณกุล ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านธุรกิจศึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย เพื่อใช้ในวิชาชีพครูธุรกิจอันเป็นการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารวิทยาลัยพัฒนการเชตุน อาจารย์วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล เพื่อนครู-อาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ท่านเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงไว้ในทำสารนิพนธ์

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว ที่ได้ให้กำลังใจและให้ทุนการศึกษาในครั้งนี้ คุณประโยชน์และความดีที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ บิดา มารดา บุรพาจารย์ ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

นางเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ประวัติวิทยาลัยพัฒนการเซตุน.....	9
โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษ.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	82
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก	102
ภาคผนวก ก	103
ภาคผนวก ข	111
ภาคผนวก ค	119
ภาคผนวก ง	121
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	125

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มวิชา	52
2	จำนวนและคำร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์	60
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมและ รายด้าน	61
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหา หลักสูตร โดยรวมและรายข้อ	62
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านวิธีสอน โดยรวมและรายข้อ	64
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	65
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านสื่อการสอน โดยรวมและรายข้อ	67
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการวัดผล โดยรวมและรายข้อ	69
9	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพณ จำแนกตามเพศ	70
10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพณ จำแนกตามกลุ่มวิชา ...	71
11	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพณ จำแนกตาม กลุ่มวิชา	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามกลุ่มวิชา ด้านเนื้อหาหลักสูตร.....	73
13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามกลุ่มวิชา ด้านครูผู้สอน.....	73
14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวม.....	74
15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำแนกตามกลุ่มวิชา...	75
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้.....	76
17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ ด้านเนื้อหาหลักสูตร.....	77
18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ด้านครูผู้สอน.....	77
19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำแนกตาม ประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์.....	78
20 ความถี่ของความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล.....	79
21 แสดงค่า IOC ของแบบสอบถาม.....	122
22 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้าน	123

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยกำลังพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วเพื่อรอดพ้นจากวิกฤตที่เกิดขึ้นในยุคกระแสโลกาภิวัตน์รัฐบาลได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยโดยอัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางมาพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลางพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” อย่างมีดุลยภาพเพื่อให้คนในสังคมมีความสุขถ้วนหน้า สามารถพึ่งตนเองอย่างมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีการปรับเปลี่ยนกระบวนความคิด ทักษะและกระบวนการทำงาน มุ่งสู่ประสิทธิภาพและก้าวหน้าตามโลกอย่างรู้เท่าทัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.2544:ก-ฉ)

รัฐให้ความสำคัญด้านการศึกษา โดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เป็นกฎหมายการศึกษาของชาติฉบับแรกของประเทศ ที่มีสาระสำคัญคือ “การปฏิรูปการศึกษา” โดยยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาไว้ ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาความรู้เต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การปฏิรูปการศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและสามารถแก้ปัญหาให้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องพัฒนาจัดเตรียมสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีให้พร้อมเพียง มีการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสร้างสรรค์การศึกษา ด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล เพราะปัจจุบันโลกข่าวสารที่เรียกว่า “โลกไร้พรมแดน” ควรนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพราะปกติการใช้คอมพิวเตอร์ในโลกปัจจุบันยังใช้ไม่คุ้มค่า เป็นเพียงใช้แทนเครื่องพิมพ์ดีดเท่านั้น ดังนั้นจึงสมควรนำมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารลงลึกสู่การเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สมชาย เทพแสง.2543:32)

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษา ดังใน มาตรา 7 ที่มุ่งกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ งาน

อาชีพเป็นจำนวนมากที่ต้องพึ่งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งการงานและการสื่อสารเป็นยุคแห่งข้อมูลสารสนเทศ ระบบอาชีวศึกษามุ่งเน้นผลิตกำลังคนให้มีความพร้อม มีความสามารถจะแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ในยุคระบบการค้าโลกแบบเสรี การงานอาชีพในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตามพัฒนาเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากมีการสร้างระบบคำสั่งงานที่หลากหลายมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่รวดเร็ว การอาชีวศึกษาต้องมุ่งผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพ โดยเตรียมคนเฉพาะด้านเฉพาะทาง เพื่ออาชีพต่าง ๆ การศึกษาต้องไม่ทำให้ผู้เรียนล้าสมัย โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงเรียนรู้ตามความถนัดความสามารถ การเรียนอาชีวศึกษาจึงเป็นสิ่งเดียวกับการปฏิบัติงาน การอาชีวศึกษาจึงเร่งปฏิรูปปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน พัฒนาฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เข้าสู่ปีประกันคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาชาติ.2543:3)

วิทยาลัยพัฒนศึกษาเขตฯ เป็นหน่วยงานหนึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการเรียนการสอนในสาขาพัฒนศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 จนกระทั่งปัจจุบัน วิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการจัดการศึกษา โดยเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และสนองนโยบายกรมอาชีวศึกษาได้อย่างประสบผลสำเร็จ มีสาขาวิชาที่เปิดทำการสอนประเภทพัฒนศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) 6 กลุ่มวิชาและประเภทสาขาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 7 สาขาวิชา ซึ่งมีผลการสอนสนองต่อนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเป็นอย่างดี

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดยังคงมีอยู่ในปัจจุบันและให้ความสำคัญมาตลอด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.5 ของหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 114 หน่วยการเรียนรู้ แม้วิชาพิมพ์ดีดจะมีประวัติศาสตร์อันยาวนานในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้นำเข้ามาใช้และศึกษาในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2435 (สมบุรณ์ แซ่เจ็ง.2532:1;อ้างอิงจากวารินทร์ สิ้นสูงสุด.ม.ป.ป.:78-82) จนปัจจุบันนับเวลาได้ไม่น้อยกว่า 96 ปีแล้วที่พิมพ์ดีดได้มีวิวัฒนาการ และถูกใช้แพร่หลายในทุกวงการทั้งในหน่วยงานราชการและเอกชน แม้ยุคปัจจุบันเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าไปอย่างมาก จนเกิดมีอุปกรณ์ เครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพได้นั้นจำเป็นที่ผู้ใช้ต้องมีทักษะในการพิมพ์ดีดพอสมควร และขณะเดียวกันก็ได้หมายความว่าเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาจะถูกแทนที่ด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัยกว่า หากยังคงเป็นอุปกรณ์จำเป็นชนิดหนึ่งที่ขาดไม่ได้ เนื่องจากเป็นเครื่องที่ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน สะดวกกว่าการใช้อุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงอื่น ๆ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด ไม่ได้เพียงสะสมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดเป็นแต่เพียงประการเดียว แต่ยังเป็นการสร้างพื้นฐานทักษะที่ถูกต้องในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์อีกด้วย (บุบผา โรจนเลิศ. 2543:1) ซึ่ง Peterson (1991) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้เรื่องการใช้แป้นพิมพ์ดีดมาแล้ว เมื่อมาเรียนคอมพิวเตอร์จะพบว่าสามารถใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น (บุบผา โรจนเลิศ.2543:43)

แต่ปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนลดต่ำลง นักเรียนมีทักษะด้านการพิมพ์ ทั้งด้านความแม่นยำ และอัตราความเร็วได้ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาพบเสมอว่านักเรียนไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ไม่มั่นใจในการฝึกทักษะพิมพ์ ทำให้พิมพ์ช้า มองแป้นพิมพ์ นักเรียนเกิดความเมื่อยล้าเร็ว เปื่อหนายต่อการฝึกทักษะ จึงส่งผลให้นักเรียนสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นแล้ว ปัญหาอาจสืบเนื่องจากองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดการพัฒนาสื่อการสอนทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งนักเรียนคิดว่าการเรียนพิมพ์ดีดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์น่าจะดีกว่า เป็นการดึงดูดความสนใจ กระตุ้นให้ติดตามการพิมพ์ และสภาพปัญหาต่าง ๆ อาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความต้องการเรียนรู้ (กรแก้ว อัจฉรวังษ์.2530:3) เช่น ขาดแบบฝึกหัดพิมพ์ดีดที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะที่ลำดับจากง่ายไปหายากหรือเกิดจากสภาพปัญหาเครื่องพิมพ์ดีดไม่เอื้อต่อการเรียน สาเหตุเหล่านี้มีผลทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพิมพ์ดีด

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำกลุ่มวิชาการเลขานุการในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด ซึ่งพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยใดศึกษาสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จและประสิทธิภาพของหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพอันแท้จริง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคการจัดการสอนในกลุ่มวิชาพิมพ์ดีด เกี่ยวกับด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้เสนอต่อครูผู้สอน ผู้บริหาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคมและตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดและผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการเซตุนได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดเพื่อปรับปรุงหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลแนวทางในการแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคมและตลาดแรงงานต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษที่เป็นวิชาบังคับของหมวดวิชาชีพพื้นฐานในระดับปวช. ชั้นปีที่ 1 วิชาชีพเฉพาะในระดับ ชั้นปีที่ปวช. 2 และหมวดวิชาชีพเลือกในระดับปวช. ชั้นปีที่ 3 ที่มีการจัดการเรียนการสอนใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 766 คน มี 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาบัญชี จำนวน 287 คน กลุ่มวิชาการเลขานุการ จำนวน 93 คน กลุ่มวิชาการขาย จำนวน 303 คน และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 83 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในวิทยาลัยพณิชยการเซตุน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 256 คน มี 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาบัญชี จำนวน 96 คน กลุ่มวิชาการเลขานุการ จำนวน 31 คน กลุ่มวิชาการขาย จำนวน 101 คน และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 28 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในวิทยาลัยพณิชยการเซตุน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซีและมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด.2535:40 อ้างอิงจาก; Krejcie and Morgan. 1970:607-610) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มวิชา จากนั้นสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของนักเรียน จำแนกได้ ดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 กลุ่มวิชา จำนวน 4 กลุ่มวิชา ดังนี้

1.2.1 กลุ่มวิชาการบัญชี

1.2.2 กลุ่มวิชาการเลขานุการ

1.2.3 กลุ่มวิชาการขาย

1.2.4 กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00-4.00)

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00-2.99)

1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (1.00-1.99)

1.4 ประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

1.4.1 มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

1.4.2 ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ใน 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

2.2 ด้านวิธีสอน

2.3 ด้านครูผู้สอน

2.4 ด้านสื่อการสอน

2.5 ด้านการวัดผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือปฏิกิริยาของแต่ละบุคคลที่ได้รับแล้ว เกิดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจซึ่งกันเป็นความคิดเห็น ของนักเรียนที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทย และพิมพ์ดีด ภาษาอังกฤษ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ซึ่งได้กำหนด จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระรายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อม และสื่อเทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการ พัฒนาทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจ ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ ให้มีเจตคติที่ดี มีความชำนาญเฉพาะด้าน และได้เลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตรหมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายละเอียดเนื้อหาสาระรายวิชาต่างๆ การกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เป็นมัลประสบการณ์ทั้งด้านเนื้อหาวิชาการ กระบวนการฝึกฝนทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ที่ได้ออกแบบวางแผนไว้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสมรรถภาพทักษะ ประสบการณ์ เนื้อหาสาระครอบคลุมความรู้ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ โดยมีสัดส่วนความเพียงพอเหมาะสมกับความต้องการของบุคคลมีการจัดลำดับความยากง่ายที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถภาพพื้นฐานและทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

1.2 ด้านวิธีสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอน เทคนิควิธีฝึกปฏิบัติที่ครูใช้สอน วิธีการสอนของครูที่ใช้ในระหว่างการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ และทักษะประสบการณ์จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนา จัดประสบการณ์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นหรือแนะแนวให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดให้เกิดประสิทธิผล

1.3 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูและประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรู้ความสามารถที่ทันสมัยของผู้สอนที่ให้แก่นักเรียน การปฏิบัติตน ความรับผิดชอบต่อนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ความเข้าใจในตัวนักเรียน การเอื้ออำนวยความสะดวกที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน

1.4 ด้านสื่อการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการสอนต่าง ๆ ที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย มีการบำรุงรักษาให้ที่อยู่ตลอดเวลา มีความทันสมัยในวิทยาการเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน เพื่อช่วยให้สภาพบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลบรรลุวัตถุประสงค์การเรียน

1.5 ด้านการวัดผล หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากความรู้ความสามารถ การเข้าร่วมกิจกรรม ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย โดยวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2. วิชาพิมพ์ดีด หมายถึง รายวิชาต่าง ๆ ที่เป็นวิชาพิมพ์ดีดไทยและวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาหมวดวิชาชีพ ได้แก่ วิชาชีพพื้นฐานคือวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา วิชาชีพเฉพาะ คือวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา และวิชาชีพเลือก คือวิชา

พิมพ์ดีดประยุกต์ 1 และพิมพ์ดีดประยุกต์ 2 ซึ่งเรียนเกี่ยวกับการพิมพ์ข้อความและการพิมพ์เอกสาร รายงาน และเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาการตลาด และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ ที่ได้เรียนวิชาพิมพ์ดีด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม(Grade Point Average:G.P.A) ของทุกรายวิชาที่ได้เรียนรวม 4 ภาคเรียนของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โดยแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99

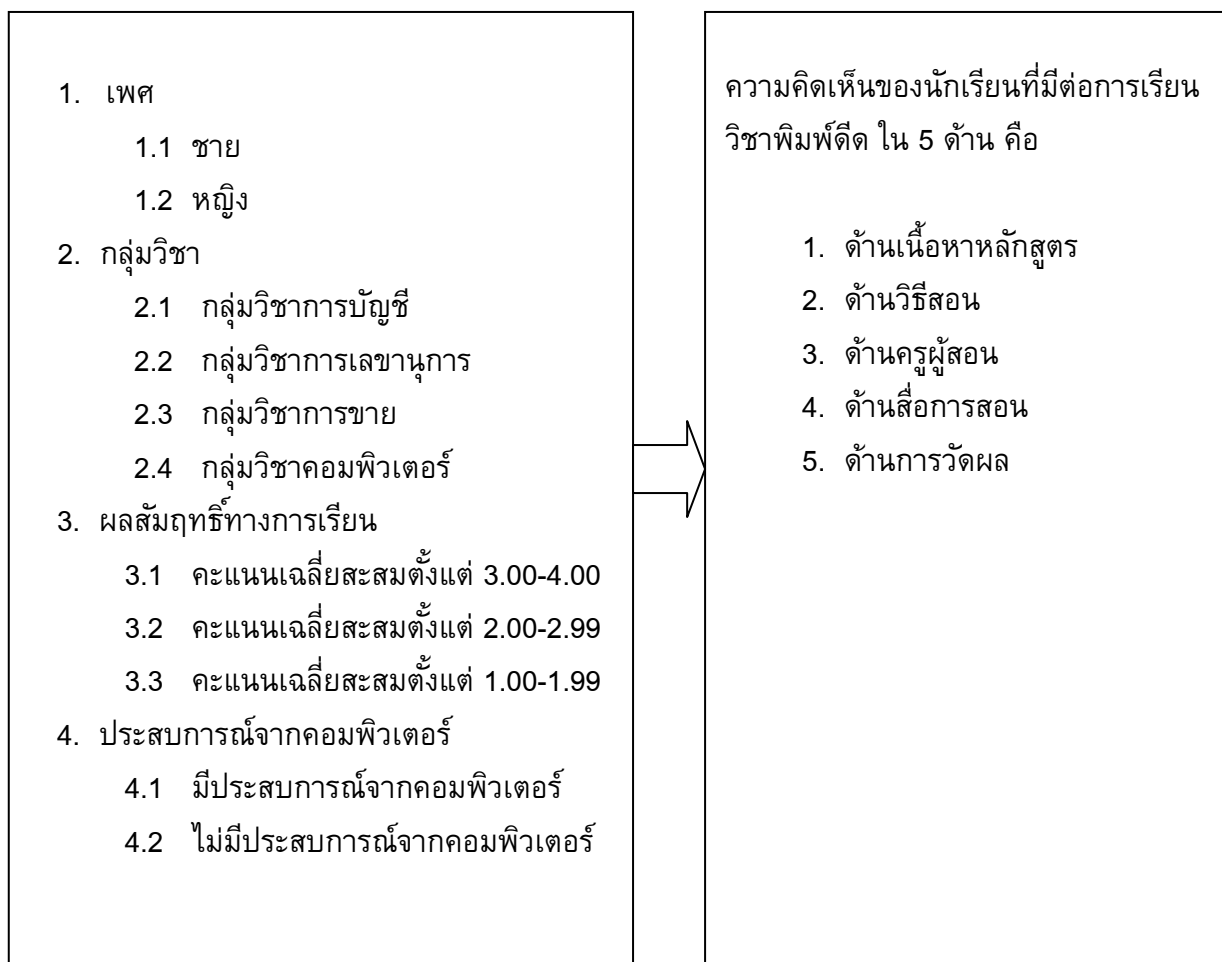
4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99

5. ประสพการณ์จากคอมพิวเตอร์ หมายถึง นักเรียนมีความรู้และใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ หรือมีประสบการณ์สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ในระดับพื้นฐานอย่างง่าย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่กลุ่มวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ประวัติวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
2. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษ
 - 3.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 3.2 ด้านวิธีสอน
 - 3.3 ด้านผู้สอน
 - 3.4 ด้านสื่อการสอน
 - 3.5 ด้านการวัดผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. ประวัติวิทยาลัยพณิชยการเซตุน

วิทยาลัยพณิชยการเซตุน มีชื่อเดิมว่าโรงเรียนวัดพระเซตุนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย สังกัดกองโรงเรียนพาณิชยและอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ.2500 อยู่บริเวณวัดพระเซตุนนิมลมังคลาราม ทำเตียน กรุงเทพมหานคร มีนายบัณฑิต บุญยาคม เป็นอาจารย์ใหญ่ เปิดทำการสอน 3 แผนก คือ แผนกพณิชยการ แผนกเลขานุการ และแผนกภาษาต่างประเทศ ในปี พ.ศ.2511 ได้ย้ายไปตั้งอยู่ในสถานที่ใหม่ ถนนประชาอุทิศ เขตราชวัตรบูรณะ กรุงเทพมหานคร และได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนพณิชยการเซตุนในปี พ.ศ.2513

ปีการศึกษา 2516 โรงเรียนได้เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการตลาด และได้รับยกฐานะเป็นวิทยาลัยและวิทยาลัยได้ขออนุมัติเปิดศึกษาพิเศษระดับประโยศครูมัธยม(ป.ม.)ขึ้นอีก

ในปี พ.ศ.2528 วิทยาลัยฯ ได้เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพิ่มขึ้น 1 แผนกวิชา คือแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และปี พ.ศ.2535 วิทยาลัยฯ ได้เปิดหลักสูตรพิเศษต่อยอด ปวช. สาขาธุรกิจโรงแรมขึ้น ปี พ.ศ. 2538 ได้เปิดระบบทวิภาคี กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระดับปวช. และปี พ.ศ.2540 วิทยาลัยได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพิ่มอีก 1 สาขา คือ สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย พร้อมกับกรมอาชีวศึกษาอนุมัติให้วิทยาลัย เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคสมทบ อีก 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์

ปัจจุบัน วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ได้เปิดทำการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งด้านพณิชยกรรมและบริหารธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 6 กลุ่มวิชา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 7 สาขาวิชา ทั้งภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคสมทบ โดยมีนางสมาลี จุลเจิม เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย มีข้าราชการครู จำนวน 119 คน มีนักเรียนและนักศึกษา รวมเป็นจำนวน 4,642 คน (วิทยาลัยพณิชยการเซตุน.2545:1-10)

2. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสมออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวางเพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านและเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียนเทียบความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบการอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตร ที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่นนั้น ๆ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความ

รับผิดชอบต่อการครบถ้วนหน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2. เวลาเรียน

1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ปกติภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2. ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 คาบต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียนมีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และหมวดวิชากิจกรรมดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.2.4 การฝึกงาน หรือการทำโครงงานหรือการทำโครงการวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 หมวดกิจกรรม

จำนวนหน่วยกิต และรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

5. การฝึกงาน หรือการทำโครงงานหรือการทำโครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาหรือทำโครงงานหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นผู้เรียนตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท

5.2 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

5.3 ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

9. กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทุนบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการคิดวิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

10. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิกเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพกลุ่มวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

10.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิก เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพกลุ่มวิชาชีพเลือกและหมวดวิชาเลือกเสรีแล้วรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

จุดประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

จุดประสงค์ สาขาวิชาพาณิชยกรรม

1. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์ทางธุรกิจ และความรู้ในการประกอบอาชีพ การบัญชี การขาย การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ บริการธุรกิจสถานพยาบาล บริการธุรกิจโรงแรม ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์และความรู้ในการประกอบอาชีพส่วนตัวแต่ละกลุ่มวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีโอกาสเลือกงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เจตคติ และความรู้ของตนเอง
4. เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เจตคติ กิจนิสัยการทำงานที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานและพัฒนางานอาชีพธุรกิจและอาชีพส่วนตัวได้เสมอ
5. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ
6. ให้เกิดความเข้าใจในปัญหา เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม พุทธศักราช 2538

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาพาณิชยกรรม ต้องศึกษารายการวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต ดังโครงสร้าง ต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า)	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (16 หน่วยกิต)	
2.2 วิชาชีพเฉพาะ (17 หน่วยกิต)	
2.3 วิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 32 หน่วยกิต)	
2.4 การฝึกงานหรือการทำโครงงานหรือการทำโครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)	

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (ไม่น้อยกว่า)	15 หน่วยกิต
4. หมวดกิจกรรม (2 คาบ)	--
รวมไม่น้อยกว่า	114 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐาน 30 หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	ท – ป – น
20001101	ภาษาไทย 1	2 – 0 – 2
20001102	ภาษาไทย 2	2 – 0 – 2
20001103	ภาษาไทย 3	2 – 0 – 2
20001201	ภาษาอังกฤษ 1	1 – 2 – 2
20001202	ภาษาอังกฤษ 2	1 – 2 – 2
20001203	ภาษาอังกฤษ 3	0 – 2 – 1
20001204	ภาษาอังกฤษ 4	0 – 2 – 1
20001301	สังคมศึกษา 1	2 – 0 – 2
20001302	สังคมศึกษา 2	2 – 0 – 2
20001303	สังคมศึกษา 3	2 – 0 – 2
20001401	วิทยาศาสตร์ 1	1 – 2 – 2
20001402	วิทยาศาสตร์ 2	1 – 2 – 2
20001501	คณิตศาสตร์ 1	2 – 0 – 2
20001502	คณิตศาสตร์ 2	2 – 0 – 2
20001601	สุขศึกษา 1	1 – 0 – 1
20001602	สุขศึกษา 2	1 – 0 – 1
200017--	พลศึกษา 1	0 – 2 – 1
200017--	พลศึกษา 2	0 – 2 – 1
รวม		22 – 16 – 30

2. หมวดวิชาชีพ 69 หน่วยกิต

2.1 วิชาชีพ พื้นฐาน 16 หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	ท – ป – น
22002001	ภาษาไทยธุรกิจ	1 – 2 – 2
22002002	ธุรกิจทั่วไป	2 – 0 – 2
22002003	การบัญชี 1	2 – 3 – 3
22002004	การขาย	1 – 2 – 2
22002005	พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น	1 – 4 – 3

22002006	พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น	1 – 3 – 2
20002001	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	1 – 2 – 2
รวม		9 – 19 – 16

2.2 วิชาชีพเฉพาะ 17 หน่วยกิต

รหัส	รายวิชา	ท – ป – น
22012001	เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค	2 – 0 – 2
22012002	กฎหมายธุรกิจ	2 – 0 – 2
22012003	การบัญชี 2	2 – 3 – 3
22012004	เทคนิคการขาย	1 – 2 – 2
22012005	พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา	1 – 3 – 2
22012006	พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา	1 – 3 – 2
22012007	การใช้เครื่องใช้สำนักงาน	1 – 2 – 2
22012008	โปรแกรมการประมวลผลคำ 1	1 – 2 – 2
รวม		11 – 15 – 17

2.3 วิชาชีพเลือก 32 หน่วยกิต

2.3.1 กลุ่มวิชาการเลขานุการ

รหัส	รายวิชา	ท – ป – น
22012401	การเลขานุการ	3 – 0 – 3
22012402	เทคนิคการเป็นเลขานุการ	1 – 3 – 3
22012403	การเก็บเอกสาร	2 – 2 – 3
22012404	ชาวเลขไทยเบื้องต้น	1 – 4 – 3
22012405	พิมพ์ดีดประยุกต์ 1	1 – 4 – 3
22012406	พิมพ์ดีดประยุกต์ 2	1 – 4 – 3
22012407	ชาวเลขไทยขั้นใช้งาน	2 – 3 – 3
22012408	ชาวเลขไทยขั้นประยุกต์	1 – 3 – 2
22012409	งานสำนักงาน	1 – 2 – 2
22012512	คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน	2 – 2 – 3

จุดประสงค์ กลุ่มวิชาการเลขานุการ

1. เพื่อให้เห็นความสำคัญ บทบาทหน้าที่ และจรรยาบรรณของงานด้านเลขานุการ
2. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ด้านงานอาชีพเลขานุการ
3. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษ

ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายหรือกำหนดคำจำกัดความของคำว่าหลักสูตรไว้หลากหลาย ดังนี้

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของหลักสูตรหมายถึง มวล (ทั้งหมด) ของประสบการณ์ต่างๆ ทางการศึกษา (Curriculum Includes Education Experiences) ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนในการวางแผน (Planned) เพื่อจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียนและเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนหรือเด็ก ๆ ให้บรรลุผลตามความคาดหวังของสังคม นั้น ๆ (ธวัช วงษ์สุวรรณ.2538:34; อ้างอิงจากหลักการอาชีวศึกษา.2536:294)

กรมอาชีวศึกษา (2530:3) ให้ความหมาย หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่จัดประสบการณ์ไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

นิรมล ศตวุฒิ (2543:3) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 2 แนวทางคือ

1. หลักสูตรเป็นที่ยอมรับของเนื้อหาวิชาที่วางแผนไว้ ซึ่งหมายถึงรายวิชาที่ออกแบบไว้สำหรับสอนผู้เรียนซึ่งเนื้อหาจะมีทั้งเนื้อหาที่เป็นความรู้ เป็นกระบวนการและเป็นทักษะ โดยเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาและมีการวัดผลหลังการสอน ส่วนวิธีสอนอาจจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนั้นความหมายของหลักสูตรนี้เป็นความหมายอย่างแคบ เพราะคุณค่าของประสบการณ์จะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรและหลักสูตรในความหมายนี้มีลักษณะคงที่ไม่เคลื่อนไหว

2. หลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนเป็นผู้นำทางให้เกิดการเรียนรู้ ความหมายครอบคลุมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนรับผิดชอบจัดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าประสบการณ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งของแผน ที่เขียนไว้หรือไม่ก็ตามซึ่งความหมายนี้เป็นลักษณะกว้างและมีลักษณะเคลื่อนไหวเป็นพลวัตรครอบคลุมถึงการเตรียมผู้เรียนให้มีประสบการณ์สำหรับประกอบอาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับในสังคม

สงัด อุทรานันท์ (2532:8-16) ได้ให้คำนิยามหลักสูตรไว้ 8 แนวทางพอสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตร คือรายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้สอน
2. หลักสูตร คือมวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้เด็ก
3. หลักสูตร คือกิจกรรมการเรียนการสอน
4. หลักสูตร คือสื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง
5. หลักสูตร คือข้อผูกพันระหว่างนักเรียนกับครูและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
6. หลักสูตร คือสิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังจะให้เด็กได้รับ
7. หลักสูตร คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครูและสิ่งแวดล้อมทางการเรียน
8. หลักสูตร คือจะรวมไปถึงกิจกรรมทั้งนอกห้องเรียนหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร

วิจิตร บุญยธโรกุล (2529:11) ได้จำแนกหลักสูตรอาชีวศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับช่างฝีมือ (Skill Mechanics) เป็นการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาเรียน 3 ปี เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเป็นการศึกษาผนวกเข้ากับการฝึกหัดเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตัวผู้ศึกษา 3 ด้าน คือ

ความรู้ (Cognitive Domain) หมายถึง ความรู้ทางอาชีพในอนาคตที่ยังประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

ทักษะ (Psychomotor Domain) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างผู้มีความรู้และความฉลาด

เจตคติ (Affective Domain) หมายถึงเจตคติที่ดีและถูกต้องต่ออาชีพที่ตนปฏิบัติอยู่ ยังมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ แล้วจะเป็นผลให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและรักงานยิ่งขึ้น

2. ระดับเทคนิค (Technical Mechanics) การศึกษาในระดับนี้ ต่อจากระดับปวช. ขึ้นมา 2 ปี เมื่อจบการศึกษาระดับนี้แล้ว จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหา ได้มีนักการศึกษาได้สรุปไว้ดังนี้

สัจจ อูทรานันท์ (2529:70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่กำหนดไว้ ดังนั้น การเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริง จำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย หากเนื้อหามีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรค ที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

ทาบ (Taba.1962:284) ได้กล่าวถึงการเลือกเนื้อหาบรรจุไว้ในหลักสูตร มีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (Concept) ไม่ใช่เป็นข้อมูล

2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึก ความกว้างครอบคลุมถึงการให้ข้อมูลกระบวนการและความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. ความสามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ

5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน

6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

จุดประสงค์ในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษ

บุบผา โรจนเลิศ (2543:12) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์เกี่ยวกับวิชาพิมพ์ดีดไว้ว่า มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสมรรถภาพทักษะ การเคลื่อนไหวในการพิมพ์ดีดสัมผัสแป้นอักษร ต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัสสำหรับใช้งานส่วนตัวได้หรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้น

2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานโดยใช้เครื่องพิมพ์ดีดเป็นอุปกรณ์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รักษาความสะอาดเครื่องพิมพ์ดีดภายหลังการใช้งานได้

3. เพื่อให้นักเรียนสามารถจะจัดรูปการพิมพ์อย่างง่าย ๆ ได้ และแก้ไขงานพิมพ์ที่ผิดได้อย่างถูกต้องตามแบบฟอร์ม ตรวจผลงานและลบแก้ไขได้สะอาด ถูกต้องก่อนนำงานออกจากเครื่องพิมพ์ดีด

สุวัฒน์ เอียนชาศรี (2537:1) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับวิชาพิมพ์ดีดเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการใช้เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้โดยมีเทคนิคพัฒนาการพิมพ์เร็วยิ่งขึ้นโดยไม่มองแป้น

3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีการรักษาเครื่องพิมพ์ดีด

4. เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะความเร็วและความแม่นยำในการพิมพ์ข้อความจดหมาย บัญชี การพิมพ์วงศุขย และงานผลิตเอกสารต่าง ๆ ด้วยวิธีพิมพ์สัมผัสได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพโรจน์ ปะบุตร (2535:7-11) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนพิมพ์ดีดโดยทั่วไปสรุปได้ดังนี้

การเรียนพิมพ์ดีดในปัจจุบันเป็นการเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งจำเป็นต้องเรียนให้ครบเนื้อหาตามหลักสูตร และมีการทดสอบประเมินผลเมื่อจบหลักสูตร ซึ่งวัดความสำเร็จจากคะแนนที่ได้รับการทดสอบเป็นส่วนใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิมพ์ดีด จึงเป็นเรื่องที่ควรตระหนักในการแสวงหาความสำเร็จในอาชีพการงานซึ่งส่วนใหญ่จะเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ แต่มีบางท่านเรียนโดยไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน ความสำเร็จของผู้เรียนพิมพ์ดีด ก.พ.ได้กำหนดไว้ว่าผู้ที่สมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีดจะต้องมีความสามารถพิมพ์ดีดได้ในอัตรานาทีละ 45 คำจากการจับเวลา 15 นาที ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการสอนพิมพ์ดีดเมื่อจบหลักสูตร ผู้เรียนจะต้องสามารถพิมพ์ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง.กรมอาชีวศึกษา(2541:5) ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไว้ในใบงาน สรุปได้สาระดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ประสิทธิภาพและประสบการณ์การพิมพ์เร็วได้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาความเร็วและความแม่นยำให้ขึ้นสู่ระดับการประกอบอาชีพที่ดียิ่งขึ้น

2. ให้เข้าใจการฝึกพิมพ์ตามคำบอก ฝึกอ่านหนังสือในเครื่องพิมพ์ดีด ให้มีความรู้และปฏิบัติงานพิมพ์ขั้นผลิตในการพิมพ์จดหมายราชการ จดหมายธุรกิจแบบต่าง ๆ การพิมพ์รายงานธุรกิจ การพิมพ์กระดาะไข สามารถตรวจงานที่พิมพ์ได้ถูกต้อง

3. เพื่อสร้างนิสัยในการทำงานเกี่ยวกับการพิมพ์เอกสารได้ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาพิมพ์ดีด

สรุป หลักสูตรและเนื้อหาหลักสูตรมีความหมายหลายลักษณะ แต่แนวคิดหลักที่สำคัญคือ หมายถึง แผนการศึกษาที่ได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงการกำหนดความมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมการเรียนการสอน มวลประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนที่จะต้องสอดคล้องกับบุคลิกภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนและมีการประเมินผลที่ครอบคลุม เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติที่พึงประสงค์ ตามที่สังคมและผู้เรียนต้องการ ให้ทันสมัยและมีศักยภาพบรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ส่วนเนื้อหาวิชานั้นหมายถึงสาระความรู้ และประสบการณ์ที่เลือกสรรนำมาให้ผู้เรียน ได้เรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาจึงต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งจะต้องมีความทันสมัย สอดคล้องกับบุคลิกภาวะ ลำดับตามความยากง่าย สอนองตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

เนื้อหาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ในสาขาวิชาการเลขานุการประกอบด้วยวิชาพิมพ์ดีดวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิชาที่ประกอบด้วยวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะและวิชาชีพเลือก มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิชาชีพพื้นฐาน

รหัส	ชื่อวิชา	ท – ป – น
22002005	พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น	1 – 4 – 3
22002006	พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น	1 – 3 – 2

2. วิชาชีพเฉพาะ

รหัส	ชื่อวิชา	ท – ป – น
22012005	พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา	1 – 3 – 2
22012006	พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา	1 – 3 – 2

3. วิชาชีพเลือก

รหัส	ชื่อวิชา	ท – ป – น
22012405	พิมพ์ดีดประยุกต์ 1	1 – 4 – 3
22012406	พิมพ์ดีดประยุกต์ 2	1 – 4 – 3

พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น

ศึกษาความรู้พื้นฐานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย การสร้างเทคนิคที่ดีในการพิมพ์ฝึกปฏิบัติทำนอง การวางนิ้ว การเคาะแป้นอักษร เรียนรู้แป้นอักษรต่าง ๆ การแก้ไขอย่างง่ายเมื่อเครื่องพิมพ์ดีดขัดข้อง การพิมพ์เพื่อเพิ่มทักษะ แม่นยำ วิธีคำนวณคำ การพิมพ์วางศูนย์ตามแนวนอนและแนวตั้ง การพิมพ์บัญชีอย่างง่าย การพิมพ์จดหมายอย่างง่าย การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด

เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ดีดไทย รู้หลักการและมีพื้นฐานที่ดีในการพิมพ์ดีดไทย มีเจตคติและเห็นความสำคัญของงานพิมพ์ดีด มีทักษะและความแม่นยำในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัส มีความรู้ ความสามารถในการแก้ไขและบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด

พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น

ศึกษาความรู้พื้นฐานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษ การสร้างเทคนิคที่ดีในการพิมพ์ ฝึกปฏิบัติทำนอง การวางนิ้ว การเคาะแป้นอักษร เรียนรู้แป้นอักษรต่าง ๆ การแก้ไขอย่างง่ายเมื่อเครื่องพิมพ์ดีดขัดข้อง การพิมพ์เพื่อทักษะและความแม่นยำ วิธีคำนวณคำ การพิมพ์บัญชีอย่างง่าย การพิมพ์จดหมายอย่างง่าย การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด

เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษ รู้หลักการและมีพื้นฐานที่ดีในการพิมพ์ดีดอังกฤษ มีเจตคติและเห็นความสำคัญของงานพิมพ์ดีด มีทักษะและความแม่นยำในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัส มีความรู้ความสามารถในการแก้ไขและบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด

พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา

พัฒนาทักษะในการพิมพ์เพื่อความเร็ว แม่นยำ ยิ่งขึ้น เทคนิคการลบ การแทรก และการกระจายอักษร การพิมพ์บนเส้นบรรทัด การพิมพ์เว้นระยะจำกัดตอน การพิมพ์วางศูนย์ แนวนอน แนวตั้ง การคำนวณสำหรับพิมพ์งานบัญชี และพิมพ์ซอง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอก

เพื่อเพิ่มพูนทักษะการพิมพ์ให้เกิดความแม่นยำและรวดเร็วยิ่งขึ้น วิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์และมีทักษะในการพิมพ์งานขั้นผลิต

พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา

พัฒนาทักษะในการพิมพ์เพื่อความเร็ว แม่นยำ ยิ่งขึ้น เทคนิคการลบ การแทรก และการกระจายอักษร เพื่อให้มีทักษะในการพิมพ์งานขั้นผลิต พิมพ์บัญชี ตาราง จดหมายธุรกิจแบบต่าง ๆ รายงานที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเทคนิคการพัฒนาความเร็วและความแม่นยำ รู้วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ มีทักษะในการพิมพ์งานขั้นผลิต

พิมพ์ดีดประยุกต์ 1

พัฒนาทักษะในการพิมพ์เพื่อความเร็ว และความแม่นยำ ในระดับไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกำหนด ทั้งพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษ พิมพ์จดหมายธุรกิจและราชการแบบต่าง ๆ อย่าง

ยาก การพิมพ์สำเนาและเทคนิคการลบสำเนา การพิมพ์จากร่าง การพิมพ์แบบฟอร์ม การพิมพ์ข้อความลงในแบบฟอร์ม การพิมพ์ตาราง การพิมพ์งบการเงิน การพิมพ์กระดาษไข

เพื่อเพิ่มพูนทักษะการพิมพ์และพัฒนาความเร็ว ความแม่นยำให้สูงขึ้น พัฒนาทักษะการพิมพ์งานขึ้นผลิตทุกรูปแบบ

พิมพ์ดีดประยุกต์ 2

พัฒนาทักษะในการพิมพ์เพื่อความเร็วและแม่นยำในระดับสูงยิ่งกว่ามาตรฐาน ด้วยเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาและไฟฟ้า ทั้งพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษ การพิมพ์จดหมายธุรกิจและหนังสือราชการแบบต่าง ๆ อย่างยาก พร้อมซอง การพิมพ์หนังสือราชการภาษาอังกฤษ พร้อมซอง การพิมพ์กระดาษไขขึ้นผลิต การพิมพ์รายงานทุกประเภท การพิมพ์งานเข้ารูปล่ม การพิมพ์แผ่นพับ การพิมพ์นามบัตร ศิลปการประดิษฐ์ภาพและอักษรจากเครื่องพิมพ์ดีด

เพื่อเพิ่มพูนการพิมพ์และพัฒนาความเร็ว ความแม่นยำ สามารถใช้เครื่องพิมพ์ชนิด 2 ภาษา ได้ถูกต้อง รวดเร็วและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ

ด้านวิธีสอน

ความหมายวิธีสอน

การนำหลักสูตรไปใช้นั้น กิจกรรมที่สำคัญคือ การสอนให้บรรลุสัมฤทธิ์ผล ซึ่งจะมีผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการสอนของครูเป็นสำคัญ ซึ่งแนวคิดในด้านการศึกษาทางอาชีวศึกษา จะเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างมาก ซึ่งจอห์น ดิวอี้ ได้กล่าวว่าการศึกษามุ่งเน้นในด้านให้เกิดอาชีพนั้น ต้องเน้นให้เกิดในด้านทัศนคติ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ โดยเน้นทักษะในอาชีพที่เป็นจริงในสังคม และตลาดแรงงาน และชวาล แพร์ตกุล (2528:68) กล่าวว่า จิตวิทยาการเรียนรู้ทักษะ และวิธีสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนพิมพ์ดีด เพราะวิชาทักษะหมายถึงความชำนาญ คล่องแคล่ว ทำงานได้ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพในเวลารวดเร็ว (รังษี เอี้ยวสุวรรณ. 2527:14)

กู๊ด (Good.1973:588) ให้ความหมายการสอน ไว้ว่า คือการให้การศึกษอบรมผู้เรียนในสถานศึกษาและการสอนคือการจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

จรรยา ชูลาภ (2541:9) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาควรจัดให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาชีพควรตระหนักในวิธีการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนให้เข้าใจวิธีปฏิบัติเสียก่อน ช่นโดยยาก ชับซ้อน สาธิตให้ดู
2. เมื่อผู้เรียนเข้าใจวิธีการแล้วให้ลงมือปฏิบัติ พร้อมกับชี้แนะให้ผู้เรียนรู้จักปรับปรุงวิธีการให้เข้ากับสภาพการใด ๆ ก็ได้
3. ให้นักเรียนฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงข้อบกพร่องที่ละน้อยจนสมบูรณ์

4. งานใดที่ต้องทำ ซื่อ ครูควรดัดแปลงรูปแบบของชิ้นงานนั้น เพื่อให้เป็นแบบต่าง ๆ ไม่ให้เด็กเบื่อแล้วฝึกอย่างเข้มข้น

5. ติดตามผลให้ทราบว่าเด็กคนใดมีทักษะขึ้นมาน้อยเพียงใด ครูจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อย่างไร

6. ใช้งานจริงหรือฝึกงานเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติงานอย่างมีทักษะทำงานอย่างคล่องแคล่วจนเป็นอัตโนมัติ

7. ครูชี้แนะให้ผู้เรียน รู้จักนำความรู้ความสามารถไปดัดแปลง หรือประยุกต์เป็นทักษะใหม่ คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และผลิตงานใหม่ขึ้น

8. ครูต้องไม่ละเลยข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผ่านไปโดยถือว่าไม่สำคัญ เด็กจะปฏิบัติติดเป็นนิสัยที่แก้ไขได้ยาก

เขมิกา เรื่องศิริ(2541:22)ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพเลขานุการว่าเป็นวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน และการใช้เครื่องปฏิบัติสำนักงาน การเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องปฏิบัติสำนักงานในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ และเทคนิคการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ต้องดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายประการ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรม การประเมินผลวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องใช้หลาย ๆ ประเภท โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจประโยชน์และข้อบ่งชี้สมรรถภาพของเครื่องใช้สำนักงานที่ทันสมัยประเภทต่าง ๆ

2. เพื่อให้รู้เทคนิคและมีทักษะในการใช้เครื่องปฏิบัติงานสำนักงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้มีทักษะและนิสัยที่ดีในการใช้เครื่องปฏิบัติสำนักงานและการบำรุงรักษา

สุทธิ ประจักษ์ศักดิ์ (2524:97) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทางด้านปฏิบัติว่า จะต้องเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์มากกว่าวิชาอื่น ๆ และโดยลักษณะเนื้อหาวิชาการปฏิบัตินั้น ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ทักษะของผู้เรียนขึ้นอยู่กับการฝึกทักษะและการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ การเรียนการสอนที่นิยมใช้กันมีดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย

2. การสอนแบบสาธิต

3. การสอนแบบกำหนดงาน

4. การสอนด้วยแบบพิมพ์

อภิญา เหมระ (2544:14-15) ได้รวบรวมหลักการสอนวิชาอาชีพธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. บทเรียนให้ความรู้หรือข้อเท็จจริง เช่นวิชาธุรกิจทั่วไป ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับการข้อเท็จจริงที่

ปรากฏในบทเรียน เพิ่มเติมด้วยข้อเท็จจริงของครู หรือค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือตำรา แบบเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. บทเรียนที่ฝึกทักษะในการใช้มือ เช่น วิชาพิมพ์ดีด วิชาปฏิบัติสำนักงาน ขวเลขเป็น ลักษณะความรู้ที่ต้องสร้างเสริมทักษะการใช้มือซึ่งส่วนใหญ่อยู่บนรากฐานการเรียนรู้ของ Thorndike คือ Law of Exercise and Law of Effect ในการสอนบทเรียนลักษณะนี้มีขั้นตอนการ ดำเนินการสอน ดังนี้ คือ

2.1 ขั้นเตรียม หมายถึงการทบทวนบางส่วน of ทักษะที่นักเรียนมีความสามารถแล้ว

2.2 ขั้นสาธิต ครูแสดงให้นักเรียนดูว่าต่อไปจะปฏิบัติอะไร และปฏิบัติอย่างไร

2.3 ขั้นฝึกหัดของนักเรียน เมื่อครูแสดงให้ดูและจัดข้อสงสัยของนักเรียนแล้วให้ นักเรียนเริ่มฝึกทักษะ

2.4 ขั้นวิเคราะห์ นักเรียนแต่ละคนระหว่างนักเรียนทำการฝึก ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์ งานที่นักเรียนแต่ละคนทำให้เร็วที่สุด เพื่อสำรวจเทคนิคที่ไม่ถูกต้อง และแก้ไขวิธีการที่ผิดก่อนจะ กลายเป็นนิสัย

3. บทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์ เช่น วิชาบัญชี การสอนบทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์นั้น ส่วนใหญ่ สอนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ ลำดับหลักการเรียนรู้ คือ

3.1 จูงใจให้เห็นคุณค่าของวิชานั้น

3.2 อธิบายหลักเกณฑ์ใหม่ครูอธิบายหลักเกณฑ์ใหม่โดยแสดงบนกระดานดำ เป็น ขั้นตอน

3.3 การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ นักเรียนอธิบายและจัดข้อสงสัยในหลักการแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามโจทย์ โดยใช้หลักเกณฑ์นั้น ๆ เพื่อฝึกทักษะในการคิดและนำหลักเกณฑ์ไปใช้ ประโยชน์ ไม่ว่าจะบทเรียนจะอยู่ในลักษณะใดก็ตาม

สำหรับการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดทักษะของวิชาทางด้านการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ นั้น พิสิฐ เมธภัทรและธีรพล เมธิกุล (2529:130) ได้เสนอไว้ว่า ควรใช้วิธีสาธิตให้นักเรียนดูและการ มอบหมายงานให้ทำด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนเท่านั้นจะสามารถทำการพิจารณาปรับปรุงวิธีการ สอนของบทเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนตามที่ต้องการได้

ฉลวย ธีระเผ่าพงษ์ (2532:44) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาอาชีพแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ คือเมื่อเรียนภาคทฤษฎีแล้วต้องฝึกปฏิบัติ ส่วนฝึกในโรงฝึกงานของ โรงเรียน ฝึกในแหล่งวิทยาการ หรือฝึกในแหล่งประกอบการของบิดามารดา

เมธี ปิณฑนันทน์ (2533:35) กล่าวว่า การสอนแบบสาธิต เป็นการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่สำคัญ ซึ่งอาจารย์สามารถแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนได้รู้ ได้เห็น การทำงานจริง ๆ สามารถอธิบายได้อย่าง เป็นขั้นตอน และตอบข้อซักถามหรือความไม่เข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลาที่กำลังสาธิตให้ดู การ เรียนการสอนแบบนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอน เพื่อฝึกทักษะเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ

นิภา แนวบุญเนียร (2526:75-77) กล่าวถึงบทเรียนที่มีการฝึกทักษะปฏิบัติในการใช้มือในบทเรียนที่มีการฝึกทักษะในการใช้มือ ลักษณะวิชาที่ใช้ต้องใช้เวลาในการฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างความถูกต้องและรวดเร็วด้านทักษะ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคำนวณ และเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ ในการสอนบทเรียนประเภทนี้ จำเป็นต้องทำเป็นขั้น ๆ เพราะเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของร่างกายหรือกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เช่น แขน ขา หู ตา มือ เป็นต้น แต่ละขั้นครูจะต้องเตรียมการสอนโดยกำหนดขึ้นในการเรียนและระยะเวลาในการฝึกฝนด้วยลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ขั้นการเรียนรู้หลักการเบื้องต้น (The Cognitive Phase) คือ ขั้นการแนะนำให้ผู้เรียนได้รู้จักกับสิ่งที่จะต้องเรียนเสียก่อนว่าแต่ละส่วนในเครื่องมือเหล่านั้น มีชื่อเรียกว่าอะไร

2. ขั้นคุ้นเคย (The Fixation Phase) เมื่อผ่านขั้นแรกแล้ว นักเรียนจะมีความเคยชินและคุ้นเคยกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว แต่ก็อาจมีการปฏิบัติผิดพลาดให้หมดไป จนกระทั่งเข้าขั้นสมบูรณ์

3. ขั้นอัตโนมัติ (Autonomous Phase) ขั้นนี้เป็นการเร่งความเร็วและความแม่นยำ ในขั้นนี้จะต้องใช้ การฝึกหัดนาน ๆ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและความรวดเร็ว ในการให้ทักษะหลังจากการที่ผู้เรียนได้ผ่านขั้นคุ้นเคยมาแล้ว คือ

3.1 ฝึกฝนการใช้ทักษะเป็นเวลานานพอสมควร

3.2 ผู้เรียนรู้จักลำดับขั้นต่าง ๆ ในการฝึกแล้ว

3.3 ผู้เรียนมีการฝึกซ้อมเพื่อป้องกันการหลงลืม

3.4 ผู้เรียนมีโอกาสหาข้อมูลย้อนกลับ โดยเปรียบเทียบทักษะที่ทำได้จริงกับทักษะ

มาตรฐาน

การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องปฏิบัติงานสำนักงานประเภทต่าง ๆ จะต้องเรียนในห้องปฏิบัติการ โดยเฉพาะห้องปฏิบัติการสำนักงานจะต้องจัดเครื่องปฏิบัติงานสำนักงานให้เป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะของเนื้อหาวิชา และตามความยากง่ายของเครื่องใช้

บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2519:147-148) ได้แบ่งการเรียนการสอนวิชาทางด้านปฏิบัติออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยต้องปฏิบัติตามลำดับขั้น ดังนี้

1. เตรียมการสอน โดยผู้สอนเตรียมแบบ เตรียมอธิบายลักษณะงาน ที่จะให้นักเรียนทำ เตรียมวิธีการเร่งเร้าความสนใจให้ผู้เรียนอยากทำ และให้เข้าใจงานนั้น ๆ ให้ดีเสียก่อน ขั้นตอนนี้ เป็นหน้าที่ของผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้ฟัง

2. ครูทำให้ดู ผู้สอนจะต้องสาธิต วิธีทำงานให้ผู้เรียนทำงานที่ถูกต้องหรือสอนทักษะใหม่ให้ผู้เรียนดู พร้อมกับอธิบายด้วยคำพูดที่ชัดเจน ขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ดูและสังเกต

3. ผู้เรียนทดลองทำ ผู้เรียนเริ่มทดลองทำตามวิธีที่ผู้สอนได้สาธิตไว้ ผู้สอนจะต้องคอยควบคุมช่วยเหลือแก้ไขและแนะนำวิธีที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน

4. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจ และทำได้ตามวิธีที่ถูกต้องแล้วผู้สอนก็จะอนุญาตให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติได้ ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดชิ้นงานและควบคุมคุณภาพ หรือตรวจให้คะแนนชิ้นงานนั้น ๆ

รุ่ง แก้วแดง(2541:116-18) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนของครูยุคใหม่ที่จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุดซึ่งเป็นกระบวนการ มี 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลอาจจะต้องทดสอบ ดุغمิหลังพื้นความรู้ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีข้อมูลก่อน
2. วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ เข้ามาช่วย หากพบว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องความพิการเบื้องต้น ครูจะต้องสามารถช่วยเหลือแนะนำ เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามศักยภาพ ความสามารถของผู้เรียนได้
3. ร่วมกับผู้เรียน ในการสร้างวิสัยทัศน์ ครูกระตุ้นความต้องการของผู้เรียนได้โดยการช่วยเด็กสร้างวิสัยทัศน์ เพื่อสร้างพลังและแรงจูงใจให้สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน
4. ร่วมวางแผนการเรียนรู้ การเรียนเป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้เรียน หน้าที่ครู คือเป็นผู้ร่วมวางแผน ให้คำแนะนำในฐานะผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์มากกว่า ครูสามารถปลูกฝังให้เด็กรู้จัก “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ได้นั้น การวางแผนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นรายสัปดาห์หรือรายภาคเรียนจึงควรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนเอง
5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน ครูแนะนำเนื้อหาบางส่วนและวิธีการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
6. สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่ใช้ประกอบการเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง
7. ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเรื่องยากและเรื่องใหม่สำหรับครู เพราะครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบเดิม ไม่อดทน ดังนั้นครูจะต้องจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามความถนัดของผู้เรียน อาจจะเรียนคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยให้อุปกรณ์และเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ครูคอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ ถ้าผู้เรียนไม่ร้องขอ ยกเว้นผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการตามแผนที่วางไว้ครูจำเป็นต้องช่วยเหลือแนะนำบ้าง
8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจ ครูต้องใช้ทุกวิธีกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
9. ร่วมประเมินผล หน้าที่ครูในขั้นประเมินผลจะไม่วัดผลฝ่ายเดียวแบบเดิม แต่จะให้คำแนะนำเรื่องการวัดผลและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนด้วยตนเองเพื่อ ดูว่าสามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ถ้าไม่บรรลุผลตามที่วางไว้ก็จำเป็นต้องกลับไปวางแผนและแก้ไขปรับปรุงใหม่

วิธีสอนในวิชาพิมพ์ดีด

ประวัติการสอนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ

การสอนพิมพ์ดีดได้เริ่มขึ้นที่โรงเรียนแพดคาร์ต นครนิวยอร์ก มีบันทึกของสมาคมประวัติศาสตร์เมืองเฮอริคิมเมอร์ ได้บันทึกว่าโรงเรียนสกอตต์บราวน์ เป็นผู้ริเริ่มการสอนพิมพ์ดีดในปี ค.ศ.1878 (วินัย ไชยอุดม.2518:21;อ้างอิงจากรัสซัน.1960:16-26) ในปี ค.ศ. 1881 สำนักงานกลางของ วาย ดับเบิลยู ซี เอ ในเมืองนิวยอร์ก ได้สอนพิมพ์ดีดให้สตรีแปดคนจนสำเร็จการศึกษา และสามารถหางานทำได้ การสอนพิมพ์ดีดในระยะแรกไม่มีแบบแผน ผู้เรียนฝึกหัดด้วยวิธีลองผิดลองถูก ใช้นิ้วมือข้างละสองนิ้ว ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเองในการใช้นิ้วบนแป้นอักษร จนกระทั่งในปี ค.ศ.1878 แฟรงค์ อี แมคกูริน (Frank Mc Gurrin) เสนอสำนักงานทนายความในเมืองแกรนต์

แรปิดส์ เป็นผู้คิดวิธีพิมพ์ดีดแบบสัมผัสขึ้นเป็นคนแรก และเป็นที่ยอมรับในเวลาต่อมา (กรแก้ว อัจฉรวัง.2530:11; อ้างอิงจากวินัย ไชยอุดม.2518:41)

ประวัติการสอนวิชาพิมพ์ดีดในระยะแรกยังไม่มีผู้คิดวิธีสอนพิมพ์ดีด เพราะคิดแต่ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ดีดกันมาก ต่อมา Weller ได้เขียนตำราพิมพ์ดีดขึ้นเล่มหนึ่ง แต่ไม่ได้รับว่าใช้เครื่องพิมพ์ดีดประเภทใดใช้สอนหรือใช้ในงานธุรการ ใน ค.ศ. 1878 Mr. Scotch-Brownne เป็นผู้กล่าวว่ามีโรงเรียนสอนพิมพ์ดีดเป็นแห่งแรกขึ้นแล้ว Frank McGurrian เป็นผู้ที่มีชื่อในทางพิมพ์แบบนิ้วจัม เป็นพนักงานพิมพ์ดีด ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นบุคคลสำคัญในการคิดค้นการพิมพ์แบบสัมผัส 10 นิ้ว วิธีการสอนพิมพ์ดีดจึงกลายเป็นที่สนใจสืบเนื่องกันมาซึ่งเป็นวิธีสอนโดยใช้ Blank Keyboard คือแป้นอักษรแต่ละแป้นจะไม่มีตัวหนังสือที่แป้นและพิมพ์แบบออกกำลังนิ้วมือ พิมพ์โดยไม่ให้ผิดซ้ำกัน ทุกครั้งนิ้วจะวางที่แป้นเหยาเสมอ เน้นจังหวะการพิมพ์ ความแม่นยำและความถูกต้อง เมื่อเกิดการผิดพลาดห้ามไม่ให้ลบ (ลัดดา สุขพานิช.2526:15)

ประวัติการสอนพิมพ์ดีดภาษาไทย ในช่วงแรก ๆ ยอร์ช บี แมคฟาร์แลนด์ ทำงานพิมพ์ดีดด้วยใจรักไม่เคยเรียนพิมพ์ดีดเลย ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองและเห็นความสำคัญของการสอนพิมพ์ดีดจึงเปิดโรงเรียนสอนพิมพ์ดีดแบบสัมผัสขึ้นครั้งแรกเป็นตำราพิมพ์ภาษาอังกฤษใช้ข้อความจากหนังสือพิมพ์รายวัน ใช้เวลาเรียน 6 เดือนจึงสำเร็จ (รังษี เอี้ยวสุวรรณ.2527:8;อ้างอิงจากวารินทร์ สิ้นสูงสุต.2512:119)

วิธีสอนพิมพ์ดีดแบบการจัดลำดับแป้นอักษร

กรแก้ว อัจฉรวัง (2530:12) ได้กล่าวว่า การจัดลำดับแป้นอักษรในการเรียนพิมพ์ดีดเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียน ซึ่งมีวิธีการจัดลำดับการวางนิ้ว เพื่อฝึกหัด 3 ลักษณะ คือ

1. การจัดตามแนวนอน (Horizontal row) สอนโดยเริ่มจากแป้นอักษรตำแหน่งแป้นเหยา ก่อน จากนั้นจึงสอนแป้นอักษรแถวบนถัดไปอีกหนึ่งแถว แล้วสอนแถวล่าง การสอนวิธีนี้เกิดปัญหาในเรื่องการใช้นิ้วไม่สมดุลกับคำที่นำมาสอนจะอยู่ข้างเดียว

2. การจัดตามแนวตั้ง (Vertical method) เป็นการสอนที่ยึดความแข็งแรงของนิ้วมือ เริ่มจากนิ้วชี้ นิ้วกลาง จนครบทุกแป้น นิ้วนาง และนิ้วก้อยตามลำดับ การสอนวิธีนี้ทำให้นิ้วแข็งแรงมี

โอกาสฝึกมากกว่านิ้วที่อ่อนแอและเกิดความสับสนระหว่างแป้นที่เคาะด้วยนิ้วเดียวกันแต่คนละข้าง

3. การจัดแบบผสม (Combination method) เป็นการสอนที่จัดลำดับแป้นอักษรเริ่มจากแป้นเหย้าสลับกับแป้นอักษรแถวบนบ้าง แถวล่างบ้าง ให้สัมพันธ์กับแป้นอักษรที่ได้เรียนมาแล้ว และผูกเป็นคำ วลีหรือประโยคที่มีความหมาย วิธีนี้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทั้งพยัญชนะและสระ จึงเป็นที่นิยมใช้ในปัจจุบัน(วินัย ไชยอุดม.2518:28; อ้างอิงจากน้ำอ้อย อนันตศิลป์.2523:11)

การสอนพิมพ์ดีดในปัจจุบัน มีวิธีสอนแตกต่างกันไปตามวิธีสอนของครู มีแบบเรียนพิมพ์ดีดหลากหลายแบบเรียน มีทั้งจัดทำแบบเรียนพิมพ์ดีดของสถาบันเอง ตามลักษณะการสอน 3 วิธีดังกล่าว

การสอนพิมพ์ดีดในปัจจุบันนักการศึกษาสมัยใหม่หลายท่านได้เห็นว่าอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะใกล้เคียงของจริง ย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอดได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นการพิมพ์จะเน้นทั้งความแม่นยำ และความเร็วควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน และเน้นการพิมพ์ไม่มองแป้น ซึ่งเป็นการพิมพ์แบบสัมผัสตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการฝึก (วินัย ไชยอุดม.2518:25)

แนวความคิดในการสอนพิมพ์ดีด

พิเศษ วัฒนวิฑูกร (2518:9-10) ให้แนวความคิดในการสอนพิมพ์ดีดเท่าที่ปรากฏพอจะแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มที่เชื่อว่าจะต้องสร้างความแม่นยำก่อน
2. กลุ่มที่เชื่อว่าควรสร้างความเร็วในการเคาะก่อน
3. กลุ่มที่เชื่อว่าควรสร้างนิสัยและเทคนิคในการพิมพ์ดีดก่อน

ซึ่งแนวคิดต่าง ๆ ในการสอนพิมพ์ดีด ผู้สอนพิมพ์ดีดมีความเห็นตรงกันว่า การสอนแป้นอักษรควรจะสอนเพียงชั่วโมงละ 2-3 ตัวอักษรเท่านั้น มีหลักเกณฑ์ในการเลือกแป้นอักษรดังนี้

1. สอนแป้นอักษรที่อยู่ในตำแหน่งที่เคาะได้ง่ายก่อน
2. นำแป้นอักษรที่มีการใช้มากมาสอนก่อน
3. แป้นอักษรที่อยู่ข้างเคียงกันไม่ควรจะนำมาสอนในชั่วโมงเดียวกัน
4. อักษรที่ใช้นิ้วเดียวกันคนละมือไม่ควรจะนำมาสอนในชั่วโมงเดียวกัน

มนตรี เอี่ยมวรกุล (2523:1-5) ให้แนวว่าจะสอนพิมพ์ดีดอย่างไร ซึ่งใคร ๆ คิดว่าพิมพ์ดีดเป็นวิชาปฏิบัติ (a drill subject) สอนง่าย ๆ แต่ก็ไม่ได้มาตรฐานที่ดียังต้องปรับปรุงอีกมาก ทักษะของพิมพ์ดีดมีใช้นิสัยประจำ (Fixed habits) มันยึดหยุ่น เปลี่ยนแปลง พัฒนาในด้านความเร็วและแม่นยำอยู่ตลอดเวลา ต้องประหยัดในด้านความเคลื่อนไหวและกำลังแรงงานอีกด้วย ดังนั้นครูพิมพ์ดีดที่จะประสบความสำเร็จก็คือผู้ที่มีความตั้งใจและความสามารถที่จะศึกษาเด็กในห้องเรียนในแง่ของความต้องการส่วนบุคคลในสภาพการเรียนทุกสภาพในวิชาพิมพ์ดีด และจะต้องศึกษาจิตวิทยาของการเรียนพิมพ์ดีด ดังนี้

1. ทักษะของการพิมพ์ดีดไม่ได้ตายตัวหรืออยู่ในสภาพคงที่ ปรับปรุงได้ตลอดเวลาและต้องสอนให้เป็นไปตามสภาพ

2. Initial diffused response คือปฏิกิริยาตอบสนองอันสืบต่อการพิมพ์ เช่นการเกร็งกล้ามเนื้อ เนื่องจากตั้งใจพิมพ์มากจนเกินไป วิธีการแก้ปัญหาคือการปฏิบัติที่เหมาะสมกับความรู้สึกที่ถนัดที่จะทำซึ่งจะนำผลที่ดีมาให้

3. ทักษะไม่สามารถจะเรียนได้อย่างดีมีประสิทธิภาพจากการทำซ้ำๆ (Repetition) เพราะการทำซ้ำ ๆ ไม่มีคุณค่าแรงแต่จะก่อให้เกิดความรำคาญ ทักษะจะดีได้ด้วยการสร้างซ้ำ ๆ (Recreation)

4. ในตอนเริ่มเรียนพิมพ์ดีด นักเรียนดัดแป้นผิดแต่ถูกวิธี จะดีกว่าดัดแป้นถูกแต่ผิดวิธี ดังนั้นไม่เป็นการฉลาดเลยที่จะเน้น การพิมพ์แม่นยำ ในระยะเริ่มแรกของการเรียนพิมพ์ดีดเพราะนักเรียนหัดใหม่ยังไม่สามารถจดจำได้อย่างดี การเรียนเริ่มแรกจึงควรเน้น การดีดที่ถูกวิธี

5. ทักษะจะพัฒนาตนเองออกมาอย่างดีที่สุดในช่วงระยะเวลาอันสั้น 30-90 วินาที การพิมพ์ใช้เวลา 5, 10, 15 นาทีมีประโยชน์น้อยมากในการพัฒนาความเร็ว การพิมพ์จับเวลามีส่วนดีทางด้านการทดสอบ และวัดผลเท่านั้น

6. ทักษะถ้ายังไม่เกิดมีขึ้นอย่างดีแล้ว ไม่สามารถที่จะบังคับให้เกิด หรือทำขึ้นได้เลยการเร่งรัดให้กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ยังไม่ถึงเวลา เช่น ต้องการให้พิมพ์แม่นยำจนเกินไป จะทำให้ชะงักความเติบโตของทักษะ

7. การทำให้สบาย เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะที่ได้ผลมากที่สุด ซึ่งหมายถึงการใช้ประสาทและกล้ามเนื้อน้อยที่สุด ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของครูที่จะดูแลให้นักเรียนเป็นไปในสภาพปกติราบรื่นไม่เกิดความตึงเครียด การเกร็งกล้ามเนื้อโดยนั่งพิมพ์ในท่าที่สบายสุดลมหายใจยาว ๆ ลึก ๆ

8. จุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนสามารถบรรลุถึงเป้าหมายใดก็ตามเป็นผลสืบเนื่องมาจากการวางแผนในการสอนของครู

จิตวิทยาการเรียนรู้ด้านทักษะ

1. หลักจิตวิทยาในการเรียนพิมพ์ดีด

การพิมพ์ดีดเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะในการพิมพ์ดีดจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนทักษะบางประการ หลักจิตวิทยาที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนพิมพ์ดีดที่นำมาพิจารณา คือ

1.1 การเรียนทักษะจะได้ผลต่อเมื่อผู้เรียนมีความต้องการจะเรียน เพราะเมื่อผู้เรียนไม่มีความต้องการเรียน ผู้สอนที่มีความสามารถเพียงใดก็ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ในการพิมพ์ดีดเมื่อใดที่ผู้เรียนเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียนความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะจะหยุดลง

1.2 การเรียนทักษะจะได้ผลต่อเมื่อผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน ผลที่ได้จะดีกว่าการฝึกหัดอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนไม่ทราบว่สิ่งที่เรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร มีประโยชน์

อย่างไรในการสอนพิมพ์ดีดผู้สอนจะต้องเตรียมบทเรียนอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน การวัดผลจะต้องทำโดยมีจุดมุ่งหมายกับบทเรียน

1.3 การเรียนทักษะจะได้ผลต้องเรียนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก เรียนจากสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้แล้วไปหาสิ่งใหม่ เพราะการเรียนทักษะที่เริ่มจากสิ่งที่ปฏิบัติได้ยาก ซับซ้อนจะทำให้ผู้เรียนเสียขวัญ ฉะนั้นการสอนพิมพ์ดีดจะต้องเริ่มสอนจากแป้นอักษรที่อยู่ในตำแหน่งที่เคาะได้ง่ายก่อนแล้วค่อยสอนแป้นอักษรที่อยู่ในตำแหน่งที่เคาะได้ยากขึ้น การเริ่มต้นชั่วโมงเรียนควรจะเริ่มต้นจากการทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วก่อนที่จะสอนสิ่งใหม่ (พิเศษ วัฒนวิฑูกร.2518: 2-3)

2. จิตวิทยาการเรียนรู้ด้านทักษะและวิธีสอน นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอนทักษะ หมายถึง ความชำนาญ ความคล่องแคล่ว คล่องตัว ว่องไว สามารถทำงานได้สำเร็จด้วยดี และมีปริมาณในเวลาอันรวดเร็วโดยอัตโนมัติ (ชวาล แพรัตกุล.2518:68-70) พฤติกรรมด้านการปฏิบัติเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำอย่างมีทักษะในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องต่าง การแบ่งระดับพฤติกรรมทางด้านการปฏิบัติตามระดับความซับซ้อนของกล้ามเนื้อ ชิมป์สัน (โกวิท ประวาลพุกษ์และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์.2523:25-26; อ้างอิงจาก ชิมป์สัน.1966:67) ได้แบ่งเป็น 3 ขั้นดังนี้

1. การรับรู้ (perception) การรับรู้เป็นขั้นแรกของการกระทำของกล้ามเนื้อ

2. การเตรียมพร้อมปฏิบัติ (set) เป็นการเตรียมการปรับตัวหรือความพร้อมในการกระทำหรือประสบการณ์เฉพาะ ก่อนลงมือกระทำแบ่งเป็น 3 ชนิดคือ

1. ความพร้อมทางสมอง ความพร้อมทางความรู้สึกทางสมองเพื่อการกระทำอันแน่นอนของกล้ามเนื้อ

2. ความพร้อมทางกาย เป็นความพร้อมในความรู้สึกที่ทำการปรับตัวของร่างกายที่จำเป็นเพื่อการกระทำของกล้ามเนื้อ

3. ความพร้อมทางอารมณ์ เป็นความพร้อมในความหมายของทัศนคติทางความชอบที่เกิดขึ้นจากการกระทำของกล้ามเนื้อ

3. การตอบสนองตามที่มีคนนำ ซึ่งเป็นก้าวแรกของการพัฒนาทักษะ เน้นเกี่ยวกับทักษะที่เป็นที่รวมกันอยู่ คือการแสดงพฤติกรรมโดยเปิดเผยของแต่ละคน ดังนี้

1. การเลียนแบบ เป็นการตอบสนองโดยตรงต่อการรับรู้ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่กระทำต่อกัน

2. การลองผิดลองถูก ความพยายามที่จะตอบสนองหลายอย่างจนกว่าการตอบสนองจะสัมฤทธิ์ผล

3. ปฏิบัติได้ เรียนรู้การตอบสนองจนเป็นนิสัย

4. การตอบสนองที่ซับซ้อน เป็นระดับความสามารถกระทำโดยกล้ามเนื้อที่ซับซ้อน

เป็นการเคลื่อนไหวที่ได้รับทักษะขั้นสูง สามารถแสดงออกอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพใช้เวลาและพลังงานน้อยที่สุด แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ ความแน่วแน่ในการแก้ปัญหา ซึ่งการกระทำจะปฏิบัติโดยปราศจากความลังเลใจ และการกระทำโดยอัตโนมัติ เป็นความสามารถใช้ทักษะกล้ามเนื้อประสานงานกันอย่างดีโดยสะดวก รวมทั้งควบคุมกล้ามเนื้อได้

ลัดดา สุขพานิช (2536:1-10) ได้กล่าวถึงวิธีสอนวิชาพิมพ์ดีด ไว้พอสรุปสาระ ได้ดังนี้

1. การเตรียมตัวของครูสอนพิมพ์ดีดก่อนเข้าห้องสอน

1.1 สำรวจห้องพิมพ์ดีดก่อนว่าเครื่องมือต่าง ๆ มีครบถ้วนหรือไม่

1.1.1 แผนภูมิแป้นอักษร

1.1.2 ไม่สำหรับซีแป้น

1.1.3 โต๊ะตั้งพิมพ์ดีดต้องมั่นคงไม่สั่นสะเทือน

1.1.4 ต้องมีหนังสือแบบพิมพ์เสมอ

1.1.5 โต๊ะสาริต

1.2 ถ้ามีเครื่องพิมพ์ดีดหลายประเภท ให้จัดแต่ละประเภทไว้เป็นแถว ๆ

1.3 มีเครื่องพิมพ์ดีดสำรองเป็นอะไหล่ไว้เสมอ ในกรณีมีเครื่องเสีย

1.4 ไม่ควรตั้งโต๊ะพิมพ์ดีดติดกันจะทำให้แคร่พิมพ์ดีดชนกันเวลาพิมพ์งาน

1.5 มีการจัดระเบียบการใช้ห้องพิมพ์ดีดอย่างเคร่งครัด

2. วิธีการสอนพิมพ์ดีด มีวิธีดังนี้

2.1 สอนเพียง 2-3 ตัวต่อ 1 บทเรียน

2.2 สอนแป้นทั้งหมด เรียกว่า Whole Method สอนตัวอักษรที่ใช้ซ้ำเดียวกันหมดใน

วันเดียว

2.3 ให้นักเรียนดูแป้นอักษรในระยะแรก แล้วหัดไม่ให้มองแป้นในระยะต่อไป

2.4 ใช้คำง่าย ๆ แทนคำยากหรือพวก Nonsense Syllables

2.5 ใช้เวลาเพียงวันละ 1 ชั่วโมงเท่านั้น ป้องกันความเบื่อหน่ายและเมื่อยล้า

2.6 ใช้อุปกรณ์สื่อทัศนศึกษา

2.7 ไม่เน้นความถูกต้อง แต่เน้นในเรื่องความชำนาญ (Skill) แล้วจึงเน้นความถูกต้อง

(Accuracy) ในภายหลัง

ปัจจุบันนี้ เน้นทั้งความถูกต้องและความเร็วไปพร้อม ๆ กัน เน้นให้พอดีกกันทั้งสองอย่าง ไม่หนักไปทางข้อใดข้อหนึ่งมากนัก

3. การสอนพิมพ์ดีดวันแรก ก่อนเข้าสอน ต้องเตรียมตัวให้พร้อมแล้วทุกอย่าง เมื่อเข้าห้องสอน ครูจะให้นักเรียนนั่งให้เรียบร้อยและปฏิบัติดังนี้

3.1 ทำความตกลงในเรื่องการปฏิบัติตามคำสั่ง สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ อันจะทำให้เกิดลักษณะนิสัยในการปฏิบัติงานที่ดีของนักเรียน

3.2 การดัดเล็บให้สั้น

- 3.3 การเข้าชั้นเรียน การเปิด-ปิดผ้าคลุม เพื่อฝึกจินตสัให้เป็นคนเรียบร้อย
- 3.4 การสาธิตทำนึ่งในลักษณะที่จะพิมพ์ดีด
- 3.5 อธิบายและออกคำสั่งให้ปฏิบัติ ไม่ยอมให้นักเรียนทำนอกเหนือคำสั่ง
- 3.6 อธิบายเนื้อหาสาระส่วนต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์เฉพาะที่สำคัญ ๆ ที่ต้องรู้จักก่อน
- 3.7 สาธิตการใส่กระดาษ โดยปฏิบัติให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วจึงให้ทำตามอย่าให้ทำไปพร้อม ๆ กับครู

4. หลักในการสอนพิมพ์ดีดให้นักเรียนรู้จักคิด

- 4.1 การสอนพิมพ์ดีดจะพัฒนาตนเองได้ในการฝึกพิมพ์แบบฝึกหัด เพราะการพิมพ์จดหมาย และแบบฟอร์มต่าง ๆ จะเป็นการบังคับทำให้เด็กพิมพ์งานได้ถูกต้อง สวยงาม
- 4.2 การที่ครูสอนให้เด็กตั้งใจเรียนได้นั้น ครูจะต้องทำให้เด็กเกิดความเชื่อถือและศรัทธา เกิดความประทับใจเสียก่อน เด็กก็จะเรียนได้ดี
- 4.3 เมื่อเรียนในวันที่สอง หรือวันต่อ ๆ มาจะต้องพิมพ์ทบทวนการเรียนในวันครั้งล่าสุด
- 4.4 เสียงครูเวลาบอกก็เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กตื่นเต้นหรือไม่ได้ด้วย ดังนั้นคำสั่งที่ออกไปไม่ควรห้วนเกินไปนัก จะทำให้เด็กตกใจและพิมพ์ผิดได้
- 4.5 เมื่อนักเรียนมีปัญหาควรทำให้นักเรียนได้รับสิ่งช่วยให้เขาคิดหรือทำให้สำเร็จ ควรสอนให้นักเรียนแยกปัญหาออกเป็นส่วน ๆ แล้วพิจารณาแก้ปัญหาทีละส่วน
- 4.6 สอนให้นักเรียนค้นหาความคิดที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันและแก้ไขปัญหามาจากประสบการณ์ของเขาเอง ประสบการณ์นี้ได้มาจากการอ่าน การถกเถียงหรือการอภิปรายของเพื่อนร่วมห้อง
- 4.7 ให้นักเรียนเลือกช่องทางหรือแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา โดยถือหลัก Trial หรือ Error ทดลองผิด ๆ ถูก ๆ และจะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการแก้ปัญหานั้น ๆ สามารถได้รับความพอใจและจดจำวิธีแก้ปัญหานั้นได้นาน เมื่อนักเรียนแก้ปัญหาได้ก็เกิดความมั่นใจในตนเอง

5. การสอนพิมพ์ดีดและสาธิต (Demonstration)

เป็นวิธีทำแสดงที่ถูกต้อง เป็นการถ่วงเวลาให้นักเรียนเห็นการปฏิบัติที่ถูกต้องแต่เริ่มแรก ทำให้ติดตามและปฏิบัติตามได้ถูกต้องและทำให้นักเรียนทราบว่าทำไมต้องปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งสอนดังนี้ คือการสอนสาธิตต่อหน้าชั้น เมื่อมีบางแถวทำไม่ดี ไม่เหมือนก็สาธิตเป็นบางแถว เพื่อให้นักเรียนแถวนั้นเห็นชัดและปฏิบัติได้ถูกต้อง หลังจากนั้นก็สาธิตเป็นรายบุคคลไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะทำได้หมดทั้งชั้น

6. การสอนที่ให้ความสนใจนักเรียนที่สามารถพิมพ์ได้เร็ว

- 6.1 ให้นักเรียนพิมพ์โบนัสนี้ เด็กที่เก่งอาจเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อพิมพ์ซ้ำ ๆ ฉบับเก่าครูจึงควรเปลี่ยนให้เป็นแบบฝึกแบบใหม่ นักเรียนจะยินดีรับพิมพ์โบนัสนี้ เพื่อจะได้พิมพ์ได้มาก ๆ

6.2 การให้คะแนนเป็นรางวัล เด็กเก่งจะเกิดความอยากได้มากขึ้นทำให้เกิดความตั้งใจในการพิมพ์ดีขึ้น ข้อสอบที่ดีสามารถจะจัดประเภทของเด็ก ดีมาก ปานกลาง แยกตามความสามารถของนักเรียนได้

6.3 การพิมพ์ดีดเป็นอัตโนมัติ นักเรียนสามารถพิมพ์ดีดได้ในขณะเดียวกับที่เขาพูดคุย พิมพ์ดีดจึงเป็นการพิมพ์โดยอัตโนมัติ จึงมีผู้กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียนวิชาทักษะได้แก่ การทำสิ่งนั้นได้โดยไม่ต้องคิด เช่นเดียวกับการขับรถยนต์ไปร้องเพลงไป ซึ่งมีวิธีการสร้างหรือพัฒนาการพิมพ์เป็นอัตโนมัติให้เด็กนักเรียนทำได้ 4 วิธี

1. การพิมพ์อัตโนมัติในระดับคำ โดยครูจะขานบอกให้นักเรียนพิมพ์ตาม
2. ให้นักเรียน 2 คนจับคู่กัน คนหนึ่งถามอีกคนหนึ่งตอบ
3. การคิดถึงเรื่องที่ผ่านมาแล้วอย่างเจียบ ๆ ไว้ในใจ ขณะเดียวกันก็พิมพ์ไปด้วย โดยสายตาจับอยู่ที่แบบพิมพ์เท่านั้น
4. พิมพ์ไปแล้ว ครูให้บอกเลข โดยไม่ต้องออกเสียงดัง เมื่อพิมพ์เสร็จครูจะถามคำตอบ

รังษี เอี้ยวสุวรรณ (2527:8-14) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนพิมพ์ดีดแบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบสาธิต เหมาะสมอย่างยิ่งกับวิชาพิมพ์ดีด เพราะโดยลักษณะการเรียนพิมพ์ดีดเป็นการเรียนทั้งความรู้ (Knowledge) และฝึกความชำนาญ (Skill) การที่ผู้เรียนพิมพ์ดีดจะสามารถฝึกพิมพ์ให้เกิดความชำนาญนั้นต้องอาศัยแบบอย่างที่ถูกต้อง

2. การสอนพิมพ์ดีดแบบฝึกงาน วิธีนี้มีลักษณะคล้ายกับวิธีสอนแบบสาธิต เป็นวิธีสอนที่สมมติให้ครูมีบทบาทในฐานะเจ้านายและนักเรียนมีบทบาทในฐานะผู้เข้ารับการอบรม ต้องคอยสังเกตและเลียนแบบวิธีการทำงานของครู พร้อมเปรียบเทียบผลงานของตนกับของครู เพื่อหาแนวทางปรับปรุงผลงาน วิธีนี้ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการพิมพ์ดีดสูง

3. การสอนแบบแก้ปัญหา วิธีสอนแบบนี้ครูจะไม่อธิบายหรือสาธิตวิธีปฏิบัติให้ดู ผู้เรียนจะต้องค้นหาและทดสอบปฏิบัติงานด้วยตนเองเสียก่อน แล้วครูจึงจะอธิบายภายหลัง วิธีนี้เป็นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร โดยไม่ต้องรอให้ใครบอกซึ่งเป็นการส่งเสริมนิสัยในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วิธีสอนพิมพ์ดีดแบบแก้ปัญหานี้ มีประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีทักษะพิมพ์ดีดเป็นแล้ว ส่งเสริมพัฒนาความคิดของนักเรียน ให้สามารถพิมพ์งานชิ้นผลิต เช่นเอกสารต่าง ๆ จดหมาย ตาราง รายงานได้

4. การสอนแบบทดลอง วิธีนี้ได้ดัดแปลงและปรับปรุงมาจากวิธีการสอนแบบแก้ปัญหา หลักสำคัญจะต้องมีตัวปัญหา ซึ่งครูจะเป็นผู้ชี้ให้เห็น หรือยกขึ้นพูด พร้อมแนะวิธีการแก้ปัญหาไว้หลาย ๆ วิธี แล้วให้ผู้เรียนทดลองปฏิบัติตามที่ครูได้ชี้แนวทาง วิธีนี้นับเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้วิธีทำงานที่สามารถยึดถือเป็นหลักปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ไพโรจน์ ปะบุตร (2535:11) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนพิมพ์ดีด พอสรุปได้ดังนี้

เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางทักษะในระดับเกณฑ์อัตรานาที่ละ 45 คำโดยจับเวลา 15 นาที นั้นปัจจัยที่จะเอื้ออำนวยให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ประกอบด้วย สภาพการเรียนรู้ การสอน ตัวผู้สอน วิธีสอนที่เหมาะสมที่จะช่วยพัฒนาได้รวดเร็ว สะดวกสบายแล้ว ยังมีข้อจำกัดว่า พิมพ์ดีดจะต้องอยู่ในสภาพที่เหมาะสมพร้อมที่จะใช้งาน คือต้องมีการได้รับการบำรุงรักษาให้ดียุ่ตลอดเวลา โต๊ะพิมพ์จะต้องมั่นคงแข็งแรง สภาพะห้องเรียนมีแสงสว่าง อากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเครียด หรือเกิดความเมื่อยล้า ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาทักษะ

การสอนตอนแรก ผู้สอนไม่ควรจะเร่งความเร็วสำหรับการฝึกพิมพ์ประโยค แต่ต้องหมายความว่าพิมพ์ต่อไปไม่หยุดจนกว่าจะจบบรรทัด เมื่อผู้เรียนมั่นใจจึงจะเร่งความเร็ว การเรียนการสอนพิมพ์ดีดจะให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนปฏิบัติตามเทคนิควิธีพิมพ์ที่ถูกต้อง เช่น ท่าหนึ่ง การเคาะแป้น การปัดแคร่ เป็นต้น ซึ่งผู้สอนจะต้องชี้แนะให้ถูกต้องเสมอ

สรุปวิธีสอนของการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ผู้สอนจะต้องเรียนรู้หลายด้าน ทั้งด้านวิชาความรู้ วิธีการถ่ายทอดความรู้ตามลำดับขั้นตอน ซึ่งเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน การใช้เครื่องพิมพ์ดีดปฏิบัติงาน การใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความชำนาญและรู้เทคนิคการใช้อุปกรณ์การบำรุงรักษาได้ ครูจะต้องดำเนินการสอนโดยใช้วิธีสาธิตให้นักเรียนดูเกิดความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมืองค์ประกอบหลายหลายประการ ตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดหาทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน และการประเมินผล ครูจะต้องมีวิธีสอนโดยจัดสภาพภายในและภายนอกของผู้เรียนให้พร้อมที่จะให้เกิดความรู้ เพื่อก่อให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และมีเจตคติที่ดี เนื่องด้วยวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดนี้ ประกอบด้วย เนื้อหาวิชาความรู้หลายลักษณะ

ด้านครูผู้สอน

ด้านตัวครูผู้สอน ในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข่าวสาร ความรู้ของผู้สอนจะต้องทันสมัย การสอนของครู เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดคุณภาพของการจัดการศึกษา ครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำหลักสูตรไปใช้ ตลอดจนสามารถควบคุมคุณภาพการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 ที่เน้นการประกันคุณภาพทางการศึกษา โดยให้ผู้สอนมีประสิทธิภาพ มีความสามารถและมีคุณสมบัติหลายประการ เช่น เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวก กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ สามารถสื่อสารได้ดี ครูต้องมีความมานะอดทน โดยมีนักศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูที่ดีไว้หลายท่าน ดังนี้

อภิญา เหมระ (2544:21-22; อ้างอิงจากBennet.1969:11) ได้กล่าวเกี่ยวกับบทบาทของครูในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (สำนักพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเขตการศึกษา 6.2541:25-26) และได้เปรียบเทียบบทบาทครูรุ่นใหม่กับครูรุ่นเก่าไว้ดังนี้

ครูรุ่นใหม่ (Progressive) สอนผู้เรียนโดยวิธีบูรณาการเนื้อหา แสดงบทบาทในฐานะผู้นำ มีประสบการณ์ทางการศึกษา กระตือรือร้นในบทบาทของครู ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนของหลักสูตร ใช้เทคนิคการค้นพบด้วยตนเองของผู้เรียนเป็นกิจกรรมหลัก มีการสร้างเสริมแรงหรือให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ มีการใช้แรงจูงใจภายใน ไม่เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการจนเกินไป มีการทดสอบเล็กน้อย มุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือ สอนโดยไม่ยึดติดกับห้องเรียน มุ่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียน มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการ และทักษะด้านจิตพิสัยเท่าเทียมกัน มุ่งเน้นการประเมินกระบวนการเป็นสำคัญ ส่วนครูรุ่นเก่า (Traditional) จะสอนแยกเนื้อหาวิชา มีบทบาทในฐานะตัวแทนของเนื้อหาวิชา ละเลย เจียมเยียม ตอบบทบาทของผู้เรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมแม้แต่แต่จะออกความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ใช้เทคนิคการเรียนโดยการท่องจำเป็นหลัก มุ่งเน้นการให้รางวัลภายนอก เช่น ระดับผลการเรียน แรงจูงใจภายนอก เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการมาก มีการทดสอบสม่ำเสมอเป็นระยะ ๆ มุ่งเน้นการแข่งขัน สอในขอบเขตของห้องเรียน เน้นย้ำประสบการณ์ใหม่เพียงเล็กน้อย มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการเป็นสำคัญละเลยความรู้สึกหรือทักษะด้านจิตพิสัย ประเมินกระบวนการเรียนเพียงเล็กน้อย

ปัจจุบันนี้การเรียนการสอนมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป บทบาทของผู้เรียนมีความสำคัญและเด่นชัดมากขึ้น บทบาทของครูในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิม จากบทบาทที่มีความสำคัญในฐานะผู้บอกเล่าข้อความรู้ทั้งหมด มาเป็นบทบาทในการสนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด และดีที่สุด ได้ผลดีตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ดังนั้น บทบาทของครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นจะต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุดและเน้นกระบวนการเป็นสำคัญ

ลักษณะคุณสมบัติของครูที่ดี

สุริย์ สุเมธีณฤมิต (2539:29) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูประมัตต์ที่ดีว่า จะต้องมีความพร้อมที่จะเป็นครู มีคุณสมบัติทั้งทางร่างกาย วาจาและจิตใจ จึงจะสำเร็จในวิชาชีพ ดังนี้

1. ครูที่ดีจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูคือต้องรักอาชีพ อบรมสั่งสอนผู้เรียนทุกวิถีทาง
2. ครูที่ดีควรมีพื้นฐานความรู้ในวิชาชีพครู
3. ครูที่ดีจะต้องมีบุคลิกภาพ ประกอบด้วยรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย น้ำเสียงเป็นที่น่าเลื่อมใสของผู้เรียนและผู้ปกครองในชุมชน
4. ครูที่ดีจะเป็นผู้มีอารมณ์ขัน ร่าเริง และสุขภาพ สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนได้ดี
5. ครูที่ดีจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักใจของเพื่อนมนุษย์ หรือผู้เรียน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและตามลำพังได้
6. ครูที่ดีจะต้องประกอบด้วยความเมตตา เห็นใจ เข้าใจให้ความยุติธรรมต่อศิษย์ผู้เรียน โดยคิดเสมอว่าเป็นญาติพี่น้องของตน
7. ครูที่ดีจะต้องมีคุณธรรม ทั้งประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์

8. ครูที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีเชาวน์ ปฏิภาณ สามารถแก้ไขปัญหาในการสอนและการอบรมสั่งสอนศิษย์

9. ครูที่ดีจะต้องเป็นผู้ยอมรับฟังข้อคิด คำวิจารณ์ของผู้อื่นและมีน้ำใจเป็นประชาธิปไตย

10. ครูที่ดีจะต้องเป็นผู้มีศิลปะในการสร้างความบันเทิง เล่นิทานซึ่งเป็นเครื่องมือประกอบการที่จะใช้อบรมสั่งสอนศิษย์ได้ดี

11. ครูที่ดีจะต้องเป็นผู้รักความก้าวหน้าในอาชีพ หมั่นศึกษาหาความรู้เข้ารับการอบรมในวิธีการที่จะช่วยขยายประสบการณ์ศิษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ประกาศริ อมรสิน (2533:536-537) ได้กล่าวถึงครูที่สอนเนื้อหาวิชาธุรกิจเกือบทุกวิชาว่ามักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการหรือทฤษฎีส่วนหนึ่ง และฝึกฝนปฏิบัติอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งวิชาแต่ละวิชาธุรกิจ หมายถึงเนื้อหาสาระ ความรู้วิชาการรวมถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วย ฉะนั้นครูจึงมีบทบาทที่สำคัญและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ และจะต้องมีบทบาทของการเป็นครูผู้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดีนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพึงพอใจครูผู้สอน ดังนั้นบุคลิกภาพ หรืออาจเรียกได้ว่า “มีวิญญาณของความเป็นครู” เช่น แต่งกายเหมาะสม สุภาพ อ่อนโยนมีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ ศรัทธาและภูมิใจในความเป็นครู มีทัศนะกว้างไกล มีการบริหารเวลา การวางแผนงานเหมาะสม มีความเที่ยงธรรม มีจรรยาวิชาชีพธุรกิจ ซึ่งจะต้องสวม “วิญญาณของความเป็นนักธุรกิจ”

2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง มิใช่แต่ในตำราหนังสือทางวิชาการเท่านั้น จำเป็นต้องมีความรู้กว้างขวางหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่เป็นองค์ประกอบวิชาธุรกิจ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน นั้นควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้รายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อนำมาวางแผนการสอนเรียงลำดับตามความยากง่าย และความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหาวิชา

4. มีความสามารถในการสอน การสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอนซึ่งเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะอย่างหนึ่ง ที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะความเชื่อมั่นในตนเอง

ลักษณะของครูสอนพิมพ์ดีดที่ดี

ลัดดา สุขพานิช (2536:7) การสอนวิชาพิมพ์ดีดนั้น เป็นวิชาชีพที่เป็นวิชาทักษะเฉพาะอย่าง ดังนั้น ครูผู้สอนพิมพ์ดีดจำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ และสามารถนำหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้มาประกอบด้วย ดังนี้

1. มีการเตรียมตัวของครูพิมพ์ดีดและเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ก่อนเข้าสอน โดยสำรวจสภาพความพร้อมของห้องพิมพ์ดีด จำนวนเครื่องพิมพ์ดีดครบถ้วนตามจำนวนนักเรียน และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

2. ครูจะต้องเป็นนักพิมพ์ดีดที่ดี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิมพ์ดีด สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี และพิมพ์ได้ถูกต้อง

3. มีความสามารถในการแก้ไข เมื่อเครื่องติดขัดเล็กน้อย ได้บ้างพอสมควร

4. ครูจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในจิตวิทยาในการพิมพ์ดีดซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะได้เร็วขึ้น อย่างสบาย ๆ ไม่เร่งรีบ การเรียนจะเรียนได้สนุก ถ้ากระตุ้นให้เด็กสนใจ ทั้งนี้การเรียนจะต้องสร้างจุดมุ่งหมายให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กรู้ว่าเรียนเพื่ออะไร ถ้าสร้างทักษะซ้ำ ๆ ซาก ๆ จะทำให้เกิดความรำคาญและเบื่อหน่าย การสอนของครูควรหลีกเลี่ยงใช้คำที่ไม่มีการใช้ในชีวิตจริง ควรสร้างแบบฝึกหัดที่เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริง

5. มีความอดทน ใจเย็นที่จะฝึกให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

6. มีการเสริมแรงให้รางวัล เมื่อเด็กนักเรียนมีความสามารถพิมพ์ดีดได้ในลำดับที่สูง เพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนคนอื่น ๆ ปฏิบัติตาม

7. ค้นหาศักยภาพ ความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียนและถ้าพบนักเรียนมีความพิการในส่วนเบื้องต้น ควรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือที่ถูกต้องสอดคล้องกับความสามารถ

8. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนและรับผิดชอบหน้าที่ ๆ มอบหมายให้ส่งตามกำหนดเวลา

9. สร้างกิจนิสัยให้นักเรียนเป็นคนรักความสะอาด มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ ช่วยบำรุงดูแลรักษาความสะอาดเครื่องขณะที่ใช้งานและเมื่อเลิกใช้เครื่องแล้ว

10. ให้การสนับสนุน เมื่อนักเรียนมีความคิดริเริ่ม พิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

11. ต้องมีประสบการณ์เป็นนักพิมพ์ดีดที่ดี ดังนี้

1. มีความสามารถ ทักษะการพิมพ์ดีดได้ไม่ต่ำกว่านาทีละ 45 คำ/นาที

2. มีความรู้ไวยากรณ์ การใช้ภาษา แบบฟอร์มต่าง ๆ และการเว้นระยะวรรคที่

ถูกต้อง

3. มีประสบการณ์ดำเนินงานสำนักงาน

12. มีทักษะการสอน เช่นการนำเข้าสู่บทเรียน การเสนอบทเรียนใหม่ การกระตุ้นเร้า ความสนใจ การใช้สื่อการสอน การสรุปบทเรียน และการประเมินผลงานของนักเรียน

สรุปลักษณะของครูที่ดี ครูที่ดีมีบทบาทหน้าที่สำคัญมิใช่เฉพาะด้านการถ่ายทอดความรู้ อันเป็นศิลปวิทยาด้านวิชาการเท่านั้น ครูจะต้องมีทักษะในการสอนพิมพ์ดีด ต้องมีประสบการณ์ความสามารถในระดับหนึ่ง ครูจะต้องมีความรู้ที่ทันสมัย สามารถปรับความรู้เชื่อมโยงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ได้นำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ผลิตงานเอกสารต่างๆ ซึ่ง

เข้ามาแทนที่การใช้เครื่องพิมพ์ดีด ครูจะต้องมีระเบียบวินัย จรรยาบรรณของความเป็นครูธุรกิจ สามารถปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เสมือนเป็นแม่แบบที่ดี เป็นผู้เอื้ออำนวย ความสะดวก เพิ่มพูนสติปัญญา ให้ครอบคลุมทุกด้านที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ในอันที่จะแสวงหาความรู้ เพื่อให้นักเรียนเป็นคนโดย สมบูรณ์ ขณะเดียวกัน ครูผู้สอนพิมพ์ดีดจะต้องพัฒนาทักษะของตนเองอยู่เสมอ เพื่อความชำนาญ ในทักษะเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัย และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ด้านสื่อการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นเพื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ให้แก่ ผู้เรียนและมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก คือช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเป็นไปตามความ ต้องการและความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น อีกทั้งช่วยให้ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดำเนินไปด้วยดี สื่อการสอนเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนสนใจที่จะ เรียนและเป็นตัวกลางให้การเรียนเรื่องที่ลึกซึ้ง เรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งสื่อการสอนมักจะหมายถึง อุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เทป ฯลฯ หากประกอบด้วยหลายอย่าง ซึ่ง มีผู้ให้ความหมายสื่อการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้

ลัดดา ศุขปรีดี (2523:62-63) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการ เรียนการสอน หมายถึงตัวกลางที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ครูและนักเรียนเข้าใจ สิ่งที่จะถ่ายทอดซึ่งกันและกันได้ผลดี ตรงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533:137) ให้ความหมายสื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็น ตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน หรือการสื่อสารในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียน การสอนนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายและได้แบ่งสื่อการสอนตามลักษณะ รูปร่างของสื่อไว้ 4 ประเภท คือ

1. สื่อประเภทเครื่องมือ เป็นสื่อที่ได้มาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แขนง วิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องฉายต่าง ๆ เครื่องเสียง เครื่องโทรทัศน์

2. สื่อประเภทวัสดุ หมายถึง สื่อที่เป็นผลผลิตมาจากวิทยาศาสตร์ เป็นวัสดุที่มีการผูกพัน สัมพันธ์ง่าย เช่น แผนที่ แผ่นโปรงใส फिल्म เป็นต้นสื่อประเภทวิชาการ หมายถึงสื่อประเภท เทคนิคระบบ กระบวนการต่าง ๆ เช่น การสาธิต

3. สื่อประสม หมายถึง การนำประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วม กันอย่างมีความสัมพันธ์กัน ในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนสำเร็จรูป

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536:62) สื่อการสอนจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่าง ได้ผล และมีประสิทธิภาพนั่นคือทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูเพียงแต่ใช้ความคิดและ

เวลาเพียงเล็กน้อย ก็อาจจะสร้างสื่อการสอนราคาถูกลง แต่มีคุณค่าสูงได้มากกว่า สถาบันอื่น ๆ ซึ่งจำแนกสื่อการสอนไว้ ดังนี้

1. สื่อสิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ ที่เรียกว่า วัสดุ ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ซอล์ก แบบเรียนฟิล์ม ภาพยนตร์ เป็นต้น
 2. เครื่องมือที่มีความคงทนถาวร ซึ่งเรียกว่า อุปกรณ์ ได้แก่ กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องเรียนต่าง ๆ เครื่องพิมพ์ดีด และเครื่องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ
 3. กระบวนการและวิธีการ ซึ่งรวมทั้งวิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการที่เป็นอิสระคือไม่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างใดเลย เช่น การฟังวิทยากรการศึกษาออกสถานที่ เป็นต้น
- ประโยชน์ของสื่อการสอน

สุจริต เพียรชอบ (2523:220-221) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการสอน สรุปได้ว่า การใช้สื่อการสอนช่วยให้การเรียนการสอน เราให้นักเรียนเกิดความสนใจ ช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนาน มีชีวิตชีวาไม่น่าเบื่อหน่าย ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ นอกจากนั้นยังกล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการสอน ไว้ดังนี้

1. สื่อการสอนช่วยสร้างรากฐาน ที่เป็นรูปธรรมขึ้นในห้วงของความคิดของนักเรียน
2. ช่วยเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถใช้ประสาทสัมผัส ได้เคลื่อนไหวจับต้องแทนการดูหรือการฟังอย่างเดียว
3. เป็นรากฐานของการพัฒนาการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้มากผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมไปสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ต่อเนื่องกัน
4. ช่วยให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นต่อไป
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิดต่อเนื่อง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวของของสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับเวลาและสถานที่
6. ช่วยเพิ่มทักษะการอ่านและเสริมสร้างความเข้าใจ ในความหมายของคำใหม่ ๆ ได้มากขึ้น

วาสนา ขาวหา (2522:63-64) ได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของสื่อการสอน ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนต่อผู้เรียน
 2. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ในปริมาณมากขึ้นในเวลาที่กำหนด
 3. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน
 4. ช่วยให้ผู้เรียนจำ ประทับใจในความรู้สึกรู้สึก และทำอะไรเป็นเร็วขึ้น ทำได้ดีขึ้น
 5. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
 6. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ในสิ่งที่ลำบากได้โดยการช่วยแก้ปัญหา หรือข้อจำกัดต่าง ๆ ได้
- ดังนี้คือ

- 6.1 ทำสิ่งที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น
- 6.2 ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

- 6.3 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้
- 6.4 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วมากขึ้นได้
- 6.5 ทำสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้และทำสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้
- 6.6 ทำสิ่งที่อยู่ในอดีต หรือลึกลับมาศึกษาได้

ประเภทของสื่อการสอน

ประกาศรี สืออำไพ (2524:204) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์ (Printed material) ได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแผ่นปลิว วัสดุกราฟฟิคอื่น ๆ
2. เครื่องมือหรืออุปกรณ์การสอน (Audio-Visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Transmission)
3. วัสดุอุปกรณ์ (Audio-Visual material) ได้แก่ สิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานชอล์ก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพฯลฯ สื่อสิ่งเปลี่ยนต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทน เรียกว่า อุปกรณ์
4. สถานที่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น
5. วิทยากร ผู้ใช้สื่อการสอนในการพูด การอธิบาย การซักถาม การอภิปราย
6. วิธีการ คือวิธีสอนซึ่งถือเป็นประติสัมพันธ์ของมนุษย์ วิธีการนี้รวมทั้งวิธีที่ใช้อุปกรณ์ เช่น การสาธิต การศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต (2528:11)ได้เรียกสื่อการสอนในชื่อของวัสดุ และเครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษา ท่านได้จำแนกประเภทวัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วัสดุสามมิติ ได้แก่ ของจริง ของจำลอง หุ่นตัดส่วน เป็นต้น
2. วัสดุสองมิติ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

2.1 วัสดุสองมิติที่บ่งแสง ได้แก่ ภาพวาด แผนภูมิ แผนภาพ ภาพพลิก แผนที่สถิติ ภาพโฆษณา บัตรคำ บัตรภาพ สำหรับใช้อย่างอิสระหรือใช้กับแผ่นป้ายไฟฟ้า แผ่นป้ายแม่เหล็ก และวัสดุ สิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ

2.2 วัสดุสองมิติที่โปร่งแสง ได้แก่ สไลด์ फिल्मสตริป แผ่นภาพโปร่งใส เป็นต้น

2.3 วัสดุสองมิติเคลื่อนไหวโปร่งแสง ได้แก่ ภาพยนตร์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ หรือฟิล์ม

3. วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษา ใช้กับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น เทปเสียง เทปภาพโทรทัศน์ วัสดุโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

การเลือกสื่อการเรียนการสอน

สิ่งที่ควรคำนึงถึง ในการเลือกสื่อการสอน คือ ควรพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

และสถานการณ์ ภายใต้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สื่อการสอนเป็นแต่เครื่องมือหรือตัวกลางช่วยผ่อนแรง ผ่อนเวลาของครู และนักเรียนได้รับประโยชน์อย่างมาก แต่ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด ก็มีใช้อยู่ที่ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนแต่เพียงอย่างเดียวแต่อยู่ที่ครูผู้สอนด้วยว่ามีความสามารถในการเลือกใช้และใช้เป็น ดังนั้นการรู้จักเลือกสื่อจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งหลักในการเลือกสื่อการเรียนการสอนนั้นได้มีนักการศึกษาได้เสนอไว้ดังนี้

1. ต้องให้ตรงกับจุดประสงค์ หรือความมุ่งหมายของการเรียนการสอนในบทเรียนนั้น ๆ
2. ต้องให้เหมาะสมกับชั้นเรียน วัย ระดับสติปัญญา ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

3. ต้องให้เหมาะสมกับเวลาในการเรียนการสอน
4. ต้องมีราคาถูก ประหยัด หาได้ง่ายและขนาดเหมาะสมกับการนำไปใช้
5. ต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีและสะดวกในการใช้
6. ต้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละลำดับขั้น ดังนี้

6.1 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้น นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับเนื้อหาใหม่และเป็นการเร้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนดีขึ้น

6.2 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้นสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ความคิดและการค้นพบด้วยตนเอง

6.3 ใช้ประกอบกิจกรรมขั้นสรุป เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการได้ด้วยตนเอง

6.4 ใช้ประกอบกิจกรรมเสริมบทเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะและความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น

สื่อการสอนพิมพ์ดีด

กรแก้ว อัจฉาวัจน์ (2530:23) ได้สร้างสื่อบทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษโดยใช้เครื่องมือโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งบทเรียนสำเร็จรูปแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนแบบเส้นตรง ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนตามลำดับที่ละเฟรมต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเฟรมสุดท้าย

2. บทเรียนแบบแตกสาขา ซึ่งผู้เรียนทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนทุกเฟรม คนเก่งจะเรียนจบก่อน ส่วนคนที่อ่อนจะจบช้า เพราะเมื่อเรียนเฟรมใดไม่เข้าใจจะต้องแตกสาขาไปเรียนเฟรมอื่นที่บทเรียนกำหนด เมื่อศึกษาแล้วจะกลับมาเรียนต่อ ทั้งนี้การแตกสาขาจะแตกสาขาในเล่มเดียวกันต่างเล่มหรือแตกไปสู่สื่ออื่น ๆ ก็ได้

3. บทเรียนแบบเส้นตรงผสมสาขา เป็นบทเรียนสำเร็จรูปแบบแตกสาขามีวิธีแตกสาขาหลายลักษณะ เช่น แบบเกทเฟรม (Gate frames) แบบเรมิเดียลลูปส์ (Remedial loops) และแบบเซ็กเอนเดรีแทรกส์ (Secondary tracks)

ลักษณะสำคัญของบทเรียนสำเร็จรูปเป็นการเรียนแบบรายบุคคลเหมือนเรียนกับครู บทเรียนเสนอความรู้เป็นตอน ๆ ทีละน้อย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตอบสนองตลอดเวลา มีการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยากเรียนต่อไปด้วยการทราบคำตอบทุกครั้ง สำหรับเวลาที่ใช้ในการเรียน ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน บทเรียนอาจบรรจุลงในหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม หรืออยู่ในรูปของเครื่องช่วยสอน ถ้าทำเป็นรูปเล่มของหนังสือมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น บทเรียนโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูป หนังสือเรียนด้วยตนเอง (ชม ภูมิภาค ม.ป.ป:107-108)

รังษี เอี้ยวสุวรรณ (2527:20) ได้กล่าว การสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยไว้ว่า เป็นลักษณะฝึกฝนหาความชำนาญด้วยตนเองเสียเป็นส่วนใหญ่การจัดการเรียนการสอนยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร มีผู้สนใจศึกษารูปแบบการใช้สื่อการสอนอย่างจริงจัง เมื่อไม่นานมานี้ สื่อการสอนที่ใช้กันในปัจจุบันที่มีความเหมาะสมกับการสอนพิมพ์ดีด มีอยู่หลายสื่อด้วยกัน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เทป แผ่นภูมิและป้ายนิเทศ ซึ่งมี ดังนี้

1. โทรทัศน์เพื่อการสอนโดยตรง เป็นโทรทัศน์วงจรปิด ที่ใช้ในอาคารเรียน หรือจากเครื่องบันทึกเทปโทรทัศน์ “วีดีโอเทป” ในปัจจุบัน ผู้เรียนสามารถจะเปิดดูซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง และฝึกปฏิบัติตาม ทั้งยังสามารถเร่งและลดความเร็วของภาพได้ด้วย

2. ภาพยนตร์ เพื่อการศึกษา ที่มุ่งให้ติดตามเนื้อหาสาระความรู้เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงาน ลักษณะเด่นคือสามารถทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ถึงการเคลื่อนไหวในสิ่งที่เคลื่อนไหวได้แล้ว นำมาศึกษาในห้องเรียน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลีลาของนิ้วมือที่จะเคาะแป้นอักษรซึ่งเป็นการสร้างทัศนคติและวางรากฐานทักษะเบื้องต้นในการฝึกทักษะที่ถูกต้อง

3. สไลด์ประกอบเสียงประเภทภาพนิ่งชนิดโปร่งแสง นักเรียนสามารถจะนำสไลด์ไปใช้ประกอบการเรียนได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบการเรียนรู้ สองประการคือ การได้เห็นด้วยตาและการได้ยินด้วยหูของนักเรียน นักเรียนจะเห็นภาพพจน์ในบทเรียนมากขึ้น

4. แผ่นภูมิและป้ายนิเทศนับว่าเป็นสื่อสำคัญชนิดหนึ่ง ที่จะอธิบายและชี้ให้เห็นส่วนประกอบต่างๆ ในเรื่องที่จะสอนได้ชัดเจน ซึ่งสื่อจะมีขนาดเล็ก ใหญ่เท่าไรก็ได้ตามที่ต้องการ ซึ่งแผ่นภูมิจะช่วยให้นักเรียนจำแนกได้แม่นยำและรวดเร็วขึ้น จากการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ โดยใช้อุปกรณ์ 2 ประเภท คือ แผ่นภูมิ และฟิล์มสตริปนั้น นิวตัน (Newton.1965:321-323) ได้วิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยเนื้อหาเดียวกันให้กับนักเรียนมัธยม ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลการเรียนเท่าเทียมกันในด้านความคงทนของการเรียนรู้

5. สื่อประสมสำหรับการสอนพิมพ์ดีดภาษาไทย เป็นสื่อที่มีบทบาทในการช่วยเสริมประสบการณ์แก่ผู้เรียน เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนหลาย ๆ สื่อรวมกัน ซึ่งมีชื่อเรียกว่า สื่อประสม (Multiple Media) ซึ่งอีริคสัน(Erickson) ได้ให้ความหมายของสื่อประสมว่าเป็นการนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่จะส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่สื่ออีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาและสื่อการสอนอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและ

ป้องกันการเข้าใจผิดการใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้านผสมผสานกันและได้ค้นพบวิธีการเรียนในสิ่งที่ต้องการมากยิ่งขึ้น (สุโขทัยธรรมาราช.2523:115)

6. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีปฏิสัมพันธ์กันได้ ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพอย่างมีระบบ เนื้อหาที่มีความยาวเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางการรับรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ผู้เรียนทราบผลแห่งการกระทำทันที ผู้เรียนจะย้อนกลับมาฝึกใหม่จนตนเองถึงเกณฑ์ในระดับตนพึงพอใจ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ซึ่งมีผลงานวิจัยเปรียบเทียบบทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่อง

ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีอัตราความเร็ว และมีระดับความแม่นยำเพิ่มขึ้น (กรแก้ว อัจฉรวรรณ.2530:120)

สรุป สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย ที่ผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในสมัยยุคปัจจุบันนี้ จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนแต่ละแห่งมีจำนวนนักเรียนมากกว่าสมัยก่อนหลายเท่า ตามหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการตามวุฒิภาวะโดยทั่วถึงกันนั้น การสอนด้วยวาจา ตำราที่มีจำนวนมากขึ้น ทั้งกว้างขวาง ลึกซึ้งซับซ้อน การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จะอาศัยการอ่านจากหนังสือเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ครูจึงจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด โดยใช้เวลาไม่นาน พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศ รับความสนุกสนาน กระตุ้นเร้าความสนใจทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ สื่อการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสมัยปัจจุบันที่ต้องพึ่งเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ ที่จะมาเป็นสื่อช่วยสอน เพราะคอมพิวเตอร์เป็นของทันสมัยสำหรับนักเรียน นักเรียนย่อมเกิดความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบัน

ด้านการวัดผล

ความหมายการวัดผล

การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เป็นกระบวนการเรียนที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ยิ่งในสภาพปัจจุบัน หลักสูตรได้มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม การวัดผลจึงเป็นมาตรการที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลนำมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตรการประเมินผลมีได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามของครูได้เท่านั้น การวัดผลเป็น

วิธีการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ ว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ควรปรับปรุงเรื่องใด ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย การวัดผลไว้ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2521:227) ได้กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติของสิ่งใด สิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นการวัดในด้านปริมาณหรือคุณภาพก็ได้ การวัดในด้านปริมาณ ได้แก่ การวัด ความยาว ความกว้าง น้ำหนัก ปริมาตร ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนด้านคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเชาวน์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ ฯลฯ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการนำความรู้ การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการ ประเมินค่าและตัดสินใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535:203) ได้สรุปเทคนิคการวัดและประเมินผล ไว้ดังนี้

1. เทคนิคการสังเกต การสังเกตที่ดี มีดังต่อไปนี้
 - 1.1 ควรสังเกตเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ที่ต้องการเท่านั้น
 - 1.2 ต้องมีเกณฑ์ในการสังเกต
 - 1.3 ต้องสังเกตด้วยความละเอียดรอบคอบ
 - 1.4 มีการจดบันทึกข้อมูล
 - 1.5 ควรใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต
2. เทคนิคการตรวจสอบผลงาน การตรวจสอบผลงานมีเทคนิค ดังนี้
 - 2.1 วิจัยจัดเรียงลำดับ โดยอาจเรียงจากผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียน จนถึงผลงานที่ อ่อนที่สุด
 - 2.2 วิจัยจัดอันดับคุณภาพ โดยใช้วิธีแรกคือจัดเรียงลำดับก่อน แล้วจึงแปลงอันดับให้ เป็นตำแหน่งร้อยละ
3. เทคนิคในการสัมภาษณ์ เป็นการถามด้วยปากเปล่า มีเทคนิควิธีดังนี้
 1. มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์
 2. การเตรียมคำถามในเรื่องที่ถาม
 3. สร้างบรรยากาศให้มีความรู้สึกที่นักเรียนอยากตอบ
 4. ให้เวลาคิดและกระตุ้นให้เกิดความคิดแล้วจึงตอบ
 5. ควรมีการสัมภาษณ์แบบต่อเนื่อง
 6. ควรมีการเก็บบันทึกการสัมภาษณ์ทุกครั้ง
4. เทคนิคการทดสอบด้วยข้อเขียน แบบทดสอบข้อเขียนเป็นการวัดผลนักเรียนโดยให้ นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบเป็นหลัก เทคนิควิธีที่ใช้แบบทดสอบด้วยข้อเขียน มีดังนี้
 - 4.1 ควรจัดให้มีการทดสอบทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและภายหลังการเรียน
 - 4.2 แบบทดสอบข้อเขียนใช้ในการวัดความรู้ ความเข้าใจได้มากกว่า การวัดทักษะ ปฏิบัติและเจตคติ
 - 4.3 การทดสอบด้วยข้อเขียน ควรมีหลายลักษณะ ทั้งอัตนัยและปรนัย

ดังนั้น การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มีได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญแต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใดมากกว่าจะสามารถตอบคำถามได้(พรศรีโรจน์เมฆี.2540:23; อ่างอิงกรมวิชาการ.2532:13)

วิธีการวัดผลประเมินผลการเรียน

กรมวิชาการได้มีระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

1. แจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผล เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การผ่านกลุ่มประสบการณ์ก่อนทำการสอน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และด้านกระบวนการ
3. ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน
4. วัดและประเมินผลระหว่างภาคเรียน เพื่อศึกษาผลการเรียน เพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม และเพื่อนำคะแนนจากการวัดผลและประเมินผลไปรวมกับการวัดผลปลายภาคเรียน โดยให้วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลระหว่างภาคเรียน และปลายภาคเรียนในวิทยาลัยพณิชยการเซตุน

การประเมินผลระหว่างเรียนคือการประเมินผลความสามารถของนักเรียน ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่เริ่มต้นในรายวิชา โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานเดิมนักเรียน นักศึกษามีความรู้ความสามารถที่จะเรียนรายวิชาใหม่ นั้นหรือไม่ ถ้าไม่พอครูผู้สอนควรได้สอนซ่อมเสริมให้
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียน บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด หากพบว่ามีข้อบกพร่องตรงใดจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนของนักเรียน เป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และพัฒนาวิธีการสอนของครูต่อไปด้วย
3. เพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเป็นส่วนประกอบในการตัดสินความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น
4. วัดและประเมินผลระหว่างเรียน เป็นระยะ ๆ โดยให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์
5. วัดผลกลางภาคเรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง และประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมตลอดภาคเรียน ให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่จะประเมิน โดยเน้นความรู้สึกรู้สึกและคุณภาพของการแสดงออก

การวัดผลปลายภาคเรียน คือการประเมินเมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละรายวิชาโดยมีจุด

มุ่งหมายเพื่อทราบผลการเรียนทั้งหมดในรายวิชาว่ามีความสามารถระดับใด การที่จะระบุว่า การประเมินผลการเรียนให้ใช้วิธีวัดผลวิธีหนึ่งวิธีใด หรือหลาย ๆ วิธีผสมกันนั้น เป็นการย่ำให้รู้ว่าจะต้องมีการวัดผลก่อนการประเมินผลเสมอส่วนที่จะใช้วิธีอย่างไร ครูผู้สอนพิจารณาความเหมาะสมเพราะการวัดนั้นสามารถทำได้หลายวิธีการให้ปฏิบัติดังนี้

1. ประเมินผลการเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำโดยให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชาตลอดภาคเรียน

2. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ให้นำผลการประเมินระหว่างภาคเรียนรวมกับผลการประเมินปลายภาคเรียนตามอัตราส่วนที่สถานศึกษากำหนด

การประเมินผลปลายภาคเรียนนั้น เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั้งรายวิชาจึงต้องประเมินผลจากทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้ทำโดยครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชา ที่เรียนมาตลอดทั้งภาคเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาใน 1 ภาคเรียน (20 สัปดาห์) จะต้องมีการตัดสินผลการเรียน โดยนำผลการประเมินระหว่างภาคมารวม กับผลการประเมินปลายภาคเรียนตามอัตราส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้ว จึงตัดสินออกมาเป็นระดับผลการเรียน ปวช. หรือ ปวส.

อัตราส่วนของการประเมินผล ได้กำหนดไว้ ให้สถานศึกษาเป็นผู้กำหนด ความเหมาะสมความพร้อมของสถานศึกษาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานกำหนดหรือตกลงร่วมกันและประกาศให้สมาชิกถือปฏิบัติ โดยทั่วไปจะกำหนดอัตราส่วนของการประเมินผลระหว่างภาคกับปลายภาคเรียน ดังนี้

วิชาที่เรียนเฉพาะทฤษฎีอย่างเดียว	60 : 40
วิชาที่เรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ	70 : 30
วิชาที่เรียนเฉพาะปฏิบัติอย่างเดียว	80 : 20

ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

4	หมายถึง	ผลการเรียนดีมาก
3	หมายถึง	ผลการเรียนดี
2	หมายถึง	ผลการเรียนปานกลาง
1	หมายถึง	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
0	หมายถึง	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2538 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตาม พ.ร.บ. การศึกษา 2542 มาตรา 26 ได้ระบุให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากการพัฒนาการของผู้เรียน ตามความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีที่หลากหลาย ในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อและให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการ

พิจารณา โดยให้ผู้สอนแบ่งการพิจารณาการตัดสินผลการเรียนแต่ละรายวิชา เป็น 2 ส่วน ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา.2543:3) คือ

ส่วนที่ 1 คะแนนคุณธรรม จริยธรรม 30 คะแนน

ส่วนที่ 2 คะแนนความรู้ 70 คะแนน รวมเกณฑ์คะแนน 100 คะแนน

การวัดผลวิชาพิมพ์ดีด

สมบุรณ์ แซ่เจ็ง(2532:20) ได้กล่าวว่า วิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่เน้นด้านทักษะมากกว่าด้านความรู้ความจำ ดังนั้นการวัดผลจึงควรวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “ทำได้” มากกว่าวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “จำได้” การวัดผลที่นิยมใช้กันอยู่จึงอยู่ในรูปของการวัดทักษะภาคปฏิบัติซึ่งผู้เรียนจะต้องมีพัฒนาการในด้านความเข้าใจและมีมีโนทัศน์ที่ถูกต้องในเนื้อหาวิชานี้ จนสามารถปฏิบัติได้ทั้งทางตรงและในเชิงประยุกต์ เพื่อการแก้ปัญหาได้อย่างดี ซึ่งความสามารถในวิชานี้วัดได้จากผลงานที่ผู้เรียนผลิตงานออกมา (Hardaway.1966:265-266)

ตามหลักปรัชญาการสอนพิมพ์ดีด วิธีการวัดและประเมินผลจะต้องให้สอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหาวิชาและวิธีสอน ดังนั้นในการวัดและประเมินผลทุกครั้งจึงต้องกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ในการเรียนการสอนพิมพ์ดีดเบื้องต้นนั้น จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องพิมพ์ดีดได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ ในการประเมินผลจึงต้องมุ่งที่จุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เทคนิคการพิมพ์ การวัดความเร็วและความแม่นยำ (วินัย ไชยอุดม.2518:54)

1. การประเมินผลด้านเทคนิคการพิมพ์ เป็นการวัดผลและประเมินผู้เรียนพิมพ์ดีดในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ในขณะที่พิมพ์ เช่น ท่านั่ง การทรงตัว การวางแขนและข้อศอก การวางนิ้ว การก้าวนิ้ว การเคาะแป้นอักษร การใส่และการถอดกระดาษออกจากเครื่องพิมพ์ดีด วิธีการบังคับและควบคุมการทำงานของเครื่องพิมพ์ดีดและการไม่มองแป้นอักษร เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.2524:180)ในการวัดและประเมินผลด้านเทคนิคการพิมพ์นี้ต้องเน้นมากในระยะแรก ๆ ของการเรียน เครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการวัดในด้านนี้ คือแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Check Sheet) (Russon and Wanous.1973:340)

2. การประเมินผลด้านความเร็วในการพิมพ์ (วินัย ไชยอุดม.2518:55) ได้กล่าวว่า การวัดความเร็วว่าเป็นการประเมินผู้เรียนที่สามารถพิมพ์ได้อย่างรวดเร็วเพียงใด นิยมวัดออกมาเป็นจำนวนคำต่อนาที โดยให้ผู้เรียนพิมพ์งานจากต้นฉบับที่จัดเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว

3. การประเมินผลด้านความแม่นยำในการพิมพ์ (วินัย ไชยอุดม.2518:59) ได้กล่าวว่า การประเมินความแม่นยำในการพิมพ์ นอกจากจะวัดความเร็วแล้วจะต้องวัดความแม่นยำด้วย เพราะความแม่นยำเป็นหัวใจของงานที่ทุกคนต้องการ ซึ่งมีวิธีวัดในรูปของระดับความแม่นยำ (Level of Accuracy) โดยวัดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ คือคิดเทียบว่าถ้าพิมพ์ได้ทั้งหมดหนึ่งร้อยคำ ะคนจะมีจำนวนคำที่พิมพ์ถูกต้องอยู่ที่เปอร์เซ็นต์

บุปผา โรจนเลิศ (2543:21) ได้กล่าวว่า การประเมินผลพิมพ์ดีดเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการประเมินผลก็เพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อจัดประเภทหรือแบ่งกลุ่มผู้เรียน ที่มีขีดความสามารถระดับเดียวกันนั่งใกล้กัน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเป็นบันไดในการพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดซึ่งกันและกัน
2. เพื่อวินิจฉัยหรือค้นหาสาเหตุว่า ผู้เรียนแต่ละคน พิมพ์ได้ช้าหรือผิดมากเพราะสาเหตุไร ถ้าจะให้เขาสามารถพิมพ์ได้เร็วขึ้น แม่นยำขึ้นจะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงองค์ประกอบอะไร
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนว่า หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนแล้วนั้นเขาได้พัฒนาหรือก้าวหน้าเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างไรบรรลุตามความมุ่งหมายของการเรียนการสอนหรือไม่
4. เพื่อพยากรณ์และแนะแนวการศึกษาว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดในการเรียนวิชา พิมพ์ดีดเพียงไร สมควรที่จะเลือกเรียนวิชาพิมพ์ดีดในชั้นที่สูงขึ้นไปอีกหรือไม่เพียงใด
5. เพื่อประเมินค่า เป็นส่วนรวมเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ว่าให้ผลเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการคิดค้นและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. เพื่อเป็นเครื่องมือในการพิจารณาให้เกรดและตัดสินได้ว่าได้หรือตกในการเลื่อนขั้นการรับประกาศนียบัตร หรือการบรรจุเข้าทำงาน

ตามหลักปรัชญาการสอนพิมพ์ดีดวิธีการประเมินผลจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตร เนื้อหาวิชาและวิธีสอน ดังนั้น การประเมินผลทุกครั้งจึงต้องกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ต้องการจะทราบอะไร สำหรับการเรียนการสอนพิมพ์ดีดเบื้องต้นนั้น จุดมุ่งหมายทั่วไปในการสอน อาจสรุปได้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานบนเครื่องพิมพ์ดีดได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำ จึงมีสิ่งต้องประเมินการเรียนการสอนอยู่ 3 ประการ คือ ผู้เรียนสามารถพิมพ์ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง รวดเร็วและแม่นยำ ด้วยการจับเวลาช่วงสั้น ๆ ก่อนแล้วจึงค่อย ๆ ขยายเวลาออกไปเป็น 3 นาที และ 5 นาที ตามลำดับ และการพิมพ์จับเวลานานกว่า 10 นาทีก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับการนั่งพิมพ์ดีดนาน ๆ

การประเมินผลว่าผู้เรียนสามารถพิมพ์ดีดได้อย่างรวดเร็ว นั้น นิยมวัดออกมาเป็น จำนวน คำ/นาที โดยให้ผู้เรียนพิมพ์งานจากต้นฉบับที่จัดเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีวิธีคิดคำสุท/นาที มีหลายแบบและที่นิยมกันอยู่ในปัจจุบัน มี 6 แบบ

1. GWAN (Gross Words a Minute) คือคำระคน/นาที ซึ่งสูตรนี้ใช้กับนักเรียนพิมพ์ดีดขั้นต้นหรือใช้กับผู้กำลังเรียนวิชาพิมพ์ดีดทั่วไป
2. GWAM with Error Limit คือ คำระคน/นาที โดยจำกัดที่ผิด ซึ่งสูตรนี้มีวิธีคำนวณเช่นเดียวกับวิธีที่ 1 แต่เพิ่มการจำกัดจำนวนที่ผิดไว้ แต่ยังไม่ได้นำมาหัก จำนวนคำระคนที่ได้เท่านั้น วิธีนี้เป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านความแม่นยำยิ่งขึ้น

3. GWAM with ECO. (Error Cut off) คือคำคะแนน/นาที่ โดยตัดจำนวนที่ผิดเกินกำหนด ออก สูตรนี้จะคำนวณเอาเฉพาะส่วนที่ผิดไม่เกินจากที่ครูกำหนดไว้ ไม่นำมาคำนวณ การตัดนี้อาจจะตัดส่วนหัวหรือส่วนท้ายก็ได้

4. NWAM (Net words a minute) คือคำสุทธิ/นาที่ สูตรนี้เรารู้จักกันดีที่สุดเพราะใช้กันทั่วไปในประเทศไทยในปัจจุบัน สูตรนี้ต้องนำคำที่ผิดคูณด้วยสิบ ไปลบจำนวนคำที่ได้ จึงเหลือน้อยและอาจติดลบซึ่งสูตรนี้ควรใช้กับผู้ที่เป็่นนักพิมพ์ดีดมากกว่าผู้ที่กำลังเรียนพิมพ์ดีด หรือใช้ในกรณีแข่งขันพิมพ์ดีด หรือทดสอบพิมพ์ดีดคัดเลือกเพื่อเข้าทำงาน

5. CWAM (Correct Words a Minute)

6. TWAM (True Words a Minute) สูตร 5, 6 เป็นสูตรที่มีการใช้กันอยู่ในประเทศอเมริกา สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผล หมายถึงการวัดคุณสมบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นทั้งในด้านปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้เป็นมาตรการหรือระเบียบการประเมินผลที่จะช่วยให้ได้ข้อมูล เกี่ยวกับผลการเรียนที่มีลักษณะเป็นคะแนนระหว่างภาคเรียน รวมกับคะแนนปลายภาคเรียน โดยวัดให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่สำคัญ ๆ เพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ควรจะเป็นการวัดผลเป็นตัวบ่งชี้ หรือตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมการสอนซึ่งการวัดผลและการประเมินผลจะเป็นวิธีการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพของการนำ หลักสูตรไปใช้ให้บรรลุเป้าหมายคือผลการเรียนที่เป็นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะรวม ที่มีความรู้ ความสามารถของผู้เรียนอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรืออาจหมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพิมพ์ดีดในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการทดลองเปรียบเทียบการเรียนพิมพ์ดีดมี ดังนี้

สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ (2508:1-16) ได้รายงานผลการวิจัยระบบการวางแผนอักษรพิมพ์ดีดไทยแบบใหม่ ซึ่งแป้นอักษรแบบเก่าได้ใช้งานมานาน 40 ปีเศษ เป็นแป้นอักษรแบบสองนิ้วจิมมีสภาพเก่าล้าสมัย การจัดระบบแป้นยังไม่ถูกหลักวิทยาศาสตร์ ต่อมาเมื่อผู้แต่งตำราพิมพ์ดีดไทยแบบสัมผัสขึ้น จึงได้ทำการทดสอบพิมพ์ดีดภาษาไทยแบบสัมผัสขึ้นและได้ทำตารางเปรียบเทียบระยะทางเคลื่อนไหวของนิ้วขณะพิมพ์โดยมีนายสฤณีปัตตะโชติเป็นครูผู้อำนวยความสะดวกสอนและทดสอบ ผลการทดลองปรากฏว่าแป้นอักษรที่ปรับปรุงใหม่มีประสิทธิภาพสูงกว่าแบบเก่าจริง

วินัย ไชยอุดม (2518:131) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดโดยวิธีธรรมดากับวิธีใช้สื่อประสม ได้แก่ แผนภูมิแป้นอักษรไฟฟ้า แบบฝึกหัดพิมพ์ดีดเบื้องต้น เครื่องฉายภาพข้าม

ศรีษะ เครื่องฉายสไลด์เทปบันทึกเสียง และวิธีสอนแบบเน้นเรื่องความเร็วในระยะเริ่มต้น การศึกษาใช้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มควบคุม 11 คน กลุ่มทดลอง 12 คน เมื่อสอนครบ 10 ชั่วโมงทำการทดสอบผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีใช้สื่อประสม ผู้เรียนสามารถพิมพ์ดีดได้เร็วกว่าการสอนโดยวิธีธรรมดาสำหรับระดับความแม่นยำเท่ากันทั้งสองกลุ่ม

บวรวิชัย นิตสิริ(กรแก้ว อัจฉรวัง อ่างอิง.2530:29) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาการวางแป้นอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษในเครื่องเดียวกัน โดยใช้แป้น 46 แป้น จัดเรียงตำแหน่งใหม่ การจัดเรียงตัวอักษรภาษาไทยใช้แบบปัตตะโชติ ภาษาอังกฤษแป้นส่วนมากเรียงตามเดิม มีแป้นอักษรที่เปลี่ยนตำแหน่งใหม่ คือ a b g h และ y

ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร(2537:บทคัดย่อ) ได้วิจัย การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทย1 กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อด้านการวางแผนการสอน การเตรียมการสอน การปฏิบัติการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผล พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนครูธุรกิจหนึ่งคนต้องรับผิดชอบนักเรียนเฉลี่ยห้องละ45คน ส่วนใหญ่จัดชั่วโมงเรียนต่อเนื่อง 2 คาบมากกว่าคาบเดียว ใช้แผนการสอนที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำ มีการเพิ่มจำนวนสอนพิเศษร้อยละ 50 ใช้เทคนิคสอนโดยพิมพ์จับเวลาเสมอ และสร้างสื่อเฉพาะ ปัญหาที่พบคือปัญหาด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ การเลือกวิชาเรียนและการวัดผล ด้านพัฒนาการเรียนการสอนพบว่าครูต้องดำเนินการตามรายละเอียดแต่ละขั้นตอน คือขึ้นวางแผนการสอน เตรียมการสอนปฏิบัติการสอนใช้สื่อการสอนและการวัดผลจึงจะทำให้การเรียนมีคุณภาพ

สมบุญณ์ แซ่เจ็ง (2532:23) ได้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกหัดต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกพิมพ์เป็นกลุ่มอักษรสั้น ๆ อ่านออกและมีความหมาย มีทักษะด้านความเร็วในการพิมพ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดที่นำเสนอวิธีการฝึกพิมพ์โดยการเคาะแป้นอักษรซ้ำๆ กัน หลาย ๆ ครั้ง ทีละ 1 แป้นอักษร แต่ทั้งสองกลุ่มมีทักษะความแม่นยำไม่แตกต่างกัน

กรแก้ว อัจฉรวัง (2530:111) ได้วิจัย พัฒนาสื่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีความมุ่งหมายศึกษาหาประสิทธิภาพของการใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยเกริก ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดส่งเสริมให้พัฒนาทักษะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพิมพ์ดีดเป็นทักษะอย่างหนึ่งการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนทักษะ คือ การเรียนทักษะจะได้ผลต่อเมื่อผู้เรียนมีความต้องการจะเรียนรู้ ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายของ

การเรียนรู้และเรียนจากสิ่งง่ายไปหาสิ่งที่ยาก (พิเศษ วัฒนวิฑูกร.2518:3) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วช้าตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้เรียนมีโอกาสเรียนด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลา (ไฟโรจน์ เบาใจ.2520:2) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามความมุ่งหมาย ผลการทดสอบพิมพ์ดีดก่อนการเรียนและหลังการเรียน ผู้วิจัยได้ตรวจวัดสองประการคือ อัตราความเร็วและความแม่นยำ ผลการทดสอบนักศึกษาที่ได้เรียนบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนดีดเพิ่มขึ้นทุกคนอย่างเห็นได้ชัดเจนและมีอัตราความเร็วเพิ่มขึ้นทุกคน

รังษี เอี้ยวสุวรรณ (2527:62) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยวิธีสอนแบบใช้สื่อประสมกับวิธีสอนแบบปกติ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในโรงเรียนผู้ใหญ่สมุทรสาครวิทยาลัย และผู้สนใจสมัครเรียนวิชาชีพพิมพ์ดีดภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลการทดลองปรากฏว่า หลังจากเรียนครบ 20 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทยทั้งสองกลุ่ม โดยวัดอัตราความเร็วและความแม่นยำในการพิมพ์ดีด ผลปรากฏว่า การเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้สื่อประสมมีอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำในการพิมพ์ดีดสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสามารถสรุปได้ว่าการสอนพิมพ์ดีดโดยใช้สื่อประสม ส่งผลการเรียนพิมพ์ดีดได้สูงกว่าการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

บุบผา โรจนเลิศ (2543:131) ได้วิจัยเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่ายและแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียน ที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย กับการสอนด้วยแบบฝึกหัดปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองจำนวน 39 คน ซึ่งเรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย ผู้วิจัยสร้างเองและกลุ่มควบคุม จำนวน 39 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่ายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนพิมพ์ดีดในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพิมพ์ดีดในต่างประเทศ มีดังนี้

โฮลล์มส์ (Holmes.1975:251-A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูช่างในโคโลราโด เพื่อศึกษาถึงสมรรถภาพการสอนที่ต้องการของครูช่างในโคโลราโด โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูช่าง จำนวน 161 คน ผลการวิจัย พบว่า สมรรถภาพการสอนของครูช่าง เป็นดังนี้

1. จะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการเรียนรู้ สามารถประยุกต์การสอนในโรงฝึกงานได้
2. จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี

3. จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตร
 4. จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการวัดผล ประเมินผลในการสอน
 5. จะต้องบันทึกผลความก้าวหน้าและติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคลได้
 6. ครูช่างจะต้องทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ
 7. ครูช่างจะต้องเข้าใจบทบาทการสอน
 8. ครูช่างต้องมีเทคนิคลำดับขั้นการทำงานและความรู้ในการทำงานหนึ่ง ๆ สัมพันธ์กัน
- ได้อย่างดี

อดัมส์ (รังษี เอียวสุวรรณ.2527:25;อ้างอิงจากAdams.1966:21)ได้ทดลองสอนพิมพ์ดีดให้กับนักศึกษาสตรีชาวนิโกรและชาวเปอร์โตริโก จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนาการสอนพิมพ์ดีด ใช้เวลาเรียนน้อยลงและประหยัดในแง่การลงทุน ใช้วิธีสอนโดยใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาประกอบกับใช้เครื่องช่วยสอน ชุดการเรียนนี้สามารถเร่งให้ผู้เรียนจบหลักสูตรได้เร็วขึ้น เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและโรงงานอุตสาหกรรม ผลการทดลองวิธีสอนพิมพ์ดีดจากวิทยุ ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สามารถพิมพ์ดีดสัมผัสได้นาทีละ 40 คำ ผลการทดลองนำไปสู่การพัฒนาการสอนพิมพ์ดีดระบบการสอนทางไกล โดยการใช้วิทยุ F.M. ในท้องถิ่นผู้เรียน สามารถเรียนพิมพ์ดีดที่บ้านตามโปรแกรมการสอนพิมพ์ดีดด้วยตนเองจนจบหลักสูตร

เปโรลท์ (กรแก้ว อัจฉรวัจน์.2530:28; อ้างอิงจาก Perreault.1983:2961-A)

ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยแป้นพิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์กับครูสอน ตามปกติในห้องเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนพิมพ์ดีดเบื้องต้น จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนสาธิตการใช้เครื่องและแป้นพิมพ์ มอบหมายกิจกรรมการเรียนและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กับกลุ่มทดลอง จำนวน 27 คน เป็นนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนพิมพ์ดีดมาก่อน เรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเทปบันทึกเสียงประกอบการเรียน เรียนอย่างอิสระ ได้รับอนุญาตให้ฝึกพิมพ์ตามความสามารถโดยไม่ต้องติดต่อกับผู้สอนในแต่ละวัน การวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเทคนิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ.05 สรุปได้ว่ากลุ่มที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์มีระดับคะแนนสูงกว่า มีอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

บอร์กลิน (น้ำอ้อย อนันตศิลป์.2527:25;อ้างอิงจาก Borglin:1944)ได้เปรียบเทียบผลการทดลองการสอนพิมพ์ดีด 2 วิธี โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 20 คน กลุ่มที่หนึ่งใช้วิธีสอนแบบเน้นความเร็วก่อนความแม่นยำ กลุ่มที่สองใช้วิธีสอนแบบเน้นความแม่นยำก่อนความเร็ว ผลการทดลองพบว่า การสอนโดยวิธีสอนแบบเน้นความเร็วก่อนความแม่นยำให้ผลดีกว่าอย่างเห็นได้ชัดในด้านความเร็ว ส่วนความแม่นยำนั้น การสอนทั้งสองวิธีให้ผลใกล้เคียงกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาการขาย และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มวิชา กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาการขาย และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน(Krejcieand Morgan:1970.607) โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของสาขาวิชา จากนั้นสุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
การบัญชี	287	96
การเลขานุการ	93	31
การขาย	303	101
คอมพิวเตอร์	83	28
รวม	766	256

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 โดยจำแนกเป็น 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางและขอบเขตในการออกแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนดและเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ศึกษาวิธีเขียน สอบถามและสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์พูลจิตร์ สุคนธ์ปฎิภาค	วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี
3. อาจารย์สัมพันธ์ หยกสุวรรณกุล	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน มีนักเรียนตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งฉบับ จำนวน 50 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541:99;อ้างอิง Cronbach.1976:161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89 ซึ่งได้ทั้ง 5 ด้าน รวมจำนวน 63 ข้อ ดังนี้

6.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร	จำนวน. 12 ข้อ
6.2 ด้านวิธีสอน	จำนวน. 13 ข้อ
6.3 ด้านครูผู้สอน	จำนวน. 13 ข้อ
6.4 ด้านสื่อการสอน	จำนวน. 13 ข้อ
6.5 ด้านการวัดผล	จำนวน. 12 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข และตรวจขอความเห็นชอบ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1.นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

2. ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาต อาจารย์ผู้สอนและผู้วิจัย ได้ชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/personal computer Plus) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยหาร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ที่เป็นตัวแปร 5 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของคะแนนโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน โดยการแปลความหมายของระดับความคิดเห็น (Best.1981: 236) ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่า (t-test) จำแนกตาม เพศ และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน จำแนกตามตัวแปรกลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls' Method)

4. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน นำเสนอข้อมูลในรูปของค่าความถี่

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentages)

6.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541:40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541:65) จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร (สำอาน งามวิชา, 2541:62) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541:72 อ้างอิงจาก;Cronbach. 1976:161) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541:166) จากสูตร

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	N_1, N_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

6.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ .2541:236)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6.3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในกรณีพบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีการของนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 134) จากสูตร

$$W = q \sqrt{\frac{MS_E}{N}}$$

เมื่อ	W	แทน	ค่าวิกฤต
	q	แทน	ค่าที่เปิดได้จากตาราง Studentized range Statistic
	MS_E	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนที่ได้มาจากตารางวิเคราะห์ ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผล ได้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมและรายข้อ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร โดยนำเสนอในรูปความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2
 ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1. ชาย	82	32.0
2. หญิง	174	68.0
รวม	256	100.0
2. กลุ่มวิชา		
3. การบัญชี	96	37.5
4. การเลขานุการ	31	12.1
5. การขาย	101	39.5
6. คอมพิวเตอร์	28	10.9
รวม	256	100.0
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00	84	32.8
3.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99	90	35.2
3.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99	82	32.0
รวม	256	100.0
4. ประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์		
4.1 มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์	232	90.6
4.2 ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์	24	9.4
รวม	256	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย จำนวน 174 คน (ร้อยละ 68.0) ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในกลุ่มวิชาการขายมากกว่ากลุ่มวิชาอื่น จำนวน 101 คน (ร้อยละ 39.5) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99 จำนวน 90 คน (ร้อยละ 35.2) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์จำนวน 232 คน (ร้อยละ 90.6)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล ดังแสดงในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.85	.59	มาก
ด้านวิธีสอน	3.36	.64	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	3.49	.71	ปานกลาง
ด้านสื่อการสอน	3.12	.65	ปานกลาง
ด้านการวัดผล	3.51	.62	มาก
รวม	3.46	.53	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านการวัดผล ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอน และด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหาหลักสูตร				
1.	เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดเป็นการฝึกทักษะพิมพ์งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างผู้มี	4.12	.81	มาก
2.	ความรู้ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน	4.15	.85	มาก
3.	ทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนามีความเหมาะสมทันสมัย สามารถนำ	3.68	.89	มาก
4.	ความรู้ที่ได้รับไปใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์มีความเหมาะสมในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดไทย-	3.95	.88	มาก
5.	อังกฤษและพิมพ์ดีดไฟฟ้า	3.52	.90	มาก
6.	เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เนื้อหาวิชาในวิชาพิมพ์ดีดใช้คอมพิวเตอร์เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและ	3.82	.95	มาก
7.	ตรงกับความต้องการของนักเรียน	3.66	.86	มาก
8.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวาง	3.55	.91	มาก
9.	การลำดับเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดในแต่ละวิชาได้เรียงลำดับตามความยากง่าย เนื้อหาหลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความชำนาญพิมพ์ดีดแบบ	3.99	.84	มาก
10.	สัมผัส เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีด	4.02	.88	มาก
11.	สัมผัส สำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไป เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยครอบคลุมความรู้ กระบวนการฝึกทักษะซึ่งเป็น	3.80	.88	มาก
12.	ประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นได้ลำดับการเรียนรู้แบบอักษรง่ายไปหา แบบอักษระยาก	3.92	1.02	มาก

รวม	3.85	.58	มาก
-----	------	-----	-----

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก ระดับที่หนึ่งคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น ($\bar{X}=4.15$) ระดับรองคือ เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดเป็นการให้ฝึกทักษะพิมพ์งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างผู้มีความรู้ ($\bar{X}=4.12$) และระดับที่สาม คือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัสสำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไป ($\bar{X}=4.02$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ด้านวิธีสอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
---	-----------	------	-------

ด้านวิธีสอน			
1.	ครูนำเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด	3.63	.92 มาก
2.	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีด	3.76	.84 มาก
3.	ครูได้นำความรู้หรือวิทยาการสมัยใหม่มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด	3.39	.97 ปานกลาง
4.	ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำสุทธิต่อหน้าเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ	3.00	1.11 ปานกลาง
5.	มีการจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนพอเพียงต่อความต้องการ	2.67	1.17 ปานกลาง
6.	ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์สอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน	2.70	1.14 ปานกลาง
7.	ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	3.21	1.04 ปานกลาง
8.	ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและแม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย	3.44	.84 ปานกลาง
9.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด	3.19	.96 ปานกลาง
10.	ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็ก ๆ น้อย ๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด	3.52	.84 มาก
11.	ครูได้ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามกกระเบียบการใช้ห้องพิมพ์ดีดอย่างเคร่งครัด	3.64	.85 มาก
12.	ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม	3.77	.90 มาก
13.	ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะพิมพ์ดีด	3.73	.89 มาก
รวม		3.37	.64 ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านวิธีสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับมาก 6 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม ($\bar{X}=3.77$) ระดับรองคือครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและ

ฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีด ($\bar{X}=3.76$) และระดับที่สามคือ ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะพิมพ์ดีด ($\bar{X}=3.73$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านครูผู้สอน				
1.	มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.00	.89	มาก
2.	มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี	3.76	.90	มาก
3.	ได้นำประสบการณ์ด้านวิชาพิมพ์ดีดมาสาธิตเป็นตัวอย่างประกอบการสอน	3.50	.93	มาก
4.	ยิ้มแย้ม แจ่มใส มองโลกในแง่ดี อารมณ์ดีอยู่เสมอ	3.41	1.10	ปานกลาง
5.	สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะมีการเรียนการสอน	3.47	1.03	ปานกลาง
6.	อดทนใจเย็น ฝึกนักเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน	3.38	1.02	ปานกลาง
7.	มีการแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	3.51	.99	มาก
8.	สนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.30	1.06	ปานกลาง
9.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ	3.78	.89	มาก
10.	ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์	3.49	.85	ปานกลาง
11.	ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ เมื่อนักเรียนร้องขอ	3.12	1.04	ปานกลาง
12.	สร้างบรรยากาศ มีอารมณ์ขันกระตุ้นให้การเรียนวิชาพิมพ์ดีด สนุกสนาน	3.26	1.08	ปานกลาง
13.	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ	3.32	1.08	ปานกลาง
รวม		3.49	.71	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านครูผู้สอน

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับมาก 5 ข้อ และระดับปานกลางมี 8 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.00$) ระดับรองคือ ครูมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ ($\bar{X}=3.78$) ระดับที่สามคือ มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี ($\bar{X}=3.76$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ด้านสื่อการสอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสื่อการสอน				
1	เครื่องพิมพ์ดีดไทยมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพดีเสมอ	2.57	1.13	ปานกลาง
2	เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	2.64	1.04	ปานกลาง
3	เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้ามีจำนวนเพียงพอและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.90	1.14	ปานกลาง
4	ใช้สื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่	2.92	1.01	ปานกลาง
5	หนังสือเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการเรียน หาซื้อง่าย และขนาดเหมาะสมกับการนำไปใช้	3.26	.95	ปานกลาง
6	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน	3.66	.90	มาก
7	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	3.76	.93	มาก
8	การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียน	3.55	.92	มาก
9	ใช้สื่อการสอนประสมกันหลายชนิด เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียน	3.34	.96	ปานกลาง
10	มีการนำสื่อการสอนมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา	3.34	.91	ปานกลาง
11	ห้องเรียนพิมพ์ดีดมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้เหมาะสม	3.28	.96	ปานกลาง
12	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ	2.69	1.02	ปานกลาง
13	สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความเร็ว	2.64	1.16	ปานกลาง
รวม		3.12	.65	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 3 ข้อ และมีระดับปานกลาง 10 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=3.76$) ระดับรองคือ การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน ($\bar{X}=3.66$) และระดับที่สาม คือ การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความสามารถของนักเรียน ($\bar{X}=3.55$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ด้านการวัดผล โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการวัดผล				
1	ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด	3.87	.89	มาก
2	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติเพียงอย่างเดียว	3.46	.89	ปานกลาง
3	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย	3.45	.96	ปานกลาง
4	มีการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	3.45	.96	ปานกลาง
5	มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา	3.64	.90	มาก
6	มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด	3.44	.89	ปานกลาง
7	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา	3.77	.96	มาก
8	มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้วและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.78	.91	มาก
9	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเดี่ยวและเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละวิชาพิมพ์ดีด	3.59	1.06	มาก
10	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นงานที่สามารถทำนอกชั้นเรียน	3.17	1.17	ปานกลาง
11	งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน	3.16	1.14	ปานกลาง
12	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	3.30	.99	ปานกลาง
รวม		3.51	.62	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านการวัดผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 5 ข้อ และระดับปานกลางมี 7 ข้อ ระดับที่หนึ่ง คือ ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณา การวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด ($\bar{X}=3.87$) ระดับรองคือ มีการเก็บคะแนนจากผลงาน ที่พิมพ์แล้วและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X}=3.78$) ระดับที่สาม คือ มีการเก็บคะแนนจิต พินัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา ($\bar{X}=3.77$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศ นียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและ ด้านการวัดผล จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์ จากคอมพิวเตอร์ ดังในตาราง 9-19

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตร วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จําแนกตามเพศต่างกัน

ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ชาย (N=82)		หญิง(N=174)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.72	.51	3.91	.60	2.44*
ด้านวิธีสอน	3.35	.60	3.37	.65	.12
ด้านครูผู้สอน	3.36	.71	3.54	.70	1.90*
ด้านสื่อการสอน	3.16	.59	3.10	.67	.74
ด้านการวัดผล	3.50	.59	3.51	.63	.17
รวม	3.42	.46	3.49	.55	.93

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด มากกว่านักเรียนชาย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความ คิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาฟิสิกส์
จำแนกตามกลุ่มวิชา

ความคิดเห็น	การบัญชี		เลขานุการ		การขาย		คอมพิวเตอร์		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.97	.58	3.99	.56	3.69	.55	3.78	.61	3.85	.57
2. ด้านวิธีสอน	3.42	.62	3.55	.62	3.30	.61	3.14	.72	3.36	.64
3. ด้านครูผู้สอน	3.18	.62	3.53	.55	3.35	.77	3.22	.76	3.48	.71
4. ด้านสื่อการสอน	3.10	.62	3.20	.59	3.18	.67	2.87	.68	3.12	.64
5. ด้านการวัดผล	3.12	.56	3.55	.73	3.43	.61	3.36	.67	3.51	.61
รวม	3.56	.49	3.56	.50	3.39	.53	3.29	.57	3.46	.52

จากตาราง10 แสดงว่า นักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาฟิสิกส์ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านการวัดผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด จำแนกตามกลุ่มวิชา

ความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	4.50	1.50	4.66*
	ภายในกลุ่ม	252	81.12	.32	
	รวม	255	85.62		
2. ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.13	1.04	2.59
	ภายในกลุ่ม	252	101.37	.40	
	รวม	255	104.50		
3. ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.42	2.47	5.15*
	ภายในกลุ่ม	252	121	.48	
	รวม	255	128.54		
4. ด้านสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.28	.76	1.82
	ภายในกลุ่ม	252	105.21	.41	
	รวม	255	107.50		
5. ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	3	2.36	.78	2.09
	ภายในกลุ่ม	252	94.97	.37	
	รวม	255	97.34		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.59	.86	3.16*
	ภายในกลุ่ม	252	68.76	.27	
	รวม	255	71.36		

จากตาราง 11 แสดงว่า นักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทราบค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ นิวแมน คูณส์ ดังตาราง 12-14

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน
จำแนกตามกลุ่มวิชา ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ด้านเนื้อหาหลักสูตร	— X	การขาย	คอมพิวเตอร์	การบัญชี	เลขานุการ
		3.69	3.82	3.97	3.99
การขาย	3.69	-	0.13	0.28*	0.30*
คอมพิวเตอร์	3.82			0.15	0.17
การบัญชี	3.97				0.02
การเลขานุการ	3.99				

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการและกลุ่มวิชาบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดด้านเนื้อหาหลักสูตรมากกว่านักเรียนกลุ่มวิชาการขาย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน
จำแนกตามกลุ่มวิชา ด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	— X	คอมพิวเตอร์	การขาย	เลขานุการ	การบัญชี
		3.22	3.35	3.53	3.68
คอมพิวเตอร์	3.22	-	0.13	0.18	0.46*
การขาย	3.35		-	0.31	0.33*
การเลขานุการ	3.53			-	0.15
การบัญชี	3.68				-

จากตาราง 13 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มวิชาการบัญชี มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดด้านครูผู้สอน มากกว่ากลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ และมากกว่านักเรียนกลุ่มวิชาการขาย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวม ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ จำแนกตามกลุ่มวิชา

กลุ่มวิชา	— X	คอมพิวเตอร์ 3.29	การขาย 3.39	การบัญชี 3.56	การเลขานุการ 3.57
คอมพิวเตอร์	3.29	-	0.10	0.27*	0.28*
การขาย	3.39		-	0.17	0.18*
การบัญชี	3.56			-	0.01
การเลขานุการ	3.57				-

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีและกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการมีความคิดเห็นโดยรวมมากกว่ากลุ่มวิชาการขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็น	1.00-1.99		2.00-2.99		3.00-4.00		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.68	.52	3.82	.56	4.02	.61	3.85	.57
2. ด้านวิธีสอน	3.34	.55	3.29	.63	3.45	.71	3.36	.64
3.ด้านครูผู้สอน	3.43	.69	3.34	.69	3.69	.69	3.48	.71
4. ด้านสื่อการสอน	3.21	.63	3.03	.62	3.13	.18	3.12	.64
5. ด้านการวัดผล	3.44	.64	3.50	.59	3.58	.62	3.51	.61
รวม	3.42	.49	3.40	.51	3.57	.57	3.46	.52

จากตาราง15 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านการวัดผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นต่อการเรียน	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	4.84	2.42	7.58*
	ภายในกลุ่ม	253	80.78	.31	
	รวม	255	85.62		
ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.99	.49	1.22
	ภายในกลุ่ม	253	103.50	.40	
	รวม	255	104.50		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.49	2.74	5.64*
	ภายในกลุ่ม	253	123.05	.48	
	รวม	255	128.54		
ด้านสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.34	.67	1.60
	ภายในกลุ่ม	253	106.15	.41	
	รวม	255	107.50		
ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	2	.78	.39	1.02
	ภายในกลุ่ม	253	96.55	.38	
	รวม	255	97.34		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.53	.76	2.77
	ภายในกลุ่ม	253	69.82	.27	
	รวม	255	71.36		

จากตาราง 16 แสดงว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความ
คิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้าน
เนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน
ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทราบค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ นิวแมน-คูลส์

ดั่งตาราง 17

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเนื้อหาหลักสูตร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	— X	1.00-1.99	2.00-2.99	3.00-4.00
		3.68	3.83	4.02
1.00-1.99	3.68	-	0.15	0.34*
2.00-2.99	3.83		-	0.19*
3.00-4.00	4.02			-

ตาราง 17 แสดงว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่านักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99 และมากกว่านักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านครูผู้สอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	— X	2.00-2.99	1.00-1.99	3.00-4.00
		3.34	3.43	3.69
2.00-2.99	3.34	-	0.09	0.35*
1.00-1.99	3.43			0.26*
3.00-4.00	3.69			-

จากตาราง 18 แสดงว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่านักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 และมากกว่านักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพณ จำแนกตามประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน	มีประสบการณ์ จากคอมพิวเตอร์ (N=82)		ไม่มีประสบการณ์ จากคอมพิวเตอร์ (N=174)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.88	.57	3.53	.53	2.90*
ด้านวิธีสอน	3.37	.64	3.25	.60	.89
ด้านครูผู้สอน	3.50	.71	3.31	.69	1.24
ด้านสื่อการสอน	3.12	.64	3.16	.71	.28
ด้านการวัดผล	3.52	.62	3.42	.58	.77
รวม	3.48	.53	3.33	.51	1.29

จากตาราง 19 แสดงว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์และนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ประมวลความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อความคิดเห็น การเรียนวิชาพิมพ์ดีด วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จากแบบสอบถามปลายเปิดที่ได้รับ ทั้งหมด โดยนำเสนอเป็นความถี่ ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ความถี่ของความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

ลำดับ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ความถี่
ด้านเนื้อหาหลักสูตร		
1	เนื้อหาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น และพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นมีความเหมาะสม	51
2	เนื้อหาแต่ละวิชาส่วนใหญ่ซ้ำเดิม และมีมาก ทำให้เรียนไม่ค่อยทัน	15
3	เนื้อหาที่นำมาใช้ ควรปรับปรุงให้ทันสมัย	7
4	เนื้อหาพิมพ์ดีดไฟฟ้าควรเรียนมากขึ้น เพื่อสร้างความชำนาญ	5
5	เนื้อหาบางรายวิชาควรปรับปรุงใหม่ให้ทันสมัยหรือยกเลิก เช่น การพิมพ์แก้ไขคำผิด การพิมพ์บัญชี ตาราง การพิมพ์แบบฟอร์มต่าง ๆ	5
6	เนื้อหาควรมุ่งเฉพาะที่จำเป็นนำไปใช้ มิใช่มุ่งแต่ตามหนังสือ	3
7	ควรมีเนื้อหาที่เป็นเทคนิคการพิมพ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้แป้นคอมพิวเตอร์	3
8	พิมพ์ดีดประยุกต์ ควรเรียนเนื้อหาที่ทันสมัย	3
9	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
ด้านวิธีสอน		
1	ควรหาวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจและสนุกสนานในการเรียน	40
2	ไม่ควรสั่งงานมาก ๆ ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จต้องพิมพ์นอกชั่วโมงเรียน	35
3	ควรสอนเน้นเทคนิควิธีการสร้างความเร็วและแม่นยำ	12
4	ควรยืดหยุ่นวิธีการพิมพ์ ให้นักเรียนมองแป้นได้บ้าง	8
5	อยากให้อาจารย์สาธิตวิธีการพิมพ์ให้ดูเป็นตัวอย่าง	5
6	อาจารย์บางท่านอธิบายเข้าใจยาก ควรหาหลักการที่จำง่าย ๆ และหาตัวอย่างให้เห็นเอกสารจริง ๆ บ้าง	5

- 7 อาจารย์สอนโดยยึดแบบฝึกพิมพ์ตามหนังสือมากเกินไป 3

ตาราง 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ความถี่
ด้านครูผู้สอน		
1	ควรมีอารมณ์ดี มีความอดทน ไม่ควรเคร่งครัดกฎระเบียบมากเกินไป	45
2	ควรมีน้ำเสียงสุภาพ ไม่ควรดุ	18
3	ควรรับฟังปัญหาและข้อคิดเห็นของนักเรียน	11
4	ควรใจเย็น และดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มากยิ่งขึ้น	5
5	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
ด้านสื่อการสอน		
1	เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพเก่า และเสียบ่อย จึงไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน	50
2	สื่อการสอนมีน้อยมาก	10
3	ควรมีสื่อประกอบการสอนที่ทันสมัยในการสอนพิมพ์ดีด เช่น เทป วิดีโอ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป	5
4	พิมพ์ดีดไฟฟ้าควรจัดทำสื่อให้ชัดเจน	5
5	หนังสือไม่ควรเปลี่ยนบ่อย	3
6	ควรสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการพิมพ์ในระดับปวช.3 ด้วย	3
7	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
ด้านการวัดผล		
1	ควรสอบทั้งเนื้อหาทฤษฎีและปฏิบัติ	9
2	ข้อสอบควรมีให้เลือกพิมพ์หลาย ๆ ข้อตามความต้องการ	8
3	เกณฑ์คำสุทธิ สอบพิมพ์จบเวลาภาษาไทยควรต่ำกว่า 30 คำ/ นาที	5
4	ควรให้โอกาสสอบแก้ตัว เมื่อสอบกลางภาคตก	5

จากตาราง 20 แสดงว่านักเรียน มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เพิ่มเติมดังนี้

ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เนื้อหาพิมพ์ดีดไทยและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นมีความเหมาะสม รองลงมาคือ เนื้อหาแต่ละวิชาส่วนใหญ่ซ้ำเดิมและมีมาทำให้เรียนไม่ค้อยท้น และเนื้อหาที่นำมาใช้ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

ด้านวิธีสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรหาวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจ และสนุกสนานในการเรียน รองลงมาคือ ไม่ควรสั่งงานมาก ๆ ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จต้องพิมพ์นอกชั่วโมงเรียน และควรสอนเน้นเทคนิควิธีการสร้างความเร็วและความแม่นยำ

ด้านครูผู้สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรมีอารมณ์ดี มีความอดทนไม่ควรเคร่งครัดกฎระเบียบมากเกินไป รองลงมาคือ ควรมีน้ำเสียงสุภาพ ไม่ควรดุ และรับฟังปัญหาแลข้อคิดเห็นของนักเรียน

ด้านสื่อการสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพเก่าและเสียบ่อย จึงไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน สื่อการสอนมีน้อยมาก และควรมีสื่อประกอบการสอนที่ทันสมัยในการสอนพิมพ์ดีด เช่น เทป วิดีโอ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

ด้านการวัดผล ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรสอบทั้งเนื้อหาทฤษฎี และสอบปฏิบัติ รองลงมาคือ ควรมีข้อสอบให้เลือกพิมพ์ หลาย ๆ ข้อตามความต้องการ และเกณฑ์คำสุทธิสอบพิมพ์จบเวลาภาษาไทยควรต่ำกว่า 30 คำ/นาที

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัย โดยสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีด และผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการเซตุน ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีด เพื่อปรับปรุงหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลแนวทางในการแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษที่เป็นวิชาบังคับของหมวดวิชาชีพ พื้นฐานในระดับปวช.ชั้นปีที่ 1 วิชาชีพเฉพาะในระดับ ชั้นปีที่ปวช. 2 และหมวดวิชาชีพเลือกใน ระดับปวช.ชั้นปีที่ 3 ที่มีการจัดการเรียนการสอนใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 766 คน มี 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มวิชาบัญชี จำนวน 287 คน กลุ่มวิชาการเลขานุการ จำนวน 93 คน กลุ่มวิชาการขาย จำนวน 303 คน และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 83 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน จำนวน 256 คน มี 4 กลุ่มวิชา ประกอบด้วย กลุ่มวิชาบัญชี จำนวน 96 คน กลุ่มวิชาการเลขานุการ จำนวน 31 คน กลุ่มวิชาการขาย จำนวน 101 คน และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซีและมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด 2515:40 อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan: 1970.607-610) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มวิชา จากนั้นสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่กลุ่มวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 256 คน มี 4 กลุ่มวิชา ประกอบด้วย กลุ่มวิชาบัญชี จำนวน 96 คน กลุ่มวิชาการเลขานุการ จำนวน 31 คน กลุ่มวิชาการขาย จำนวน 101 คน และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 28 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100 ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 256 ฉบับนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ตัวเลือก เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล รวม 63 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical package for the Social Sciences /Personal Computer plus) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้าน รายข้อ และโดยรวม โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล จำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ค่าที (t-test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls)
4. สรุปรวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 จากแบบสอบถามปลายเปิดวิเคราะห์ในรูปความถี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 256 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 174 คน (ร้อยละ 68.0) เรียนอยู่ในกลุ่มวิชาการขายจำนวน 101 คน (ร้อยละ 39.50) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 จำนวน 90 คน (ร้อยละ 35.2) และส่วนใหญ่มิประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ จำนวน 232 คน (ร้อยละ 90.6)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมากที่สุดที่หนึ่งคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น ระดับรอง คือ เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดเป็นการให้ฝึกทักษะพิมพ์งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างมีความรู้

และระดับที่สาม คือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัส สำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไป

2.2 ด้านวิธีสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม ระดับรองคือ ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีด และระดับที่สามคือครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะพิมพ์ดีด

2.3 ด้านครูผู้สอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ระดับรองคือ ครูมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ และระดับที่สาม คือมีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี

2.4 ด้านสื่อการสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ระดับรอง คือ การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน และระดับที่สาม คือการเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความสามารถของนักเรียน

2.5 ด้านการวัดผล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด ระดับรองคือ มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้วและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และระดับที่สาม คือมีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพุทธศักราช 2538 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ที่ระดับ .05 ด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 นักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 4 นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ปรากฏผลดังนี้

ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละด้านนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่ง คือ เนื้อหาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นมีความเหมาะสม ระดับรองคือ เนื้อหาแต่ละวิชาส่วนใหญ่ซ้ำเดิมและมีมาก ทำให้เรียนไม่ค่อนทน และเนื้อหาที่นำมาใช้ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

2. ด้านวิธีสอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่ง คือ ควรหาวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจและสนุกสนานในการเรียน ระดับรองคือ คือไม่ควรสั่งงานมาก ๆ ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จต้องพิมพ์นอกชั่วโมงเรียน และควรเน้นเทคนิควิธีการสร้างความเร็วและความแม่นยำ

3. ด้านครูผู้สอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่ง คือ ควรมีอารมณ์ดี มีความอดทน ไม่ควรเคร่งครัดกฎระเบียบมากเกินไป ระดับรองคือ ควรมีน้ำเสียงสุภาพไม่ควรดุแลควรรับฟังปัญหาและข้อคิดเห็นของนักเรียน

4. ด้านสื่อการสอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่ง คือ เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพเก่าและเสียบ่อยจึงไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน ระดับรองคือ สื่อการสอนมีน้อยมาก และควรมีสื่อประกอบการสอนที่ทันสมัยในการสอนพิมพ์ดีด เช่น เทป วีดีโอ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

5. ด้านการวัดผล ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่ง คือ ควรสอบทั้งเนื้อหา

ทฤษฎีและปฏิบัติ ระดับรองคือ ข้อสอบควรมีให้เลือกพิมพ์หลาย ๆ ข้อ ตามความต้องการ และ เกณฑ์คำสุทธิ สอบพิมพ์ใช้เวลาภาษาไทยควรต่ำกว่า 30 คำ/ นาที

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ของนักเรียน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล สามารถ อภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนวิชาพิมพ์ดีด มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านงานสำนักงาน นักเรียนมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ในการ เรียนโดยครูผู้สอนได้กล่าวถึงความจำเป็น ความสำคัญและคุณประโยชน์ของวิชาพิมพ์ดีด เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดี มีความภูมิใจในการเรียน สอดคล้องกับสุริย์ มาเกิด (2544:78) ได้กล่าวถึง การเรียนวิชาบัญชี ว่าผู้สอนต้องอธิบายให้เห็นความสำคัญของวิชาที่จะต้องเรียนให้เข้าใจ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของเนื้อหาวิชา ที่ อาจารย์ได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ในการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพ ที่เน้นทักษะความชำนาญเฉพาะด้านอย่างมีประสิทธิภาพก้าวหน้าและทันสมัย ดังที่เกษกานดา สุภาพจน์(2532:114) ได้วิจัยหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา- การเลขานุการ ของสถาบันเทคโนโลยีพบว่าเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความมุ่ง หมายระดับมาก เพราะหลักสูตรเลขานุการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการ ปฏิบัติงานสำนักงาน และเป็นหลักสูตรที่มีรูปแบบเน้นทักษะวิชาชีพ ที่เป็นการเตรียมผู้เรียนไปสู่ วิชาชีพนั้น ๆ การเรียนจึงเน้นภาคปฏิบัติมุ่งฝึกผู้เรียนให้ใช้เครื่องใช้สำนักงานเกี่ยวกับเทคโนโลยี ใหม่ ๆ และสอดคล้องกับนิรมล ศตวุฒิ(2543:3) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาจะต้องมีทั้งเนื้อหาที่เป็น ความรู้ เป็นกระบวนการทักษะประสบการณ์ที่ครอบคลุมถึงการเตรียมผู้เรียนให้มีพฤติกรรมตามที่ สังคมต้องการและสอดคล้องกับทฤษฎี คชเลิศ (2543:66) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่ม วิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีและ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน นักเรียนมีความพึงพอใจด้านหลักสูตรวิชาการเลขานุการอยู่ในระดับ มาก และสอดคล้องกับอาภากร บุญสม (2536:91) ที่ศึกษาประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการเลขานุการพบว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่เนื้อหาของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เนื่องจากเนื้อหาวิชาที่เป็นการทำงานในสำนักงาน

ควรจะมีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานและสอดคล้องกับการวิจัยของพงส์ หรดาล(Pong Horadal.1987:73-78) เกี่ยวกับหลักสูตรว่าหลักสูตรควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมเศรษฐกิจและเทคโนโลยีพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและความต้องการของแต่ละบุคคล

สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่งคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรพล เย็นเจริญ (2543:49) ที่นักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจด้านเนื้อหาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าข้อที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดคือเนื้อหาการรายวิชาพิมพ์ดีด ใช้เป็นแนวทางในการเรียนคอมพิวเตอร์ได้ ถ้าเรียนพิมพ์ดีดก่อนจะสามารถเรียนคอมพิวเตอร์ได้รวดเร็วและแม่นยำขึ้นทั้งนี้เพราะเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นต้องเสริมสร้างคือการใช้คอมพิวเตอร์จัดการงานพิมพ์ให้รวดเร็วและถูกต้องสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยที่พบว่า เลขาธิการสามารถใช้อุปกรณ์ไมโครคอมพิวเตอร์แทนเครื่องพิมพ์แบบธรรมดา มีผลทำให้งานพิมพ์มีคุณภาพสูง ซึ่งจากการวิเคราะห์หลักสูตรเลขานุการจากประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าหลักสูตรเลขานุการได้พัฒนาและปรับปรุงให้ตอบสนองความต้องการความรู้ในการประมวลผลข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ดังที่ กรแก้ว อัจฉรวังษ์ (2530:123) ได้วิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพเลขานุการในสังคมสารสนเทศ พบว่าหลักสูตรเลขานุการในประเทศไทยฝึกสมรรถภาพด้านการพิมพ์มีวัตถุประสงค์ เพื่อการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และการผลิตงานพิมพ์ ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเลขานุการในประเทศไทยยังไม่ได้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในยุคสังคมสารสนเทศ

1.2 ด้านวิธีสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้รับวิธีสอนที่เน้นภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับสมบุรณ์ แซ่เจ็ง(2532:33) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกหัดต่างกันพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการพิมพ์ดีดภาษาไทยของนักศึกษาที่เรียนจากแบบฝึกหัดที่ให้ฝึกพิมพ์เป็นกลุ่มอักษรที่อ่านออกและมีความหมาย จะมีทักษะในด้านความเร็วในการพิมพ์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนจากแบบฝึกหัดของกรมอาชีวศึกษาซึ่งเป็นอักษรเดี่ยวและซ้ำ ๆ กันไม่มีความหมาย และวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาทักษะที่มีกฎระเบียบเคร่งครัดเกี่ยวกับวิธีการพิมพ์ ครูจะเน้นการสร้างทักษะเบื้องต้น นักเรียนจะต้องมีทำนองพิมพ์ดีดที่ถูกต้อง การวางนิ้วบนแป้นเหย้า วิธีปัดแคร่ขึ้นบรรทัดใหม่ วิธีพิมพ์แบบสัมผัสโดยไม่มองแป้น เป็นการฝึกเพื่อให้เกิดทักษะพิมพ์ถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ การเรียนพิมพ์ดีดเป็นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ตา แขน นิ้วมือให้สัมพันธ์กับข้อความที่ต้องการพิมพ์ มีการฝึกพิมพ์ให้เกิดทักษะเร็ว โดยการลำดับความยากง่ายแป้นอักษรและเนื้อหาซึ่ง สอดคล้องกับบุบผา โรจนเลิศ (2543 : 47) ได้วิจัยเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดด้วยแบบเรียนที่เรียงตามลำดับค่าความยากง่าย สาเหตุ

ให้เกิดทักษะในการพิมพ์ดีดที่แตกต่างกัน เพราะผู้เรียนจะรู้สึกว่าการพิมพ์ยาก การสร้างแบบฝึกหัดจึงเป็นเรื่องแรงจูงใจ ทำให้ฝึกต่อไปได้ สอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2523 : 52-62) ได้ศึกษาหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่นำมาใช้สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน ควรเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนพบความสำเร็จและอยากเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ พนมวัน วรดลย์(2542:45) กล่าวว่าหัวใจหลักในการจัดการเรียน ต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กได้มีกำลังใจ ปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษา และทฤษฎีการเรียนรู้ เกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจ พนมวัลย์ วรดลย์ (2542 : 55) ได้กล่าวว่าควรจัดเรียงแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายากและควรเป็นแบบสั้นๆ เพื่อดึงดูดความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นเมื่อเรียนขั้นสูงขึ้นนักเรียนจะต้องมีทักษะการผลิตเอกสารที่ถูกต้อง สะอาดสวยงามตามแบบอย่าง จนอาจกล่าวได้ว่าวิธีสอนพิมพ์ดีดมีแบบแผน ขั้นตอนปฏิบัติ ที่นักเรียนจะรู้สึกแตกต่างจากการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งนักเรียนจะมีอิสระทางความคิดการแสดงออก มีวิธีการเรียนที่หลากหลายกว่าการเรียนวิชาทักษะ

สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่งคือ ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องสวยงาม และครูมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูสอนธุรกิจจะตระหนักถึงการเรียนรู้จะต้องมีทั้งความรู้ ทักษะประสบการณ์มีกิจนิสัยที่ดีครูจะชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไข ครูจะไม่ละเลยข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผ่านไปจนติดเป็นนิสัยที่ยากจะแก้ได้ ดังที่ จุฑา ชูลาภ (2535 : 1) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาชีพต้องตระหนักในวิธีการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้เกิดทักษะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและความเป็นจริงในสังคม

1.3 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จบด้านธุรกิจศึกษาเลขานุการ มีประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะด้านพิมพ์ดีดและมีความชำนาญวิธีการถ่ายทอดความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน ดังที่อารี พันธุ์ณี (2534:155) กล่าวว่า การปฏิบัติการสอนเป็นประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สอนแต่ละคน ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ย่อมสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ดีกว่า สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้จากการหยั่งเห็นของ โคลเลอร์ (Wolfgang Kohler) ที่ว่า การที่บุคคลจะเกิดการหยั่งเห็นได้เร็วหรือช้าขึ้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของบุคคลในครั้งก่อน

แต่สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่งคือ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนวิชาทักษะ ซึ่งเป็นวิชาพิมพ์ดีด จำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านทักษะพิมพ์ดีด ครูจึงมีทักษะและความชำนาญวิธีการถ่ายทอดความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ ครูจะมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่สอน อดทนใจเย็นที่จะฝึกนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง ครูจะสร้างกิจนิสัยที่ดีให้

นักเรียนเป็นคนรักความสะอาด รู้จักแก้ไขบำรุงดูแลรักษาเครื่องพิมพ์ดีดขณะใช้งานและเมื่อเลิกใช้เครื่องแล้ว ดังที่ ลัดดา สุขพานิช (2526 : 1-5) ได้กล่าวว่า ในวิชาพิมพ์ดีดนั้น เป็นวิชาชีพทักษะเฉพาะอย่าง ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีด จำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ ดังที่วิฑูรย์ อุปถัมภ์ (2530 : 92) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในอาชีพเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูควรที่จะมีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาที่สอน

1.4 ด้านสื่อการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อุปกรณ์ประกอบการเรียนวิชาพิมพ์ดีดมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพใช้ได้มีการดูแลซ่อมบำรุงรักษาสม่ำเสมอโดยเจ้าหน้าที่ขอวิทยาลัย แต่ยังมีสื่อประกอบการสอนของครูส่วนใหญ่ยังใช้แผนภูมิแป้นอักษร และแผนภาพแสดงรูปแบบจดหมายชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่ธรรมดาแต่สามารถสื่อความหมายได้ ดังที่ อุมพร สกลรักษ์ (2540 : 85) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า สื่อการเรียนการสอนสามารถสื่อความหมายและเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้ ขณะเดียวกันนักเรียนก็ผ่านการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ซึ่งนักเรียนคิดว่าการเรียนพิมพ์ดีดน่าจะเรียนร่วมกับวิชาคอมพิวเตอร์ได้

สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดที่หนึ่งคือ การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในยุคสังคมสารสนเทศ นักเรียนส่วนใหญ่จะผ่านการเรียนคอมพิวเตอร์มาบ้างแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย กรแก้ว อัจฉาวัจน์ (2530 : 120) ศึกษาเปรียบเทียบบทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ กับ นักศึกษาวิทยาลัยเกริก หลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษาที่ได้เรียนพิมพ์ดีดด้วยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ มีผลการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งระดับความแม่นยำและอัตราความเร็วอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของรังษี เอี้ยวสุวรรณ (2527 : 62) วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยวิธีสอนแบบใช้สื่อประสมกับวิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลองพบว่าการใช้สื่อประสมมีผลการเรียนทั้งในด้านอัตราความเร็วและมีระดับความแม่นยำในการพิมพ์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาทดลองสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยแบบเกษมณี โดยใช้สื่อประสม ผู้วิจัยสังเกตพบว่าผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านความเร็วและความแม่นยำสูงขึ้นอย่างชัดเจน ผู้เรียนสนใจเรียน มีสมาธิในการเรียน มีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะการพิมพ์ ตลอดเวลาการเรียนพิมพ์ดีดและนักเรียนพยายามเร่งอัตราความเร็วในการฝึกพิมพ์ดีดสูงกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในคู่มือแบบฝึกหัด และผู้เรียนสามารถเรียนต่อเนื่องกันโดยตลอดและพบว่าผู้เรียนพิมพ์ดีดได้ด้วยตนเองตามโปรแกรมการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอดัมส์ (Adams.1966 :

85) ซึ่งศึกษาทดลองผลิตชุดการเรียนรู้พิมพ์ดีด โดยใช้สื่อประสมร่วมกับวิทยุ F.M. สามารถประหยัดเวลาเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามโปรแกรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ดังที่ วินัย ไชยอุดม (2518 : 86) ได้ศึกษาทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ พบว่า สื่อการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนพิมพ์ดีดได้เร็วกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของน้ำอ้อย อนันตศิลป์ (2524 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยแบบปัดตะโฆ่ติดด้วยเครื่องช่วยสอนระบบไซท์ แอนด์ ซาวด์ (Sight and Sound) พบว่าเครื่องช่วยสอนสื่อประสมสามารถประหยัดเวลาเรียนได้มากกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนจะรู้เกณฑ์การให้คะแนนเก็บ คะแนนสอบกลางภาค คะแนนคุณธรรมจริยธรรมและรู้วิธีการคิดคำสุทธี จากอาจารย์ซึ่งจะแจ้งให้ทราบเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดระดับที่หนึ่งคือ ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีการทดสอบในวิชาให้นักเรียนทราบทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดผลประเมินผล โดยต้องดูจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์ของรายวิชานั้น ๆ ซึ่งครูจะต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจเกณฑ์และวิธีการทดสอบ เป็นการสร้างความเข้าใจในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรีย์ มาเกิด (2544 : 89) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรีพบว่านักเรียนมีความคิดเห็น ด้านการวัดผลประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ขบวนการประเมินผลที่มีความชัดเจน ประเมินครบวัตถุประสงค์ โดยมีเกณฑ์การประเมินที่เที่ยงตรง สามารถจำแนกผู้สอนได้ หลังจากที่นักศึกษาได้ผ่านการประเมินผลแล้ว สอดคล้องกับผลการวิจัย ประครอง บุญเจิม (2537 : 232) ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่าอาจารย์ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่สอนไว้แล้ว และได้อธิบายชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลการเรียนให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดต่างกัน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมิใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ซึ่งนักเรียนได้รับรู้เข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาที่เรียนก่อนจะเริ่มเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดเนื้อหาหลักสูตรเป็นเนื้อหาที่เน้นภาคปฏิบัติอย่างมาก จึงทำให้นักเรียนชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนหญิง ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะความสามารถในการปรับตัวต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้เข้ากับการเรียนการสอนได้ต่างกัน ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ส่วนใหญ่วิธีสอนจะเหมือนกัน โดยใช้สื่อการสอนและเกณฑ์การวัดผลที่เป็นสิ่งเดียวกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดต่างกัน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สารความรู้ที่เป็นเนื้อหาวิชา ทักษะ และประสบการณ์ในแต่ละกลุ่มวิชา ที่มุ่งเน้นแตกต่างกัน สามารถนำความรู้ไปใช้ในวิชาชีพเฉพาะกลุ่มวิชาได้แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนกลุ่มวิชาการขาย และกลุ่มวิชาบัญชีมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า กรอบเนื้อหาหลักสูตรที่ต่างกัน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่างกันทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์คุณค่าของความรู้ที่จะนำไปใช้ต่างกันตามจุดประสงค์ของหลักสูตรในแต่ละกลุ่มวิชา

2.3 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนมิใช่เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดซึ่งเป็นวิชาที่มีการมุ่งเน้นการฝึกทักษะให้เกิดประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00 -1.99 และ นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99 แตกต่างกัน ด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลของระดับสติปัญญา ขีดความสามารถ และความถนัด ของบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

2.4 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีประสบการณ์คอมพิวเตอร์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประสบการณ์เดิมสามารถเกิดการหยั่งรู้ในประสบการณ์ใหม่จนเป็นการเรียนรู้โดยอัตโนมัติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์สามารถเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีได้ในระดับสูงกว่าชั้นชอนกว่า ส่วนด้านวิธีสอน ครูผู้สอน สื่อการสอน และการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าสภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน วิธีการวัดผลวิชาที่เน้นฝึกทักษะ มีเกณฑ์การประเมินที่คล้ายกัน และนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ในวิชาพิมพ์ดีดเนื้อหาที่เรียนส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการพิมพ์ข้อความ การพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เมื่อนักเรียน เรียนอยู่ในระดับปวช.ชั้นปีที่1- 3 เนื้อหาส่วนใหญ่ มักซ้ำ ๆ เดิม จะมีต่างกันก็ต่อระดับความยากง่ายของข้อความ ดังนั้น การเรียนพิมพ์ดีดจึงเป็นการฝึกทักษะที่ซ้ำ ๆ เพื่อฝึกความชำนาญในการพิมพ์ควรจัดเนื้อหาเฉพาะฝึกทักษะที่จำเป็น
2. ด้านวิธีสอน เพื่อเป็นการเตรียมทักษะสู่การเรียนในระดับสูงขึ้นได้ คือสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนคอมพิวเตอร์ได้ จึงควรจัดชั่วโมงพิมพ์ดีดผสมผสานการฝึกพิมพ์แป้นในรูปแบบโปรแกรมสำเร็จรูปในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการพิมพ์บ้าง เพื่อกระตุ้นความสนใจและสนุกสนานในการเรียน
3. ด้านครูผู้สอน ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดว่ามีปัญหาการสอนวิชาพิมพ์ดีดอย่างไร
4. ด้านสื่อการสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการพิมพ์เอกสาร ในยุคปัจจุบัน
5. ด้านการวัดผล เกณฑ์มาตรฐานการพิมพ์ด้านความเร็ว เป็นไปตามมาตรฐานก.พ.ที่มีการสอบบรรจุข้าราชการพลเรือนในสมัยก่อนที่ยังคงยึดถือเกณฑ์ความแม่นยำในระดับ45 คำ/นาที ควรมีการพิจารณาเกณฑ์ที่เปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ไม่มีการทดสอบด้านพิมพ์ดีดเพื่อการแข่งขันแล้ว ดังนั้น เกณฑ์ที่สูงจึงไม่สอดคล้องกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเด็กอายุน้อยกว่าสมัยก่อน ดังนั้นควรมีเกณฑ์ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาพิมพ์ดีด เปรียบเทียบกับวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ว่ามีทัศนคติ ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนอย่างไร ขณะนี้

มีหลักสูตรใหม่ขึ้นมา ครูผู้สอนคงจะพบข้อแตกต่าง เพื่อนำปัญหาที่พบมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดให้เป็นที่ยึดพอใจของนักเรียนและตรงกับความต้องการของสังคมต่อไป

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ควรมีการศึกษาประเมินหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทยและอังกฤษในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านเนื้อหา ระยะเวลาและผลกระทบต่อผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตร ให้เกิดประสิทธิผลในการนำความรู้ไปใช้ ให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคมวิทยาการด้านเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน
2. ด้านวิธีสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนวิชาพิมพ์ดีด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยสอน ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. ด้านสื่อการสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการวิชาพิมพ์ดีดโดยใช้สื่อการสอนแบบผสม เช่น ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยสอน ใช้วิดีโอเทป ใช้ระบบซีดี แอนด์ ซาวด์ หรือใช้ระบบมัลติมีเดีย ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา
4. ด้านครูผู้สอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพิมพ์ดีดที่พึงประสงค์ของนักเรียน ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา
5. ด้านการวัดผล ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ได้จากการสอนพิมพ์ดีด โดยใช้สื่อประกอบการสอนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปกับการสอนแบบปกติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). **หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2533.**

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **แผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.

..... กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **ข้อมูลสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเซตุน**
ปีการศึกษา 2543.

..... กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). **คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ**
พุทธศักราช 2538. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพณิชยการเซตุน.

..... กองแผนงาน. (2537). **ก้าวไปกับแผนฯ 8** กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ.

..... ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง.(2541). **คู่มือใบงานวิชาพิมพ์ดีด.** กรุงเทพฯ.

กรแก้ว อัจฉรวังษ์. (2530). **บทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษโดยใช้เครื่องไมโคร**
คอมพิวเตอร์. ปรินทูนีพนธ์.กศ.ม .มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2540.** ประเภท
วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพณิชยการ. กระทรวงฯ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **คำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**
พ.ศ.2542.

เขมิกา เรืองศิริ. (2541). **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา สาขาวิชาการเลขานุการ**
สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อวิชาปฏิบัติสำนัก
งาน.ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จัญญ ชูลาภ. (2541). **การวิจัยการศึกษาวิชาชีพ.** เอกสารประกอบคำบรรยายสัมมนาศึกษา
นิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

ฉลวย ธีระเผ่าพงษ์.(2532). **ปรัชญาการอาชีวศึกษาและอุตสาหกรรมศึกษา.** กรุงเทพฯ: ภาค
วิชาพื้นฐานอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร

ชม ภูมิภาค.(ม.ป.ป.)**เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา.** สำนักพิมพ์ประสานมิตร

ชวาล แพร์ตกุล.(2528).**เทคนิคการวัดผล.** กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ.(2521) **ระบบสื่อสารการสอน.**กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). **เทคโนโลยีการสอน การออกแบบและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ทรงสมร คชเลิศ. (2543). **ความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพัฒนชยการธนบุรีและวิทยาลัยพัฒนชยการเขตพุน. สารนิพนธ์. กศม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

ธวัช วงษ์สุวรรณ. (2538). เอกสารคำสอนวิชา อศ.381: **หลักการอาชีวศึกษา**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ธรรมบุญ อัครพาณิช. (2524). **พิมพ์ดีดไทย**. สหกรณ์วิทยาลัยพัฒนชยการพระนคร.กรุงเทพฯ

ธารัง บัวศรี (2531). **ทฤษฎีหลักสูตร. การออกแบบและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: เอราวิณการพิมพ์.

นิภา แนวบุญเนียร. (2526). **หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิรมล ศตวุฒิ .(2543) .**การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

น้ำอ้อย อนันตศิลป์. (2523). **การเปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยด้วยวิธีใช้สื่อประสม**.วิทยานิพนธ์ ค.ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดรธานี.

บุบผา โรจนเลิศ. (2543). **การเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับ ความยากง่ายและแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ**. สารนิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ.(2519). **การศึกษาเพื่อการมีงานทำ**.กรุงเทพฯ: สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.

ประคอง บุญเจิม. (2537).**การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5**. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ประกาศรี อมรสิน. (2533). **การจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจ**. เอกสารการสอนชุดวิชาการ จัดระบบการสอนการงานพื้นฐานอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.

พนมวัน วรตลย์. (2542). **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสละคำของนักเรียนชั้นประถม**

- ศึกษาปีที่ 2** .ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- พรศรี โรจน์เมธี. (2540). **ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.ปริญญานิพนธ์.กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิสิฐ เมธากัทรและธีรพล เมธิกุล. (2531). **ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค**. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พิเศษ วัฒนวิฑูกร.(2518).**หลักและวิธีการสอนพิมพ์ดีด** ม.ป.ท. อัดสำเนา
- ไพโรจน์ ปะบุตร.(2535). **คู่มือพิมพ์ดีดภาษาไทย**. สหกรณ์วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน.
- ไพโรจน์ เบาใจ.(2520).**คู่มือการเขียนบทเรียนโปรแกรม**. ม.ป.ท.
- มนตรี เอี่ยมวรกุล.(2523). **จะสอนอย่างไร**. เอกสารฝึกสอน.อัดสำเนา.5หน้า
- เมธี บิลันธนาณท์.(2533). **การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รังษี เอี้ยวสุวรรณ. (2527). **เปรียบเทียบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบปกติ**. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). **พฤติกรรมการศึกษาไทย.กรุงเทพฯ : มติชน**.
- ลัดดา สุขพานิช.(2536). **เอกสารประกอบการสอนวิธีสอนพิมพ์ดีด**.ปก กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ลัดดา ศุขปรีดี. (2523). **เทคโนโลยีการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ**.
- วาสนา ชาวหา.(2522) **เทคโนโลยีการศึกษา**. กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.
- วิจิตร บุญยธโรกุล. (2539). **เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอเซีย
- วินัย ไชยอุดม. (2518). **การเปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดโดยวิธีธรรมดากับวิธีใช้สื่อประสม**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .อัดสำเนา.
- วารินทร์ สิ้นสูงสุด. (2512). **ประวัติเครื่องพิมพ์ดีดและเรื่องที่น่าสนใจ**. กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร.(2537) **การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย**
1:กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา.หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
 จังหวัดนครปฐม:อัดสำเนา.
- สมชาย เทพแสง. (2544). **วารสารวิชาการ** .10 กรกฎาคม 2544.
- สมบุญธน์ แซ่เจ็ง. (2532). **เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยวิธีสอนด้วย แบบฝึกหัดต่างกัน**. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ:

ประธานมิตร

สัจด์ อุทรานันท์. (2526). *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ.

วงเดือนการพิมพ์.

..... (2528). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ. เซตเตอร์
พับลิเคชัน.

สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ.(2515).*รายงานผลการวิจัยระบบการวางแผนอักษรพิมพ์ดีดใหม่*.

สำนักนายกรัฐมนตรี.กรุงเทพฯ:อัสสาเนา.

สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต.(2528). *การผลิตวัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สำอาน งามวิชา.(2541).*การวิจัยธุรกิจศึกษา*. กรุงเทพฯ:ภาควิชาบริหารธุรกิจ. คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สิริฉันทน์ สติกรกุล เทชพาหพงษ์. (2540). *ความจำเป็นในการสอนวิชาพิมพ์ดีด และแป้นพิมพ์
ในปัจจุบัน*. กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน.41-46.

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์มรรย. (2523). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุทธิ ประจักษ์ศักดิ์.(2524). *อุตสาหกรรมศิลป์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุรีย์ มาเกิด.(2544). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*.โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน.ปริญญานิพนธ์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประธานมิตร.

สุรีย์ สุเมธินฤมิตร. (2539). *เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษา 404363 ประสบการณ์วิชา
ชีพครู*.โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. 290 หน้า.

สุรพล เย็นเจริญ. (2543). *ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา*. สารนิพนธ์
กศ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัฒน์ เอี่ยมชาติศรี. (2539). *เอกสารประกอบการสอนพิมพ์ดีดไทย 1-2*.บริษัท พัฒนาวินา
การจำกัดสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . (ธันวาคม
2543).

อาภากร บุญสม. (2536). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการ
เลขานุการ*. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2530.

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อภิญา เหมระ.(2544).*การจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ให้ผู้เรียน
เป็นศูนย์กลางของครูธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5*. สารนิพนธ์
กศ.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อารี พันธุ์มณี.(2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ:บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด.
- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา*.
สารนิพนธ์. กศ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Adams, Charles F.(1966). *Training Typists in the Industrial Environments, Priliminary Report of a Prototype System of Simultaneous, Multilevil Multiphasio, Audio Programming*. New York National Association of Manufacturers, MIND,
- Best, John W.(1970). *Research in Education*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Borglin, Jean Pinall. (1944).*A Comparison of a Speed and Accuracy Method in Elementary Typewriter*. M.A. thesis, University of Chicago,
- Good.Carter V.(1973) *Dictionary of Education*. 3 rd ed. New York. McGraw Hill.
- Gibson.,J.T.(1976) *Psychology of the Classroom*. Englewood Cliffs. New Jersey. Prentice Hall,Inc.
- Holmes.David Clask.(1975) “*Teaching Cometencier Needed by Trade and Insustrial Teachers in Colorado*. “*Dissertation Abstracts International*. 36(1).251-A;
- Perreault, Reidi R. (1984) *A Comparison of Achievement of Students Receiving Computer-Assisted Keyboarding Instruction with Achievement of Students Receiveing Keygoarding Instruction within A Traditional Typewriting Class*, *Dissertation Abstracts International*.
- Russon, Allien R. and S.J. Wanous.(1973). *Philosophy and Psychology of Teaching Typewriting*.2nd ed. Cincinati, Ohio: South western Publishing.
- Taba, Hida. (1962) *Curriculum development. Theory and Practice*.New York. Hartcount,Brace&World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน
 ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับ
 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย $\surd$ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. กลุ่มวิชา

() การบัญชี

() การเลขานุการ

() การขาย

() คอมพิวเตอร์

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 4 ภาคเรียน)

() ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00)

() ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99)

() ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.00-1.99)

5. ประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

() มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

() ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ตอนที่2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน รวม 5 ด้าน คือ
ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ
ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	<u>1ด้านเนื้อหาหลักสูตร</u> นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีด ในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดเป็นการให้ฝึกทักษะพิมพ์งานที่มี ประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพ อย่างผู้มีความรู้					
2.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็น พื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น					
3	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนามีความเหมาะสม ทันสมัย สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ตรงกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน					
4	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ มีความเหมาะสมในการใช้ เครื่องพิมพ์ดีดไทย-อังกฤษ และพิมพ์ดีดไฟฟ้า					
5	เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยี สมัยใหม่					

ข้อที่		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6.	เนื้อหาวิชา ในวิชาพิมพ์ดีดใช้คอมพิวเตอร์เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและตรงกับความต้องการของนักเรียน					
7.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวาง					
8.	การลำดับเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดในแต่ละวิชาได้เรียงลำดับตามความยากง่าย					
9.	เนื้อหาหลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความชำนาญพิมพ์ดีดแบบสัมผัส					
10.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัส สำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้น					
11.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยครอบคลุมความรู้ กระบวนการฝึกทักษะซึ่งเป็นประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน					
12.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นได้ลำดับการเรียนรู้เป็นอักษรง่ายไปหาเป็นอักษรยาก					
13.	2. <u>ด้านวิธีสอน</u> นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนวิชาพิมพ์ดีดในเรื่องต่อไปนี้ ครูนำเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด					
14.	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีด					
15.	ครูได้นำความรู้หรือวิทยาการสมัยใหม่มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด					
16.	ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำสุทธิต่อหน้าเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ					
17.	มีการจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนพอเพียงต่อความต้องการ					
18.	ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์สอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน					
19.	ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ					

20.	ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและแม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย					
21.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22.	ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็ก ๆ น้อย ๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด					
23.	ครูได้ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบการใช้ห้องพิมพ์ดีดอย่างเคร่งครัด					
24.	ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม					
25.	ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะพิมพ์ดีด					
26.	3.ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
27.	มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี					
28.	ได้นำประสบการณ์ด้านวิชาพิมพ์ดีดมาสาธิตเป็นตัวอย่างประกอบการสอน					
29.	ยิ้มแย้ม แจ่มใส มองโลกในแง่ดี อารมณ์ดีอยู่เสมอ					
30.	สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน					
31.	อดทนใจเย็น ฝึกนักเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน					
32.	มีการแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน					
33.	สนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
34.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ					
35.	ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์					
36.	ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ เมื่อนักเรียนร้องขอ					
37.	สร้างบรรยากาศ มีอารมณ์ขันกระตุ้นให้การเรียนวิชาพิมพ์ดีดสนุกสนาน					
38.	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	4. ด้านสื่อการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอนวิชาพิมพ์ดีดในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด					
39.	เครื่องพิมพ์ดีดไทยมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพดีเสมอ					
40.	เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
41.	เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้ามีจำนวนเพียงพอและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
42.	ใช้สื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่					
43.	หนังสือเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการเรียน หาซื้อง่ายและขนาดเหมาะสมกับการนำไปใช้					
44.	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน					
45.	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน					
46.	การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพและความสามารถของนักเรียน					
47.	ใช้สื่อการสอนประสมกันหลายชนิด เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียน					
48.	มีการนำสื่อการสอนมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา					
49.	ห้องเรียนพิมพ์ดีดมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้เหมาะสม					
50.	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ					
51.	สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความเร็ว					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
52.	5. <u>ด้านการวัดผล</u> นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพิมพ์ดีดในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด					
53.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติเพียงอย่างเดียว					
54.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย					
55.	มีการตรวจสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว					
56.	มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา					
57.	มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด					
58.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา					
59.	มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้วและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
60.	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเดี่ยวและเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละวิชาพิมพ์ดีด					
61.	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นงานที่สามารถทำนอกชั้นเรียน					
62.	งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน					
63.	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้					

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
วิชาพิมพ์ดีด

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร

.....

.....

.....

2. ด้านวิธีสอน

.....

.....

.....

3. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

4. ด้านสื่อการสอน

.....

.....

.....

ด้านการวัดผล

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิต

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์สัญญากร ชูทรัพย์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์พูลจิตร สุนทรปฎิภาค

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี

อาจารย์สัมพันธ์ หยกสุวรรณกุล

อาจารย์ประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ภาคผนวก ง

ตารางแสดง ค่า IOC ของแบบสอบถาม

ตาราง 21 แสดงค่า IOC ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ รวม 64 ข้อ

ข้อที่	-1	0	+1	IOC	ข้อที่	-1	0	+1	IOC
1.		1	2	.66	33.			3	1.00
2.			3	1.00	34.			3	1.00
3.		1	2	.66	35.			3	1.00
4.	1	1	1	*.33	36.		1	2	.66
5.		1	2	.66	37.			3	1.00
6.		1	2	.66	38.			3	1.00
7.			3	1.00	39.			3	1.00
8.		1	2	.66	40.		1	2	.66
9.		1	2	.66	41.		1	2	.66
10.			3	1.00	42.		1	2	.66
11.		1	2	.66	43.			3	1.00
12.			3	1.00	44.			3	1.00
13.		1	2	.66	45.			3	1.00
14.		1	2	.66	46.			3	1.00
15.			3	1.00	47.			3	1.00
16.		1	2	.66	48.			3	1.00
17.			3	1.00	49.			3	1.00
18.			3	1.00	50.		1	2	.66
19.			3	1.00	51.		1	2	.66
20.			3	1.00	52.		1	2	.66
21.			3	1.00	53.			3	1.00
22.			3	1.00	54.		1	2	.66
23.			3	1.00	55.			3	1.00
24.			3	1.00	56.		1	2	.66
25.			3	1.00	57.		1	2	.66
26.			3	1.00	58.			3	1.00
27.			3	1.00	59.		1	2	.66
28.			3	1.00	60.		1	2	.66
29.			3	1.00	61.			3	1.00
30.			3	1.00	62.			3	1.00
31.			3	1.00	63.			3	1.00

32.	3	1.00	64.	1	2	.66
-----	---	------	-----	---	---	-----

ตาราง 22 แสดงค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม เป็นรายด้านและโดยรวม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	ค่าความเชื่อมั่น (α)
1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร	.90
2. ด้านวิธีสอน	.86
3. ด้านครูผู้สอน	.92
4. ด้านสื่อการสอน	.80
5. ด้านการวัดผล	.89
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.89

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิต

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์พลจิตร สุคนธปฏิบัติ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี
อาจารย์สัมพันธ์ หยกสุวรรณกุล สุพรรณบุรี	อาจารย์ประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น

ตารางแสดงค่า IOC

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	-1	0	+1	IOC
1	ด้านเนื้อหาหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดเป็นการให้ฝึกทักษะพิมพ์งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพอย่างผู้มีความรู้และความชำนาญ			2	.66
2.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นและพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น			3	1.00
3	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนามีความเหมาะสม ทันสมัย สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน			2	.66
4	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนาเป็นประโยชน์ ความรู้ที่ได้รับมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	1		2	.33
5	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ มีความเหมาะสมในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดไทย-อังกฤษ และพิมพ์ดีดไฟฟ้า			2	.66
6	เนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่			2	.66
7.	เนื้อหาวิชา ในวิชาพิมพ์ดีดใช้คอมพิวเตอร์เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและตรงกับความต้องการของนักเรียน		1	2	.66
8.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวาง			2	.66
9.	การลำดับเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดในแต่ละวิชาได้เรียงลำดับความยากง่าย			2	.66
10.	เนื้อหาหลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความชำนาญการพิมพ์ดีดแบบสัมผัส			3	1.00
11.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยและอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัส สำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อ ขั้นสูงขึ้นไป		1	2	.66
12.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยครอบคลุมความรู้ กระบวนการฝึกทักษะ			3	1.00

	ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน				
13.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นได้ลำดับการเรียนรู้บนอักษรง่ายไปหาบนอักษรยาก			2	.66

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	-1	0	+1	IOC
14.	<u>ด้านวิธีสอน</u> ครูนำเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด			2	.66
15.	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีด			3	1.00
16.	ครูได้นำความรู้หรือวิทยาการสมัยใหม่มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด			2	.66
17.	ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำสุทธิต่อหน้าเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ			3	1.00
18.	มีการจัดห้องเสริมสำหรับใช้ในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนพอเพียงต่อความต้องการ			3	1.00
19.	ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์สอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน			3	1.00
20.	ครูสาธิตวิธีการสอนพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ			3	1.00
21.	ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและแม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย			3	1.00
22.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด			3	1.00
23.	ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็ก ๆ น้อย ๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด			3	1.00
24.	ครูได้ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบการใช้ห้องพิมพ์ดีดอย่างเคร่งครัด			3	1.00
25.	ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม			3	1.00
26.	<u>ด้านครูผู้สอน</u> ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกทักษะพิมพ์ดีด			3	1.00
27.	มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี			3	1.00
28.	มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี			3	1.00
29.	ได้นำประสบการณ์ด้านวิชาพิมพ์ดีดมาสาธิตเป็นตัวอย่างประกอบการสอน			3	1.00
30.	ยิ้มแย้ม แจ่มใส มองโลกในแง่ดี อารมณ์ดีอยู่เสมอ			3	1.00
31.	สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน			3	1.00

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	-1	0	+1	IOC
32.	มีความรับผิดชอบต่อการสอน มีความอดทนใจเย็น ช่วยเหลือที่จะฝึกให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน			3	1.00
33.	มีการแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน			3	1.00
34.	สนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล			3	1.00
35.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ			3	1.00
36.	ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์			3	1.00
37.	ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ เมื่อนักเรียนร้องขอ			3	1.00
38.	สร้างบรรยากาศ มีอารมณ์ขันกระตุ้นให้การเรียนวิชาพิมพ์ดีด สนุกสนาน			3	1.00
39.	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ			3	1.00
40.	<u>ด้านสื่อการสอน</u> เครื่องพิมพ์ดีดไทยมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพดีเสมอ		1	2	.66
41.	เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน		1	2	.66
42.	เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้ามีจำนวนเพียงพอและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ		1	2	.66
43.	ใช้สื่อประกอบการสอนและอุปกรณ์สอนที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่			3	1.00
44.	หนังสือเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการเรียน หาซื้อง่ายและขนาดเหมาะสมกับการนำไปใช้			3	1.00
45.	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในงานพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน			3	1.00
46.	การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน			3	1.00
47.	การเรียนพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความสามารถของนักเรียน			3	1.00
48.	ใช้สื่อการสอนประสมกันหลายชนิด เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียน			3	1.00
49.	มีการนำสื่อการสอนมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา			3	1.00

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด	-1	0	+1	IOC
50.	ห้องเรียนพิมพ์ดีดมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้เหมาะสม		1	2	.66
51.	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ		1	2	.66
52.	สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความเร็ว		1	2	.66
53.	<u>ด้านการวัดผล</u> ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีด			3	1.00
54.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติเพียงอย่างเดียว		1	2	.66
55.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดควรมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย			3	1.00
56.	มีการตรวจสอบข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว		1	2	.66
57.	มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดแต่ละวิชา			2	.66
58.	มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด			3	1.00
59.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา		1	2	.66
60.	มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้วและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม			2	.66
61.	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเดี่ยวและเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละวิชาพิมพ์ดีด			3	1.00
62.	การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นงานที่สามารถทำนอกชั้นเรียน			3	1.00
63.	งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาชั่วโมงเรียน			3	1.00
64.	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้		1	2	.66

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์
วัน เดือน ปีเกิด	26 กันยายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	204/47 หมู่บ้านร่มโพธิ์ ถนนสรรพาวุธ เขตพระโขนง บางนา กรุงเทพฯ 10260
ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ถนนประชาอุทิศ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
พ.ศ. 2524	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเซตุน
พ.ศ. 2526	บธ.บ (ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ